

கல்கி

KALKI 15.10.89

₹. 2.50

தேனும் பாய்பும்
இவருக்குத் தோழர்கள்!

பட்டொளி வீசிட பரவசமுட்டும் தீபாவளி

உங்கள் கைகளுக்கும் பட்டுச்சேலை!
எங்கள் கைகளை வண்ணச் சேலை!
உங்கள் தேர்வுக்கென்று எங்களிடம்
எண்ணற்ற வகைகளில், வண்ணங்களில்
காஞ்சிபுரம், பரூரம், பெங்களூர்,
நர்மாயூரம், மணிப்பூரி, ஆரணி மற்றும்
காஞ்சி பட்டுப் புடவைகள் மலை போல்
குவிந்துள்ளன.

ஹனீபா டெக்ஸ்டைல்ஸ்

14, சர் நிவாகராய சாலை, பாண்டிபுத்தூர், தி. நகர், சென்னை - 600 017.

18-C, நவனகதல்புரர் - பெரியவர்

பாவம்:

ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணி கத்திக் கொண்டே வந்தாள். "ஏதோ அங்கு எப்போ, பத்து எப்போ ஏத்துவாங்க. ஒரேயடியா காம்புப் பாய் இயக்களுக்குச் (கண்டக்டரைக் காட்டுகிறார்) சம்பளம் கொடுப்பதற்காக நமக்கு சார்ஜை ஏத்திட்டாங்க..." என்று தொடர்ந்து சைதாப்பேட்டை வரை ஒரே அரிச்சணை! ஆச்சரியமான விஷயம். பஸ்ஸில் எந்தப் பயணியும் அந்த அம்மாவின் பேச்சுக்கு எதிர்ப் பேச்சுப் பேசாததுதான்!

வள்ளுவர் கோட்டம் பஸ் ஸ்டாண்டு:

வயதான பெரியவர், A47 பஸ் வந்தது. அவசர அவசரமாக உள்ளே ஏறிப் பசைண்ட். நகருக்கு டிக்கெட் கேட்டார். "இது நிகுலான்மியூர் போற வண்டி தாத்தா இறங்கிக் கொ" என்று நீண்ட விசில் அடித்தார் கண்டக்டர். தொத்து போன பெரியவரிடம் பினாபீபாரத்தில் ஒருவர் சென்று (பல்லவன் ஊழியரோ!) "47A வரும். A47 என்பது முன்பு 47V ஆக இருந்தது. V, W, J, JJ ஆகியவற்றை எடுத்துவிட்டு, ABCD என்று நம்புக்கு முன்னால் எழுதிவிடுக்காங்க" என்றார். இதெல்லாம் நமக்குப் புரியலிங்க. பெசைண்ட் நகர் போற வண்டி வந்தா சொத்துங்க" என்றவாறு நிழலில் அமர்ந்து கொண்டார் பெரியவர்.

29-B, பெரம்பூர் - சைதாப்பேட்டை:

"சாஸாரண ரூட் பஸ்ஸில் 'ஏ' 'பி' என்று போட்டிருப்பதற்குக் காரணம் வழி தெடுக்க 'ஏ' போட்டிருக்கிற பஸ் ஸ்டாண்டில் 'ஏ' பஸ்களும், 'பி' போட்டிருக்கிற பஸ் ஸ்டாண்டில் 'பி' பஸ்களும் திரும்பும். வெ ஸ்டாண்டு களில் "ஏபி" இரண்டும் போட்டிருக்கும். அங்கே எல்லா பஸ்களும் திரும்பும். இது நவிர குறிப்பிட்ட இடங்களில் திரும்ப பஸ்கள் வேறு இருக்கின்றன" என்று விளக்கிய கண்டக்டரிடம், "ஆமாம் ஏற்பு போகிற ஸ்டாப்பிங்கிலேயே, இறங்கப் போற இடம்.

பல்லவன்-குழப்புவதில் வல்லவன்!

"ஏ"வா அல்லது "பி"வா என்பது எப்படித் தெரியும்? எந்த பஸ்ஸை ஏறுவது" என்று கேட்டேன்.

"போய்! மூளை குழம்பிப் போகிறது... போய்வா... ஒரு வாரத்திலே எல்லாம் சரி வாசிப் போகும்" என்றார்.

10 - இ. நகர் - பாரிமுனை:

"கலையூர் ரொம்ப சாமர்த்தியசாலி என்றார் ஒரு பயணி மற்றவரிடம்.

"எப்படி?"

"பஸ் கட்டண உயர்வு அன்றே போக்கு வரத்து ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வுவும் அறிவித்து விட்டார் பாருங்க! ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கத்தான் பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றிவிடுக்கிறார்கள் என்று என்னி மக்கள் ஊழியர்களைச் சாடுகிறார்கள். கலையூர் தப்பித்துக் கொண்டார்!"

— இல்லப்பா.

* கண்ணாடி விரியனின் விஷப் பதகன்.

பார்த்தசாரதிக்குப் பெயரே 'பாம்பு பார்த்தசாரதி'தான்! கோவம்புத்தூர்காரர். பாம்பு, தேள்களுடன் கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் வாழ்ந்து பரபரப்பேற்படுத்தினவர். கோவை டவுன் ஹால் பகுதியிலுள்ள கணேசுரேயர் பேக்கரியில் அவ்வரசர் சத்தித்துப் பேட்டி கேட்டோம்.

"நீங்க சென்னைக்குத் திரும்ப டிக்கெட் வாங்கியாச்சா?" என்றார்.

"இல்லை!"

"நீங்க போய் டிக்கெட் பூக் பண்ணிக் கிட்டு வந்திருங்க. நான் போய் போட்டோ எடுக்க பாம்புங்க கொண்டாத்திட்டேன். பல்லேயே போலிட்டு வந்திட்டேன்."

"ஐயோ! பாம்பெல்லாம் பல்லகொண்டாதிங்கனா? வேணாங்க. ரில்க்... நரங்க..."

"பயப்படாதீங்க சார்! நம்ம பேக்கரி வேலே எப்பவும் கொஞ்சம் பாம்பு வெச்சிருப்பார்! ரெண்டு நாளைக்கு முன்னாடி நான் எடுத்துக்கிட்டுப் போனார்!" என்றார் பேக்கரிக்காரர்.

4தப்பட்டுப் போன பார்த்தசாரதி, கமார் இரண்டு மணி நேரத்தில் ஒரு ஓயர் கூடைவுடன் வந்தார். "ஒரு ஆட்டோ பிடித்து. கொஞ்சம் சத்தடியில்லாத இடத்துக்குப் போலிடலாம் சார்" என்றார்.

ஆட்டோவில் அவர் பக்கத்தில் உட்காரித்து, காலடியில் இருந்த கூடைக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். கருட்டிய துணிப் பைகள், அழுல் டப்பா, ஒந்து... பைகளுக்கும் இரண்டு மூன்று பாம்புகள், டப்பாவில்

கேனம் பாம்பும் இவருக்குத் தோழர்கள்!

கருத்தேன் குஞ்சுகள்' என்று அவர் படுகாஷுவலாகச் சொன்ன போது உடம்புக்குள் ஒரு தடுக்கம் வெருவேகமாக ஊர்ந்தது! "ஏங்க! பாம்புங்கிட்ட உங்களுக்குப் பங்கி இல்லையா?" என்று சன்னவரத்தில்தான் கேட்க முடிந்தது.

வேசாய்ச் சிரித்தபடி, "ஐயாவிரம் கொடிய தேள்களுடனும் தச்சப் பாம்புகளுடனும் கண்ணாடிக் கூண்டிலே தொண்டாறு நாட்கள் இருந்திருக்கிறேன் சார்! பாம்புகளிடம் ஒரு பழக்கம்! தாம் அவற்றைத் துன்புறுத்தினாலொழிய அவை நம்மைக் கடிக்காது."

இதற்குள் வ. உ. சி. பூங்கா பக்கத்தில் உள்ள மைதானம் வந்து விட்டது. ஆட்டோவை விட்டு இறங்கியதும் தான் முச்சு சரியாக வந்தது.

கூடைகளிலிருந்து பைகளை எடுத்தார் பார்த்தசாரதி. முதல் பையில் கட்டைப் பிரித்து வேசாய் உதறிய போது, தன்மான நல்லபாம்பு! இவர் ஏதோ விஷமம் காட்டிய விதாடியே படம் எடுத்து நின்றது. பார்த்தசாரதியைப் பாம்பு தீர்க்கமாய்ப் பார்த்து, பார்த்தசாரதி வேசாய்ச் கம் தாக்கை வாய்க்கு வெளியே நீட்டுவது உன்னுக்கு இழுப்பதுமாய் இருக்க, பாம்பு தன் பின்வாங்க நடக்கை நீட்டி நீட்டி னுக்கு இழுத்துக் கொண்டது. ஒரு டம்மியை தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு, பாம்பு கழுத்தைப் பிடித்து அதன் அருகே கொண்டு போக, பாம்பு தண்ணீர் குடித்தது! (??)

ஒரு கம்பியின் உதவியுடன், கண்ணாடி விரியனின் திறந்த வாய்க்குள்ளே விஷப் பல்லலைக் காட்டினார். மெல்லிய, சன்னமான வளைந்த பற்கள். "அப்படியே ஒரு போடு போட்டால்..." நினைத்துப் பார்த்த கணமே, கால்கள் பலவீனமுற்றுத் தாமதமாக இரண்டடி பின்வாங்கின.

பாம்புகளை மீண்டும் பைக்குள்ளே போட்டுக் கட்டி அழுல் டப்பாவைத் திறந்து கவிழ்த்து அடிவாரத்தைத் தட்டினார். குறுகுறுவெனத் தேள்கள் விழுந்து நகர்த்தன. ஒவ்வொரு தேளாக எடுத்து முத்தி

லும். தனவிலும் விட்டுக் கொண்டார். அவை தவையும்தான். தவையும்தான் வித்தியாசம் தெரியாமல் தவையும்தான்!

"ஏன்க! 'நாமா தொத்தரவு செய்வாத வரை, பாம்பு, தேன் எல்லாம் தம்மைக் கடிக்காது' என்று சொன்னீங்க! இது மாநிலியெல்லாம் உங்க இஷ்டத்துக்கு வாயைத் திறந்து பல்வகை காட்டறீங்க. தண்ணீர் குடிக்க வைக்கறீங்க. வெறுப்பேற்றி படம் எடுக்க வைக்கறீங்க! அவற்றைப் பொறுத்த வரை இதெல்லாம் தொத்தரவுதானே! எரிச்சலடைந்து பாம்புகள் கடிக்காதா? தேன் கொட்டாதா?"

"அதற்கென்று தனி டாக்டர்கள் இருக்குங்க. விஷப்பாம்பு என்றால், கழுத்துப் பகுதியில் பிடித்துக் கொள்வோம். கடிக்க முடியாது. அதே போல, தேனை...." என்று சொல்லி, ஒரு தேனின் தவைய் பகுதியில் வேசாய்க் கம்பியால் ஒரு தட்டு தட்டினார். மறுவிநாடி அது கொடுக்கை வானத்துக் கொண்டு, கொட்டத் தவாராவற்று. கொடுக்கைப் பிடித்துத் தூக்கினால் கொட்ட முடியாது" என்று தூக்கிக் காண்பித்தார்!

"உங்களை ஒரு தடவை கடவா பாம்பு கடித்ததில்லை....?" என்ற கேள்விக்குப் புறங்கையைத் திருப்பிக் காட்டினார் பார்த்த சாரதி. ஏகப்பட்ட வடுக்கள்! கடித்த இடத்துக்கு மேலே வெட்டி விஷம் கலந்த ரத்தத்தை வெளியேற்றி பிறகு வதவப் போட்டதற்கு அடையாளம்!

"என்னைப் பாம்பு கடிச்சதற்குக் கணக்கே இல்லை. கடித்த சில விநாடிகளில் மேலே கடிவின் விசித்தை உரை முடியும். சாதாரணமாய் இருந்தால், முதலாவியுடன் விட்டு விடுவேன். சீர்தவாராக டாக்டரிடம் போவதுண்டு. இப்போதெல்லாம்

* பார்த்தசாரதியின் அம்மா கணம்: "அவன் பாம்புகளோட இருக்கிறதை நினைச்சா என் வித பதறும்..."

சாதாரண தேன் கொட்டுக்குச் சூடாய் இருக்க அடித்து விட்டுக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விடுகிறேன்."

"பாம்புடன் இப்படிப்பட்ட அபாயமான தொகு விவையாட்டை ஆரம்பிக்கும் என்னை எப்படி உங்களுக்கு உடவானது?"

"1972ம் வருஷம்தான் நாமும் வித்தியாசமான விஷயங்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்மிற என்னை என்க்கு ஏற்பட்டது. சென்னை கபாலிவரை கோயில் குளத்தைச் சுற்றிப் பதினைந்து நாட்கள் தொடர்ந்து நடக்கத் திட்டமிட்டேன். ஆனால் ஆறாவது நாள், கால்கள் வீக்கி, நடக்கவே முடியாதபடி ஆகி விட்டது. இந்த தொல்விதான் எனக்குப் பல்வெற்றிகளின் முதல்படி. மறுபடி மறுபடி முயற்சி செய்து, திறந்தரமல் பிஸ்னோக்கியும் முன்னோக்கியும் நடப்பது. முட்டிக்கால் போட்டுக் கொண்டே நடப்பது, முட்டிக் கால்கள் பிஸ்னோக்கி நடப்பது பக்கவாட்டிலேயே நடப்பது (80 மீட்டர்) குறுக்காகக் காவலம்

* என் பாம்புடன் விவையாட்டு.

கட்டிக் கொண்டு தடப்பது (105 கி.மீ.) நகரத் வேகத்தில் தடப்பது (பதின்மூன்று மணி நேரத்தில் றுறு மீட்டர் தூரம்) என்று பலவகை சாதனைகள் செய்தேன்.

“கேரளாவில் வேலாயுதம் என்பவர் பாம்புகளுடன் வசிக்கிறார் என்று அறிந்த போது, ‘நானும் அப்படிச் செய்தால் என்ன?’ என்று தோன்றியது. பாம்புகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து கண்ணாடிக் கூண்டிலே அடைத்து அவற்றுடன் நானும் தங்கினேன். இந்தியாவின் பல்வேறு இடங் களிலும், நேபாளத்திலுமாய் பாம்புகளுடன் 850 நாட்களை நான் கழித்திருக்கிறேன்!”

“எப்போதும் பாம்புகளை உங்களுடன் வைத்திருப்பீர்களா?”

“எனக்கு வீடு போத்தனூரில் (கோவை). ஆனால் பாம்புகளையெல்லாம் அங்கே வைத்திருப்பதில் சில சிக்கல்கள். எனவே, சந்தடிவிலலாத ஒதுக்குப்புறமான பகுதி யொன்றில், தனியே அதை ஒன்றில் பாம்பு களுடன் நானும் வசிக்கின்றேன்.”

அண்மையில் பார்த்தசாரதி செய்த காசியங்களின் பட்டியல்: 850 கிராம் விளக் கெண்ணெயினை மட்டமென்று குடித்து, ஐம்பது கிராம் மிளகாய்ப் பொடியினைத் தின்று, மூன்று எலுமிச்சம் பழங்களைப் பன்னிரண்டு துண்டுகளாகக் கொட்டை மற்றும் தோலுடன் பன்னிரண்டு விநாடி களில் சாப்பிட்டது!

மிளகாய்ப் பொடியும், விளக்கெண்ணெ யும் இவரிடம் எந்தவித பாதிப்பையும் ஏற் படுத்தவில்லை என்கிறார்!

“ஒரு பட்டாளியை மூக்காவேயை ஐந்து இலோ மீட்டர் தூரம் தள்ளிக் கொண்டு போயிருக்கிறேன் சார்! முப்பத்து மூன்று மணி நேரம் கண்களை இடைக்காமல் இருக் திருக்கிறேன். முப்பது மணி நேரம் ஒற்றைக் காலில் நின்று இருக்கிறேன். முப்பது நிமிடத் தில் என்பது வானைப் பழங்கள் சாப்பிட் டிருக்கிறேன். முத்தூறு கிராம் பாகற் காணைப் பன்னிரண்டே நிமிடங்களில்....”

“ஓ.... ஓ.... போதுங்க பார்த்தசாரதி. மிளகாய்ப் பொடி, புகற்காய், வானைப் பழம் எல்லாவற்றையும் விளக்கெண்ணெ யில் குழைத்து, கண்ணிமைக்காமல் ஒற்றைக் காலில் நின்று சாப்பிட்டு விட்டுத் தரைமீலே

மூக்கைத் தேய்க்கிறாற் போல இருக்கிறது எனக்கு!”

“இருங்க... இதையும் கேளுங்க: தூற்றப் பதினான்கு கிகெட்டுகளை ஒரே சமயத்தில் பிடித்திருக்கிறேன்.”

“எனக்கு மூக்கத் திணறுதுங்க...”

சிரிக்கிறார் பார்த்தசாரதி.

“இதெல்லாம் உங்களுக்குப் பைத்தியக் காரத்தனமாத் தோணலியா?”

“என்னைப் பலரும், பலவிதமா கேலி பண்ணினாங்க; பண்ணிக்கிட்டிருக்காங்க; ஆனால் நான் மத்தவங்களைப் பத்தி சட்டையே பண்ணவில்லை. மற்றவர்கள் எல்லாம், ஏதாவது ஒரு உலக சாதனை புரிபண்ணு என்று நினைப்பாங்க; ஆனால் நான் உலக சாதனை புரிவதிலேயே உலக சாதனை புரிபண்ணு நினைக்கிறேன்!”

“இதனால் பொருளாதார ரீதியில் உங் களுக்கு ஏதாவது பயனுண்டா?”

“ம்... ஆரம்பக் காலங்களில், கண்காட்சி களில் என்னை வைத்து, உள்நூர் ஆசாமி கள் நன்கு பணம் சம்பாதித்தார்கள், நான் பாட்டுக்குப் பாம்புகளுடன் உள்ளே இருப் பேன். வெளியில் பண வருவில்காண்டிராக் டர் தில்லு முல்லு பண்ணிக் கொண்டிருப் பார். அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வட இந்திய நகரங்களில் நடத்திய ஜோக் களில், தல்ல வருமானம் கிடைத்தது.”

பார்த்தசாரதி, பாம்புக் கூடையி லிருந்து, ஒரு கிண்ணம் புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டினார். சில பகுதிகளை அடித்து வைத் திருத்தார். அந்தச் சாதனைகளை இவர் முறிவடித்து விட்டாராம்! சில ‘டிக்’ அடிக்கப் பட்டிருந்தன. அவை எல்லாம் இனிச் செய்வ இருப்பவைவாம்!

“அடுத்த திட்டம் என்ன?”

“முழு மரத்தைச் சாப்பிட்டு, அதில் இருக்கும் நற்பொருளை உலக சாதனையை முறிவடிப்பது.”

நானும், போட்டோகிராபரும் மயங்கி விழாத குறைதான்!

— எஸ். சந்திரமௌலி

அட்டை வண்ணப்படம், படங்கள்:

ஸ்ரீமணி

அடுத்த கிதழில்..

ஏன்...டி.ஆர்.ஆர்.
அதர்ஷ சகோதரர்!

— கிஷர் ஸ்டோர்

புண்பட்ட யோடிநாயக்கனார்!

தமிழன்பன்

புக்களில்
ரத்தம் தெறித்தது!
பொழுதுகள் ரணம்
பட்டன!
போதும் திறந்து!

வெடித்த துப்பாக்கி
கனின் முன்
விழுந்தவன்
அவறிய அவறவில்
நடுக்கிட்டது
காற்று!
நடுங்கியது காடு!

நெருப்பு வைத்து
நெருப்புகள் எரித்தாய்!
நிரக்கியானவன்
நெருக்கப் பட்டுத்
ஞாய விளக்கும்
ஒருகணம் அணைந்தது!

ஆராத
உயிர்த்துயில்
மறித்தது ஆன்மாவின்
சாம்பல்!

புகோள உருண்டையில்
புழு தெனியும்
புண்ணாய்த் தெறித்தது
யோடிநாயக்கனார்!
போதும் திறந்து!

இவ்வெறி
நின்னத் தந்தாய்
மனீத் கரங்கள்...
முடந்தன
முதேவி கோவிலுக்கு
நடத்தி முடிந்தாய்
நரபணி!

அடிமரம் இழந்த
கிளைகள் எத்தனை?
கிளைகளைப்
பறிகொடுத்த மரங்கள்
எத்தனை?

வேரோடு
விழுந்த விருட்சங்கள்
எத்தனை?

திலத்தில்
உதிர்ந்த தெற்றிப்
பொட்டுகள்
ஒக்வொள்ளாய்
எண்ணிப்பார்!

விழிகளின்
வெப்பத் துளிகளை
எண்ணிப்பார்!

கட்டிய
கத்தல் தொட்டிலின்
கிழிசைவ விலக்கி
உன்னைப் பார்க்கும்
வெறுமைகள்
எத்தனை

எண்ணிப்பார்!
கணக்குப் பார்க்கத்
தெரியா விட்டால்
மார்பில் அடித்துக்
கொள்ளும்
கைகளைக் கேள்!
பாடைக்குப் பயன்பட்ட
மூங்கில்களைக் கேள்!

தீரின்
ஊற்றுக் கண்களும்
உன்னைப் பார்க்கக்
செிக்காமல்
இமைமுடித் தொண்டை!
இனி,
கறைபடிந்த கத்திலை,
கறைபடிந்த
மாறுபடத்தை —
எந்த நிலையில்
கருவ உத்தேசம்?

"டமார்!" - வெடிச்சத்தம் அவ்வு!

வட்டமேதை

* இம்மாத சாதி போடிச் சைலரம் இன்னும் உயர்வுக்குத் தெளிவாகியவையா, பின்பே என்ன விடிவோ பக்கத்தில் வெளிவராத துணுக்குகள் 190 நாளை? அதற்கு 190 எண்கள்தான் தந்திருக்க வேண்டும்? நீங்கள் என்னடாங்கள் 191 எண்கள் தந்து குறுக்கப் பட்டது என்று எழுதிவிடுகிறீர்கள்!

தக்கோவம், அ. முத்துப்பா.

* 'டமார்!' இப்பாவி வெடிச் சப்தமாய்! என் கவர் கவி. பரிசுக்களையு நெருங்கி விடும் சப்தம்தான்! வடுகவிருட்டிக்கு, ஆர். அருநா.

* கட்டளை என்று ஒன்று அரசிடமிருந்து வந்து விட்டாய் அரசு ஊழியர்கள் என்ன பாடுபடுகிறார்கள் என்பதை நகரசபையையாக உணர்த்திவது 'சிவ சரணாகி' அவையேறுகின்றன' இதுவரை. ஊத்தங்கரை, சி. கோவிந்தசாமி.

* 'நதிப்பாக்குப் பின் வந்த ஊதி'வர்கள்' சட்டுரை கவையானதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு சரணாகிகாரி யின் மரணமும் துப்பாக்கியிலேயே முடிந்திருக்கிறது. அங்கு நாட்டை விட்டு ஒடிப் போயிருக்கிறார்கள். வெட்டுப்பாணையம், மு. நெல்மொழி கவிதாநகரம்.

* ராமமணி கத்தர் எழுதிய "கதவின் ஆறும்" இதுவரை பருகுப்பா... அப்பப்பா! இந்தப் பணம் தான் மனிதர்களை என்னமாய் படுத்திவருது. காட்டாங்குளத்தர், எஸ். குருமுர்த்தி.

* "சாண்களம்" விமர்சனம் கண்டென்! விமர்சனம் மொழிக்கு அப்பாற்பட்டது சாணையே முதல் மையானது என்பதைத் தெளிவாக்கும் வகையில் மலையாளப் பத்திரிகை விமர்சனம் எழுதியுள்ளீர்கள்! இது நன்றே தாமன் பிற செய்தியில் படங்களை அடிக்கடி எங்கள் பார்வைக்கு வைக்கவேண்டும்! குடிசாத்தம், உமாசங்கர்.

* மாக மருவற்ற தாய்க்கிள் அனலிட்டைத் தடுத்த எடுத்துக்காட்டுடன் தம் 'பார்வை'யில் திருவிழைவாசர் ஆர்.கே. பத்மா.

ஆர். ந. இராஜேஸ்வரி.

* "அயோகடக்கு உப்பு உபயோகப்படுத்துவது குறித்து இருந்த சந்தேகங்களைப் போக்கிவிட்டது உமது ஒரு பக்கச் சட்டுரை. கோழிக்கோடு, சாத்திரி வெங்கடேஷ்.

* தகவல்கள் அகரம் கோடி பெறுமா! ஆளுகைச் சிபிள் கைவரையாததன்வதையும், எதிர்விதித் தகவல்

லியில் பேந்தவையையும், காக்கிரலில் கோமாளித் தந்ததையும், ஹான் பாண்டியனில் கோமாளித் தந்ததையும் இயல்பாகச் சுட்டிக் காட்டினீர்கள். சாதி இரண்டொழிவ வேதிகளைய என்ற தகவல் கருத்துத் தான் இன்று சாதி இரண்டு பட்டொழிவ வேதிகளைய எடுத்து திரிந்து போய் விட்டதோ?

சென்னை - 32, மே. ராஜகோபாலன்.

* 'சாதி என்ன சதி! அது ஸார் செய்த சதி' என்னும் தகவல் தகவல்களும், இதற்கு முந்தைய இதழில் இடம் பெற்ற 'இங்கு எல்லோரும் சயம்!' என்ற கருத்தையும் இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையையும், இடஒதுக்கீட்டின் சதுரக பெறுபவர்களையும் மனநிலைத் தாக்குதல்கள் உட்படுத்த எழுதப்பட்டது என்றே கருதுகிறேன்.

காவேரிப்பட்டணம், மு.கா. நெடுமாதன்.

* 1.10.83 இதழில் "வட்ட மேதை" பகுதியில் வெளிவர இரா. மேதாநாதன், அவர்களின் கருதல் படித்தேன். வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சிவது போல் இருந்தது அக்கடிதம். இடஒதுக்கீடு என்பது சர்க்குருதல் பணி. அதனை ஏன் கொச்சைப் படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்டிருந்தார் நம்பர். அது சீர்திருத்தப் பணி அவ்வு. ஒட்டு வாகுதல் பணியாகி விட்டது!

திருச்சி - 3, வி. ரமேஷ்.

* தான் தமிழகக் காவல்துறையில் பணிபுரிந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும், கவி 1.10.83 இதழின் எட்டாம் பக்கத்தில் வெளிவரவிருந்த துணுக்கு, பிப்பாக்கெட் கேட்குதல் காவல்துறை உதவுவதாக உணர்ந்துவருது. இதுவாண்டு மிகவும் வேதனையுட்பட்டேன். முருகிய காவலர்கள் செய்திதும் தவறுக்காகக் காவல்துறையினர் காவலும் மனம் புண்படுத்தும்படி ஸாக் செய்திகள் வெளியிடலாமா? தமிழகக் காவல் துறையின் வீர, நீதர் செல்கையைப் பாசாட்டி, மனம் வராதது ஏனோ?

பார்த்திபுத்தூர், பச. உமாமகன் தேர்வை.

* "என்ன செய்ய முடியும்...?" என்னும் கதைமையப் பருமுகப் படித்த மனம் களித்தேன்.

* குற்றவாளிகள் கருவாயினியைக் கருவாக்கப் படுகிறார்கள்... அதுவும் வாரா...? கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டை நினைவிருத்த வேண்டிய காலம் துறையினராலும், அரசாங்க, அதிகார வர்க்கத் தினராலும் இந்தக் கதைமைய உலா வரும் பணி கேரட்டர் வேறும் கற்பனைக் கதைக்காகப் புனைபுறப் பட்ட பாத்நிதம்கல், கருவாமாக வதார்த்தத்திற்குச் சிறும் முறையிலாக வகுவாக்கப்பட்ட திரு பாத்நிதம்! அதிமுக எழுத்தாசை 'கோ'வை எவ்வளவு பாசாட்டினாலும் தரும்.

கோவம்புத்தூர், கா.க. வேலாயுதன்.

**சிவனுக்குத் தேவை
கொள்ள முசி...**

**அம்மாவுக்கொ
பொறுக்கீத்தான் முசி...**

கிருவரும் விரும்புவது

இது ஜோரான
குசிவுள்ள சாக்கபெட்.
பானம். மற்ற பானங்களைவிட
மூம்மடக்கு அதிகமாகவின்னரில்
உள்ள சாக்கபெட் களை
குழந்தைகளுக்குக்
குதூசல மூட்டுகிறது.

**புதிய
கேம்ப்கோ
வின்னர்**

குசி மட்டுமே? சக்தி தரும் குரளுகொம்
சத்தும் திறைத்து வின்னர்.
எனவேதான் வின்னரைக்கொடு
அம்மையரும் வின்னரையே
விருப்பித் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

குழந்தைகளின் முழுமையான
வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமான
வைட்டமின்களும் மினரல்களும் திறைத்த
வின்னர் தூடான மற்றும் குளிர்ச்சியான
பாஸில் மிக எளிதாகக்கொடுகிறது.

கேம்ப்கோ
வின்னரையே தேர்ந்தெடுக்க.
அது குசியில் 'வின்னர்',
பொடிச்சுதில் 'வின்னர்'.

கேம்ப்கோ
விக்கெட்டைப் பதனாண்டு

R. K. SWAMY & SONS

தேவேந்திரா சாரீஸ்

மிகமிக உயர்ந்த பட்டும் தூலும் கலந்து தயாரிக்கப்பட்டது.

H.O.27, ஏலா கத்தப்பன் தெரு, சென்னை - 3. போன் : 33113

கிணை ஷோரூம், கடை எண்:7, ராமஸ் பஜார் (பனகல் பார்ச் எதிரில்)

திவாகராய நகர், சென்னை - 17. போன் : 463357

தேவேந்திரா புடவைகள் கிடைக்கும் இடங்கள்

★ திருமதி. விமலா ராகவன், 9A/25, முதல் மாடி, W.E.A.W.E.A. சன்னை மார்க்கெட், கிரோம்பாக், புதுடி-110 005. ★ காமாட்சி சில்க் ஹவுஸ், 5/35 W.E.A. அழகல் கான் ரோடு, கிரோம்பாக், புதுடி-5. போன் : 581050, 581786. ★ மதுராஸ் டெக்ஸ்டைல்ஸ், 4/41 ஏரவதி மார்க், W.E.A. கிரோம்பாக், புதுடி-110 005. ★ காஞ்சிபுரம் சில்க் ஹவுஸ், (சவுத் என்டு) 9A/40 W.E.A. கிரோம்பாக், புதுடி-110 005. போன்: 5733581. ★ பங்கஜம் கத்தரராஜன், C 3A D.D. Fly முனீர்கா, புது டெய்-17. ★ நல்லில் சில்க் சாரீஸ் சென்டர், 401, டெலாப் ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-19. ★ ஆர். ராஜாமணி அம்மான், 40, முத்துமாரி அம்மன் கோயில் தெரு, பாண்டிச்சேரி-605 002. ★ சோலங்கி கிளாட் ஸ்டோர்ஸ், 7 பிவந்தியாலா பிளாக், எல்.என். ரோடு, மாதுங்கா, பம்பாய்-400 036. ★ வதா கிருஷ்ணன், மினாட் தெ. 20 காமதேவா கோ.ஆப்.பெஸ்டம் சாகர், செம்பூர் பம்பாய்-69 (கிணை பாக்கடசி அருகில்) ★ ஜெயஸ்ரீ, 2-ஏ. தேசப்பிரியா பார்ச் ரோடு, கல்கத்தா-25. ★ திருமதி டி. எஸ். சகுந்தலா சீனிவாசன், 18/1-ஏ, லால்பாக் போர்ட் ரோடு, (மினர்கா உபஸப்பா சர்க்கிள் மத்தியில்) பெங்களூர், போன்: 224357, 96/1, சிழ்க் பார்ச் ரோடு (மல்லைஸ்வரம் போஸ்ட் ஆபீஸ் அருகில்), பெங்களூர்-560 003. ★ திருமதி ஸர்க்காம்பான், 22 சேஷபுரம், தென்னூர், திருச்சி-620 017. ★ திரு. S. சேஷராமன், 56/5 பாணாழ்வர தெரு வீதி, தும்பகோணம், போன்: 20972. ★ ஆர்.வி. கத்தரராய், 13, மதாஸ் 4-வது தெரு, மதுரை-625 001, போன்: 25255. ★ திருமதி எஸ். லட்சுமி, 24 சீனிவாசா தெரு, செலம்-1, (ரவீஸ்வர ஸ்டோர்ஸ் அருகில்) ★ ரங்காச்சாரி கிளாட் ஸ்டோர்ஸ், 123, செங்குந்தா தெரு, கோயமுத் தூர்-8. ★ ஸ்ரீ முருகன் கிளாட் ஸ்டோர், 3, ஆரோக்கியசாமி ரோடு சிழ்க், ஆர். எஸ்.புரம், கோவை-8. ★ மதுாராஜா சில்க்ஸ், 76, உடுமலை ரோடு, பொய் லாக்கி-1. போன் : 4191. ★ மகாலட்சுமி சில்க் சென்டர், தீன் பிளாக், (உள்புறம்) 175/11, மேல் வீதி, சிதம்பரம். ★ நேறமாவதி ஏஜென்ஸிஸ், 2711 தாண்டகார செட்டித் தெரு, தஞ்சாவூர். ★ பாசிரதி மூர்த்தி, 100 ஸ்ரீவரஹபுரம் தெரு, கல்விடக் குதிச்சி, திருநெல்வேலி. ★ எஸ்.கத்தரம், 9, சால்நான் கோயில் தெரு, வடிவீசுவரம், தாண்டகாவில்-2. ★ திருமதி. கே. சீதாலட்சுமி, 41, 4-வது டிராஸ்ட் சிராஸ் தெரு, கத்தவெளிய்பாக்கம், சென்னை-28. போன்: 73244. ★ திருமதி சாவித்திரி பால கப்பிரமணியம், 8, 7-வது தெரு, தங்கத்தூர், சென்னை-61. (பிண்ணையார் கோவில் அருகில்) போன் 433737. ★ கிரோஜா கிருஷ்ணமூர்த்தி, A.R. 1705, 4-வது தெரு, தென்றல் லாண்டி RTD டிப்போ எதிரில்) அண்ணா நகர், சென்னை-600 040. ★ பாலாஜி கிளாட் சென்டர், 22-ஏ, கக்கன் தெரு, (வித்யா நிவேட்டர் எதிரில்) மேற்கு தாம்பரம், சென்னை-45. ★ திருமதி கலோசனா கோவிந்த், 2, எம்.ஜி.டி. செவ்வம் சிராஸில், குரோம்பேட்டை, சென்னை-46. ★ எஸ். பொன்னப்பன் 8.3.201, 2-வது பஜார் செக்திராபாத் (ஆ.பி.) போன் : 59562.

குறிப்பு : மற்ற இடங்களில் வாங்குவது எங்களுடைய தயாரிப்பு அல்ல.

* வீசல் தெய்வர் கும்.

* எழைப் பதக்.

* மைக்கேல் கூக்.

* ராகேஸ் டன்.

* விஜயா கண்ணிப்பாள்.

இவர்களைப் பற்றியேயில் இரத்தியா

செப்டம்பர் 27 - ஆம் தேதி.
கலகத் கற்றுலா தினம். சென்னை
யில் சில அமைப்புகள் சேர்ந்து கொண்ட
சந்தித்த போது.....

விட்டன, பனியன், பாண்ட் அணித்த தான்,
அவர்களுடன் பேச ஆசைப்பட்டு தெருங்கி
னேன். என்னை ஆன் என நினைத்து
வெள்கத்துடன் தகர்த்து விட்டனர்!

எழைப் பதக் (இல்பெரேக்); ரயில்கள் கால
தாமதமாக ஒடுவது கற்றுலாப் இருப்பதால்,
திட்டப்படி கற்றுலாத் தலங்களை அடைவ
முடியாது சிரமம் உண்டாகிறது. சீசர்வேஷன்
பிழையில் தினைய தேரம் செவ்வழித்தாலும்
ஏமாற்றமே கடைசியில் ஏற்படுகிறது.
தூரில்குக்குத் தச் சரியான தகவல்கள் தரவும்
ரயில்கள் தாமதமானால் தகர்த்து விட்டேனா,
கனில் வசதிகள் இல்லை."

விஜயா கண்ணிப்பாள் (அமெரிக்கா);
பல மொழிகள் பேசும் தாடாள் இத்தியா
யில் மொழிதான் பிரச்சனையால் இருக்கு
மென தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.
ஆனால் இங்கே வந்தபின், கம்யூனிகேஷன்
யில் பிரச்சனையே இல்லை. சிறு தகரங்குகில்
கூட, மக்கள் ஆர்வம் பேசுகிறார்கள். இது
எனக்கு இனிய ஆச்சரியம்!

சந்திப்பு: மெனஷ்மி
படங்கள்: ராமனன்

வீசல் தெய்வர் கும் (மே. தெய்வமணி):
நேற்று மகாபலிபுரம் போயிருந்தேன். என்ன
அற்புதமான சிற்பங்கள்! ஆனால் என்ன
நிம்மதிவாய்ச் சிற்பங்களை ரசிக்க விட்டால்
தானே! கற்றி நின்று கொண்டு, அந்த வாய்
கிக் கொன்... இதை வாய்க்கிக் கொன்... தான்
கைடாக வரட்டுமா? என்று தொல்லை
கொடுத்தார்கள். இது எனக்கு ரொம்ப
எரிச்சலாயிருந்தது.

மைக்கேல் கூக் (இங்கிலாந்து மாணவன்):
என் இரண்டரை வார இத்தியப் பயணத்தில்
போது, ஜோக் தீர்விற்கென தான் ரசித்து
மகிழ்ந்த அனுபவத்தை மறக்கவே முடியாது.
அதற்காகவே இன்னும் ஒரு தடவை இத்தியா
யுக்கு திச்சையாய் வருவேன்!"

ராகேஸ் டன் (நியூஜிலாந்த்); தகரங்குகில்
ஃபாஷனாக கூட அணித்த பெண்களை
விட ராஜஸ்தானில் கிராமப்புற பெண்
களின் கூடையும் பவனிதமான பண்புகளும்
அழகிலும் கனம் என்னை பிரமிக்க வைத்து

கல்கி

1989 அக்டோபர் 15
மலர் 42 இதழ் 11
செல்வபுரட்டாசி 39

காந்தியத்தை மறந்த காந்தி ஜயந்தி!

காந்தி, பங்கிப் பாடப்படுத்தாதிடு மட்டுமே இருக்கிறார்; நம் இதயங்களில் அவர் என்பது மீண்டும் ஒரு முறை இந்த காந்தி ஜயந்தியன்று நிகழிக்கப்பட்டு விட்டது. அக்டோபர் மூன்றாம் நேதி நகித்து நாளிதழ்கள் முதல் பக்கத்தைப் பாரும்மன். வலது பக்கம் காந்தி சமாதி மீது ஒரு முதியவர் மலர் லுவுகிறார். இடப்புறம் விவசாயிகள் தலைவர் "மகாத்மா" தலைவர். தமக்குப் பிடிக்காத மாற்றுக் கொள்கையினரை மேடையில் விருத்து லுதுக்கட்டாயமாக இருக்கி, ஓர் வரலாற்றைக் கீழே தள்ளி, குழந்தைக்கள் விட்டு, எதையும் புடைக்கிறார்! இந்த இரு புடைப்படைக்கலையே போதும், காந்தி ஜயந்தியை நாம் கொண்டாடும் வட்டத்தைத் தட்டிக்காட்டி!

கொண்டையில் மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் நல்லாற்றுத் திட்டங்கள் என்ற முறையில் 14,350 பேருக்கு விநியோகித்திருக்கிறார் முதலமைச்சர். தமிழகம் முழுவதும் மேலும் 18,250 பேருக்கு நாலு கோடி ரூபாய் பெறுமானத்துக்கு உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறார். நகரீதோருக்கு உதவி வேண்டும்தான்; மதுக்களிக்கலை, ஆனால் அந்த உதவி வரும் முழுதும் வேலை வாய்ப்பு, என்ற முறையில் அமைத்து, கூடுதல் வருவாய்க் கிடைக்க வழிவகுப்பதன் இருக்க வேண்டும். பணம் பொருளும் இவ்வாறாகப் பெற மக்கள் கையேத்தி, மிஷினில் திற்பதும், திறக் கைக்கப்படுவதும் இன்றைய அரசியல்வாதிகளின் மோட்டுப் பிடிக்கும் தந்திரமாக இருக்கலாமெனொழிய மக்களுடைய தன்மையைத் மதித்ததாகாது. காந்தியம் என்பது இவ்வகை. அவருடைய சர்க்கா நிர்க்காமல் சுழன்றது. உழைப்பின் மேன்மையை வலக்காத்துக் காட்டி, அடிவழைப் பின் பயனை இடக்காரம் அடையச் செய்தது. சர்க்கா என்பது ஒரு விஷயம். அதன் ஒத்திசைக் குவியலின் சக்கரத்திலும் காணலாம்; ஆனால் சக்கரங்களிலும் பார்க்கலாம். ஆனால் நம் அரசியல்வாதிகளோ, மோக்மனாவில் ஆரம்பித்து இவ்வாற அரசியலரை பயணித்தவர்களில் மக்களைப் பிரகாரக்காரர்களாக்கியிருக்கன். போதாக்குறைவுக்குக் 'உடனாத் திருப்பித் தரவேண்டாம்' என்ற எண்ணத்தை இவர்களை உருவாக்கி, மக்களை மோசடி மயன்சர்களாகவும் உருவாக்கியிருக்கன்.

காந்தி ஜயந்தியன்று ஆளுனர் பேசும்போது, "மென்மையிடுக்கானிலிருந்து இந்தியா வந்த காந்தி, இந்தியப் பொருளாதாரம் தொழுகிச் செதிக் கிடப்பவதும் பார்க்கார்; மக்கள் தன்மையிடுக்கை இருந்து திற்பதற்கு கண்டார்; தாடு தன்மையை இழந்து விட்டிருப்பதை உணர்ந்தார்; ஆன், மென் வேற்றுமைகள், ஐந்தி வேற்றுமைகள்; வலுப்பலாதகங்கள் ஆவியவற்றால்முதலாம் ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்று பிளவுபட்டிருப்பதை அந்தித் கொண்டார் என்று கூறினிருக்கிறார். காந்திஜி அந்தியனுடன் போராடி தமக்குக் கெத்திரம் பெற்றதக் கத்து தாற்பத்திரன்ரு ஆண்டுக்களுக்குப் பிறகு காந்தி அன்று கண்ட தன்மையே இன்றுத் திடிக்கிறது! காரணம் என்ன? தலைவர்கள் காந்தியை காந்தி ஜயந்தியின் போது மோவித்தனமாக நினைவு கூர்த்தாலும் காந்தியத்தை மறந்து விட்டதான்.

காந்தியக் கொள்கைகளும், காந்தியப் பொருளாதாரமும், அரசாதின்க் கொள்கைப் பொருளும் இன்றாடற்கு ஏற்றவைதாம். இதனை உலக மலா பொருளாதார திபுனர்கள் ஒப்புக் கொளையார்கள். இந்தியாவின் ஆன்மா பிராமணத்தில் இருக்கிறது" என்றார் மகாத்மா. அங்கே அவர்களுக்குத் ஆண்டு முழுவதும் வேலையும், நல்ல வருவாய்க் கிடைக்க வேண்டும்; அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அங்கேயே அகப்பட வேண்டும். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உருப்படியான, வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ள, செத்த கல்கி கிடைக்க வேண்டும். வரித்துப் பிழைப்புக்கார அவர்கள் பட்டணம் நோக்கிக் குடிபெயர்வது இதன் மூலம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மோசடும் 'போதுமென்ற மனமே போன் கொள் மருந்து' என்பது உணர்த்தப்பட வேண்டும். ஆனால் ரூப்பர் கம்ப்யூட்டர் கவந்து, ராக்கெட் விட்டு, கிரேவுக் விவசாயத்தில் கை கைப்போக்கலுடன் பறக்கும் தலைவர்கள் எவிய வரல்க்கையே ஏற்றவிக் வாழ்க்கை என்று மக்களுக்கு எப்படிக் கூறி வழிகாட்ட முடியும்? மக்களின் ஆசையை வளர்ப்பதே அரசியல்வாதிகள் காரியமாக இருக்கிறது.

காந்தியத்தை மறந்த காந்தி ஜயந்தி. எ. வி. பங்கிசெய்க்காந்த தலைவர்கள் காந்தி கெலக்கு மானவையிடுகிற காரியமே.

டெல்லிகளேஷ் கார்பான் பூச்சிவிட மிஞ்ந்து தன்னைக் காப்பாற்ற ஆம்பட வாளின் உதவியை தாண்டும் அற்புதவி போல் காட்சி தந்து அப்படி அழுத்தமான ஆழமான குணச்சித்திரமாய்க் கண்ணி விட்டார்.

மனோரமா - இந்த மாமி நகைச்சுவை நடிக்கவா? கணவரின் கைபாடாகத்தான் தன்னைக் கவிதையோடு எடுத்துச் சொல்லும் பெருமை; மருமகனிடம் உதவி கோரலாம் என்று கணவரிடம் வந்தாடி அழைத்து வந்து வாங்கிக் காட்டிக்கொண். போது. 'என்ன மன்னிச்சிருங்க, நீங்க சொன்னது சரியாப் போச்சு.' என்று தலைகுனிந்து மன்னிப்புக் கொளும் பதவி - ஆஸ்கார் அவார்க்கு தாயிடம் இல்லையோ - இத்தகைய கொடுக்க

பழச்சபுள்ள

இருவரும் சிவ அர்ஜுன் என்று அழுத்தமாய் விழுத்து விட்ட முத்திரையை மானாவாசியாய் சென்ட்டிமெண்டிஸ் கொட்டி மாற்றிக் கொள்ள முனைந்திருக்கிறார் அர்ஜுன். இந்த பெயர்களுக்காரர் இத்தனை கருக்கில் மெட்ராஸ் ஸ்டைலைவும் பாணியையும் அள்ளிக் கொண்டு விட்டாரே. ஆச்சரியம்! செமை தோல்துக்ள் சின்னி நெய்நீர், செந்தில், தூள் மோகன், குள்ளமணி - இந்த ஜமாக்களுடன் குலாவும் போது துலா கில்லாடிதான்மா, சோலிடம் ஐயோ தூக்கல்தான். சிவக்கை ஓரம் கட்டுவதிலும் ஒரு கிண்கிண்பாண சிலிர்ப்புதான். ஆனால் அந்த டபுள் மீலிட டபலாக் ஓலுமா பிரதர்! வாத்தியார் தர்மா ஸ்பெட்டிங்வே சில நியூ ஸ்டைல் காட்டி, சிவ்யர் கக்கூறு படிச்சிருக்காரு. அர்ஜுனுக்குச் சொந்தப் படமாங்காட்டியும்! உகிரைக் குடுத்துப் பண்ணிட்டாரும்மா!

அவ்வா் விட்டுப் பெண் சேரா படுபாந்தம். பால்காரக் காகியில் மாட்டுப் பேரும் ஸ்டுகமி; இவா் பேரும் ஸ்டுகமி. இந்த ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்திக் காகி உறவு நெருக்கம் காட்டும் போது முதலில் அதிர்ந்து மூலக்கல் காட்டி, காகியின் வெகுளித்தனத்தில் முறுவல் காட்டி.../சோலிடம் காண்பது நடிப்பல்ல; அந்நேய முத்திரை.

செலுக்கிடம் அந்த மெருகு அப்படியே இருக்கிறதே!

ராதா ரவி படா அரவியல் வில்லனாய், ணைம் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த சிறுவன் கோட்டில் வாய் திறந்து எதிர் காட்சி சொல்வது கேட்டு அவர் அதிர்ந்து கூண்டில் சிக்கிய எலியாய்க் தடுமாறுவது கச்சிதம்.

வி. சபா!

துபாலினிக்கு வந்த மகன், தன் தாய்க்கு மட்டும் சாக்கலை போர்த்த. தன்னை விஜய சக்ரவர்த்தி, 'எனக்கு ஒன்னுயிலல்லவா?' என்று ஏங்கி, 'உனக்கு வேற இருக்கு. அப்பப்பதம் தரேன்.' என்று கண்ணடித்து ரகசியமாய் பாட்டிலை நீட்டி, 'யப்பா... சாவதுக்குள்ள ஒரு வாட்டியாவது பீபாரில் சாக்கு அடிச்சிடலும்தான் பார்த்தேன்...' என்று பூரித்துப் போகும் அந்தத் தோர் ஸ்பைட்ஜோர். என்றாலும் நம்முடைய மதுவிலக்கு இக்கக் கதிக்கு வந்து விட்டதே என்ற வருத்தம்தான்.

காமெடி டிராக் ஒன்று கட்டாயம் என்னை நிதிர் எஸ். எஸ். எத்திரன் - கோவை சரண் ஜோடியை ஒட்டி வைத்திருப்பது - சிக்கலிக்க மூட்டுகிறதேன் என்று கூறி நகத்தான் சிராண்டுவது போலிருக்கிறது.

இத்தனைக்கும் நடுவிலே ஜேடோ ரவீந்திர ஆகஸ்டெண்டிஸ் அம்போலெண்ட் போக் இருந்தவனாக் காப்பாற்றிய அர்ஜுனிடம் அப்படியொரு பிடிவாத விவகாரம் காட்டியவன், அவர்தான் தம் மனைவியின் முன்னாள் காதலர் என்றதும் அத்தனை மூர்க்கமாய் அத்தனை பேரிடமும் குரோதம் காட்டுவதும், அப்படித் திருத்துவதும் என்னவோ ஒட்டலில்லை. இருந்தாலும் என் தடிப்பில் பாழுதுண்டா என்று சலால் விடுபடுகிறார்.

சினிமா களையை எப்படியோ அமைத்து விட்டுப் போகட்டும். ஆனால் இதுதான் சமுதாயப் பிரக்ஞை. சீர்திருத்தம் என்று காண்பித்துக் கொள்ள முயல்வதுதான் அபத்தமாக இருக்கிறது.

— பி. எஸ். எஸ்.

முதுமை

பார்வதி தீர்மானித்து விட்டாள்.
இனிமேலும் இந்தக் குடும்ப பந்தம்
வேண்டாம் என்று...

நாற்பது வருட தரம்பத்திவத்தின்
முடிவில் ஏற்பட்ட ஒரு கவராக் கிணர்: காண-
தலத்திலியோ வேறு எங்கேயோ ஓர்
இயல்பும் இருக்கிறதாம். மாதா மாதம் இத்
தாறு குபாய் கொடுத்தால் போதும். தன்நா-
லக் கவனித்துக் கொள்விராக் கணாம். வாழ்-
வில் எந்திய இவ வருடங்களுக்காவது -
பொறுப்புடன் ஏதும் இல்லாமல், எதைதும்
பற்றிக் கவணப்படாமல் - அந்தக் கவனித்தி-
நாதம் கால்களில் வீசுத்து விடத்தான்
என்ன?

கேட்பவர்களுக்கு அவன் தீர்மானம்
கப்பத்திவக்காரத்தனமாகத் தோன்றும்தான்.
பன்னிரண்டு இரெண்ட் பரப்பில் பெரிய
பங்களை, கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஒரு வர
வேண்டியவாட்கள், சொக்கவைத்த செய்து
போட சமைவர்கார அம்மான், திணைத்த
இடத்திற்குப் போய் வரக் கார். எதை வேண்-
டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும்
வாய்க், இருபதினாலிரம் நூலாய்க்குக் குறை
வாயம் பரோ லாக் களில் சொக்கம்.

ஆனால் பார்வதிக்குக் கிடைக்காதது...
பாசம்... நேசம்... தோழமை.

இதேசம் பிரபல தொழில் திபுனார்.
மாதத்தில் அவர் தனரையில் உள்ள நேசம்
விமானத்தில் பறக்கும் நேரத்தை விடக்
குறைவாகத்தான் இருக்கும். அவர் மேல்

குற்றம் சொல்ல முடியாது. அவர் பணி
புரித்த நிறுவனங்கள் அத்தனை உழைப்பை
அவரிடம் எதிர்பார்த்தன.

ஒன்று மட்டும் சொல்ல வேண்டும். எந்த
நேரத்தில் எந்த ஊரில் இருந்தாலும் இரவு
ஒன்பது மணிக்கு - இந்திய நேரப்படி -
பாடு விட்டு டெலிகம்போன் ஒலிக்கும். தூ-
தர்த்தான் உப்பிடுவார்.

"பாடு?"

"ஆமாம்..."

"எவ்விதம் ஒ.கே.?"

"உம்..."

இவ்வளவுதான் உயர்வுகண்ட அன்பாக,
ஆதரவாக, இவ்வளவுத் தொடுவது போல்
ஒரு சொல் கூட வராது.

பார்வதிக்கு அவரைத் தெரியும். பாசம்,
பிரியம் இவ்வாறாக இவ்வளவு. அதையெல்-
வாய் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்த
அவருக்கு நேசம் இருப்பதில்லை.

இரண்டு பின்னைகள். இரண்டு பெண்-
கள்.

பெண் ஊரில் முதல்வன் அமெரிக்காவில்
இருந்தான். அவன் இருதயம் லப் டப் என

மயக்கம்

அடித்துக் கொள்ளாது. உற்றுக் கேட்டால் 'டாலர் டாலர்' என்று சப்தம்மாள் கேட்கும். அத்தனை புண வெறி!

அடுத்தவளுக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை. படிக்கிறான்... படிக்கிறான்... படித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். இந்தப் பல்கலைக் கழகம், அந்தப் பல்கலைக் கழகம் என மாற்றி மாற்றிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். அப்போது திச்சயம் அம்மா, அப்பா லாபகம் வரும் - புது வருஷத்தின் போது வாரி யாருக்கு வாழ்த்து அனுப்ப வேண்டும் என யோசிக்கும் போது!

மூத்த பிள்ளை ஆஸ்திரேலியாவில் மாமனார் வீட்டில் துக்கியமாகி விட்டான். எப்போதாவது இந்தியா வந்தால் - மாமனாருக்குச் சேர வேண்டிய தொகைகளை வசூல் செய்து வங்கியில் கட்டி விட்டு, மறு படி விமானம் ஏறமுன் பாரிவழியைப் பார்க்க வருவான்.

இரண்டாவது பிள்ளை அரசியல்வாதி... எப்போதும் அரசாங்கத்திற்கு எதிர்த்துக் கொண்டு. அவனைப் பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகையில் படிப்பதோடு சரி, எப்போதாவது தொலைக்காட்சியில் அவன் படத்தைக்

காண்பீன்பார்கள். 'அப்போது பாரிவழி பாப்பதுடன் சரி.

இந்தக் குடும்பத்தில் அவன் யாருக்கும் தெனவ இல்லை என்று புரிந்து விட்டது. இன்னும் எதற்கு இந்தக் கைம்? பேசாமல் உதறி விட்டுப் போகப் பாரிவழி நினைத்த தில் தப்பிவிடலையே!

யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் கூடப் போய் விடலாம்தான்! அப்படிச் செய்ய அவன் மனம் ஒப்பவில்லை.

தனக்குப் பரிச்சயமான வேடி டாக்டரிடம் மனம் விட்டுப் பேசினான். "செனத்தரம்! தான் விட்டா விட்டுப் போவதற்கு முன் குடும்பத்தினர் அத்தனை பேரையும் ஒருமுறை பார்க்க விரும்புகிறேன். எல்லோரும் சேர்த்து ஒரு தானாவது இருக்க வேண்டும் என்ற கற்பனையுடையதான ஆகையால் தான். எனக்கு உடம்பு சரியில்லை எனத் தந்தி கொடுத்து அவர்களை வரவழைக்கப் போகிறேன். அவர்கள் வரும் போது தான் அவர்கள் நம்புகிறார் போல் பேச வேண்டும்."

டாக்டர் செனத்தரம் பாரிவழியின் மன உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்டான். எல்லோருக்கும் தந்தி போயிற்று.

முதலில் வந்தவன் இரண்டாவது பிள்ளை.

அம்மாவின் பக்கத்தில் அரை மணி உட்கார்த்ததாகப் பாவனை செய்து விட்டு, மாலைநில் தன் கட்சி ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்திற்கு அவன் புறப்பட்டுப் போனான்.

இரண்டு நாட்களில் மூதல் பிள்ளை ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்தான்.

டாக்டரைத் தனியாகச் சந்தித்து, "ஏதாவது நம்பிக்கை இருக்கிறதா?" எனக் கேட்டான்.

"எனக்கு இருக்கிறது. உங்களுக்கு?" எனத் திருப்பிக் கேட்டான் செனத்தரம்.

இரண்டு பெண்களும் சேர்த்தாற்போய் மூன்றாம் நாள் வந்து இறங்கினார்கள்.

இளையவன் கேள்விகளை அம்புச் சுரமாகத் தொடுக்கச் சரியான பதில் சொல்ல முடியாமல் டாக்டர் செனத்தரம் திணறிப் போனான்.

மூத்தவன், "அமெரிக்கா கூட்டிப் போவதால் எந்தப் பலனும் இருக்காது - இல்லையா. டாக்டர்?" எனப் பதிலையும் உண்டாக்கிய ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான்.

துகதிகள் கடைசியில் வந்தார். இரவு பகல் பாராமல் பாரிவழி பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் விழிக்கடையில் துவிர்த்த கண்ணீரைக் கண்டதும், "தான் இப்படி தாடகமாய்விருக்கக் கூடாது" எனக் கூடப் பாரிவழி நினைத்தான்.

என்னதான் விவகாரமும் நார்பது

மணிராஜ்

அரசியல்வாதி: நான் புறம்போக்கு தினத் தில்லி டாக்டர் என்கிறேன். மக்களிடம் விசைச் செக்சன் செலிமாத் தினெட்டர் தானே கட்டினேன்!

— என். முகம்மது ஜகப்.

வருட உறவு ஆயிற்று...

டாக்டர் கொத்தந்தரம் ஒரு வாரம் கழித்துப் பார்வதியை விட்டிருந்த அனுப்பி வைத்தான்.

அன்று அந்த பங்களாயில்...

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு குடும்பம் முழுவதும் அந்தப் பெரிய 'டைனிங் டேயிளில்' உட்கார்ந்திருந்தது.

மெதுவாகத் தான் காணொல்திவில் போய்த் தன் எஞ்சிய காலத்தைக் கழிக்க திக்கலித்திருப்பதாகப் பார்வதி சொன்னாள். இதற்குத் தன் குடும்பத்தினரிடமிருந்து கடுமையான கண்டனம் ஒருமுகமாக எழும் என அவள் எதிர்பார்த்தாள்.

"நல்ல யோசனை!" என்றான் பெரியவன். "இந்த வயதில் இன்னும் எதற்கு அம்மாவிற்குப் பொறுப்பு? மன அமைதி தான் முக்கியம்!"

"காணொல்திவ்னா கொண்ணே? தம்பி பார்டி செகரட்டரிட்ட ஒரு வாசத்தை போட்டு வைக்கிறேன். அப்பப்போ கவனிச்சுப் பான்!" என்றான் இளைப்பவன்.

"அமெரிக்காவில் இப்படித்தான் அப்பா! ஒரு வயதுக்கு மேலே எல்லோரும் இந்த மாநிரி வாழ்க்கையைத்தான் விரும்புகிறார்கள்..." எனப் பெரியவன் கூடப்பாட...

"உன்னுடைய அட்ரஸைக் கொடு மயி... இல்லவாவிட்டால் புது வருஷ வாழ்த்து அனுப்பறப்போ நான் திட்டபடிப் போவேன்!" என்றான் இளைப்பவன்.

ஜகதீசன் மட்டும் வாயைத் திறக்க வில்லை.

அடுத்த இரண்டு நாட்களில்— அவரைத் தவிர— மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

காணொல்தி இல்லத்திலிருந்து கடிதம் வந்து விட்டது. திருமதி பார்வதி ஜகதீசனுக்குத் தேவையப்பட்ட செலக்சியைச் செய்து கொடுக்க அவர்கள் தயார்.

மறுநாள், ஜகதீசன் காலை எட்டு மணி விமானத்தில் புறப்பட வேண்டும்.

நடு இரவில் விழித்துக் கொண்ட பார்வதி திரும்பிப் பார்த்தாள். பக்கத்தில் ஜகதீசன் இல்லை. ஹாலில் ஏதோ யோசித்த படி குறுக்கும் நெடுக்கும் உலகிக் கொண்டிருந்தார்.

மருத்தார்.

என்ன யோசனை? இன்னும் தூங்கவில்லைவா? காலை எட்டு மணிக்குப் பிளேன்! — என லூபகப்படுத்தினார் பார்வதி.

"இனிமே தூங்கினால் என்ன? தூங்கட்டி என்ன, பாரு!"

"நான் போறேன்னு சொன்னதிலே கோபமா? வருத்தமா? நான் யார் மேலேயும் கோபித்துக் கொண்டு போகவில்லை. என் தலைமையைக் கொஞ்சம் புரித்து கொள்ளுங்கள், பீயி!"

"புரித்து கொண்டிருக்கிறேன், பாரு... உனக்கு வேண்டியது என்ன என்று எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. நீயும் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார். இன்னும் எத்தனை நாட்கள் என்னால் இப்படி ஒடியாட முடியும்? எப்படியும் ஒரு நாள் இந்த வீட்டில் முடங்கப் போகிறவன் தானே?"

"நான் என்னுடைய தடக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியும்? என் கடைசிக் காலத்திலேயாவது நிம்மதியாக..."

ஜகதீசன் சில கணங்கள் மென்தாமத இருந்தார்.

பாரு, நான் கோவிலுக்குப் போய் எத்தனை நாட்கள் ஆகியிருக்கும் தெரியுமா?"

பாரு பதில் சொல்லவில்லை.

"வருஷக்கணக்கில் ஆகியிருக்கும். எனக்கே சரிவாக லூபகம் இல்லை. எனக்கு வேறு கோவிலில் தேவையப்படவில்லை. இந்த விடுதான் என் கோவில். எங்கே தான் ஓடினாலும் — எத்தனை நாட்கள் நான் சுற்றினாலும் — இங்கு தங்கும் சில மணி நேரங்களைத் தான் எனக்கு நிம்மதி. நீ ஒருத்தி இங்கு இருப்பதால்தான் என் ஓட்டம் இத்தனைச் சீராக இருக்கிறது என நான் நிச்சயம் நம்புகிறேன். தெய்வம் நிரந்தரமாக ஓர் இடத்தில் தான் இருக்கிறது. பத்தர்கள் எப்போதும் தன் பக்கத்தில் இல்லையென்று தெய்வம் நினைத்தால் எப்படி இருக்கும்?"

"அதெல்லாம் எதற்கு இப்போ! படுக்க வாங்கோ, மணி என்ன ஆகிறது."

"உம்... இன்றைக்கு நீ இருக்கிறாய். உப்பிடுகிறாய். அடுத்த முறை வரும் போது இப்படி அக்கறை காட்டக் கூட ஆன் இருக்க மாட்டார்கள்."

பார்வதியின் உள் மனம் விழித்தது.

முதல் பெண்ணிற்கு அவன் குடும்பம். இளைப்பாறுக்குப் படிப்பு. பெரியவனுக்கு மரணமாதிரி சரணம்.. சின்னவனுக்கு அரசியல்.

அவருக்கு...? அவனைத் தவிர யார் இருக்கிறார்கள்?

இது ஏன் அவனுக்குப் புரியாமல் போயிற்று?

பார்வதி காணொல்திக்குப் போக வில்லை.

தினம் ஒன்பது மணிக்கு வரும் வழக்கமான டெலிபோன் அழைப்பிற்குச் சிரத்தை வுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

கல்கி

29.10.'89

சிறைகளில் தண்டனை

மடங்க்கொண்ட பிழயான

எழுதுக

புதிய தொடர்:

வெள்ளை சாலை...

ரூ.2000!

வாசகர்களுக்குத்
தீபாவளி
முனிசு!

(விவரங்கள் அடுத்த இதழில்)

அதிக பக்கங்கள் -
அதே விலை!

ஏழாவது இரவு

மேல்: 9100

அயர்ணா நாயுடு எழுதும்
இதில் கித்திரத் தொடர்

யூ

ரேகா ஃபோர்ப்ஸ் நிறுவனத்திலிருந்து வரும் நண்பர், உங்கள் வீட்டிலுள்ள தூசையும் அழுக்கையும் மிக எளிதாக அகற்றும் வழியை செய்து காட்டப் போகிறார்.

வரும் நாட்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் சென்சீவ்ஸ் உங்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி, அடையாளச் சீட்டுடன் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வார்.

அவர் பேச்சில் தன்மைபிக்கை தொனிக்கும்—இதில் வியப்பேதும் இல்லை ஏனெனில், இவர் இத்தியாவியேயே இது போன்ற நிறுவனங்களில் மிகப் பெரியதும் வெற்றிவாகை சூடியதுமாகிய விற்பனை நிறுவனத்தின் அங்கத்தினர் ஆவார். இந்நிறுவனம் விற்பனைக்குப்பின் நம்பகமான சேவை புரியும் பின்னணி கொண்டது.

தூசு, குழிநிலை அகத்தம், அகத்தமான தீர் மற்றும் வீட்டு வேலைகளில் உதவியின்மை போன்ற இன்னமறைய பிரச்சினைகளை சமாளிப்பதற்கென நவீன வீட்டுபயோக காதனங்களை அவர் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவார்.

செயல்முறை விளக்கத்திற்கு இவரிடம் இரண்டு இமையற்ற தயாரிப்புகள் உள்ளன. யூரேகாஃன்: அனைத்துபயோக கத்தம் செய்யும் சாதனம். இது வேகவும் கிளிதளவு விடச் சிறந்தது. மற்றும் அக்வாகாட்: தீர் பைப்பில் பொருத்தக்கூடிய வாட்டர் ஃபிவ்டர் கம்-ப்யூரிஃபையர்.

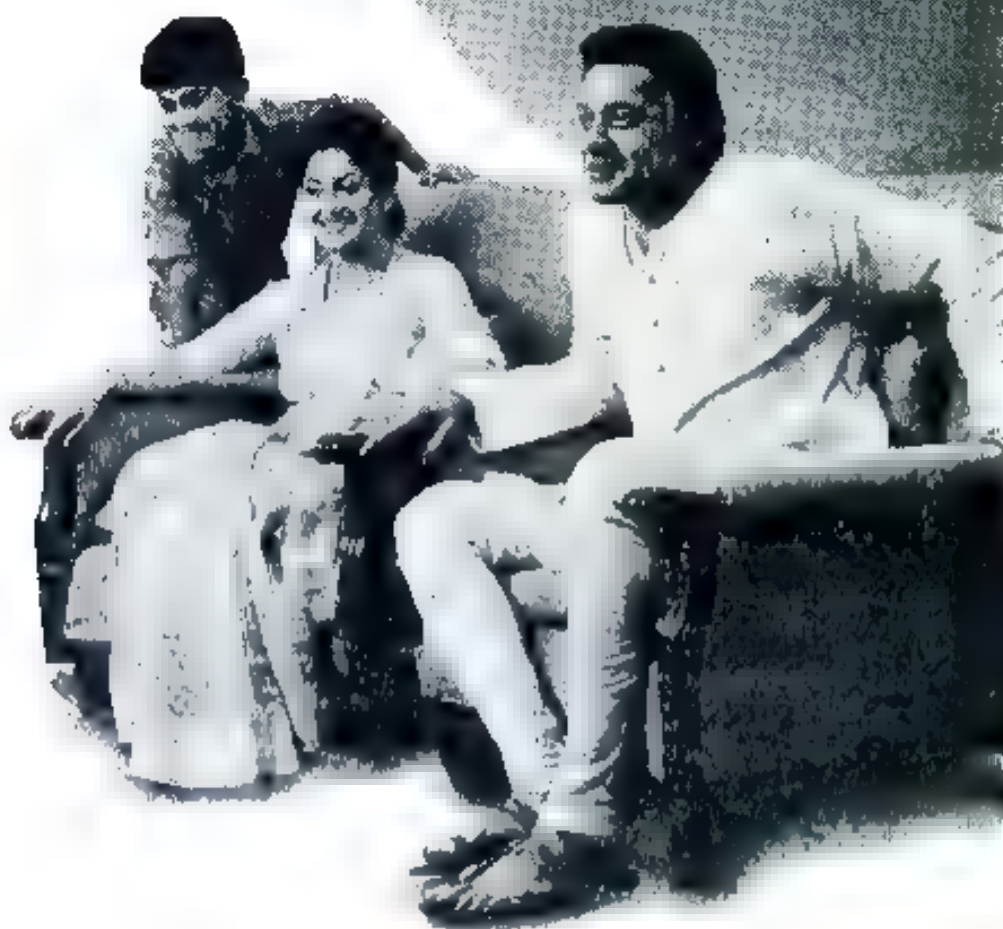
யூரேகாஃன்: உங்கள் வீட்டில் உள்ள தூசு மற்றும் சிறு துரும்புகளையும் கூட சிரமமின்றி எளிதில் அகற்றுகிறது. கண்ணிற்கு புலப்படாத தூசுகள்கூட அகன்றுவிடும்.

அக்வாகாட்: ஒரு ஸ்விட்சை இயக்கி, குழாயைத் திறத்தால் சிறுமிகள் அற்ற, பாதுகாப்பான கத்தமான குழிநிலை உங்கள் குழாயிலேயே நீங்கள் பெறலாம்.

உங்கள் குடும்பத்திற்கு கத்தம் மற்றும் காதாடித்திற்கான நவீன முறைகளை இத்தயாரிப்புகள் எவ்விதம் வழங்குகின்றன என்பதை யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் சென்சீவ்ஸ் உங்கள் வீட்டிலேயே உபயோகித்து விளக்குவார். அதன் மூலம் உங்களைச் சுற்றிலும் கத்தமும் காதாடிதும் நிறைந்த உலகம் பாருவாகும்.

நாள்வரை நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டாம். விளையில் வருகை புரிய கிழக்கனும் யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் அலுவலகங்கள் ஏதேனும் ஒன்றில் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். அவ்வது திம்முகவரிக்கு எழுதுங்கள்: யூரேகா ஃபோர்ப்ஸ் லிமிடெட், 19, பாக்ஸ் 336, ஜி.பி.ஓ. பம்பாய்-400 001.

யூரோக்ளின்

அக்வாகார்ட்

இயற்கை டிரோபிஸ் மிஸ்கிட்

பெரிய அளவுக்கு உபயோகத்திற்கு
உபயோகத்திற்கு உபயோகத்திற்கு

பெரிய அளவுக்கு உபயோகத்திற்கு
பெரிய அளவுக்கு உபயோகத்திற்கு

பெரிய அளவுக்கு உபயோகத்திற்கு
பெரிய அளவுக்கு உபயோகத்திற்கு

பெரியக்கால் துறைக் கலையுற முது பூமணை கட்டுமார் வரை எத்தனை எத்தனைக் கலையுர்கள் ஒரு கோலில் திரு விழாமைச் சோடிகைச் செய்கின்றனர் என்று போதித்துப் பார்த்தால் வியப்பாய் இருக்கும். இத்தகைய கலையுர்களுள் விழாவுக்குத் தங்கள் எகத்திறனால் வண்ணமும் வண்டியும் சேர்ப்பவர்கள் 'தொம்பை' என்ற அலங்கார அமைப்புக்களைத் தயாரிப்பவர்கள் உற்சவத் தேரில் தொங்கவிடப்படும் தலை துணித் துண் போன்ற அமைப்புத்தான் தொம்பை. தேர் அளவற்ற ஆடி வரும்போது, இளம்பெண்ணின் ஆடை சூசை போல் இதுவும் துள்ளி ஆடி வரும். தேர்த் திருவிழாக்களாகக் கொடுத்து வலக்காதவர்கள் இந்தத் தொம்பையைச் சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தில் கல் தேரில் நிச்சயம் பார்த்திருப்பார்கள்.

கும்பகோணத்தில், தொம்பை தவிர, ஆலவட்டம், வாகை மாலை, மட்டுக் குடை, பாலட்டா, பன்னாக்கு, ரதமேல் கட்டி போன்ற கோலில் அலங்காரப் பொருட்கள் பலவற்றைத் தயாரித்து வரும் கலையுர் சாமிநாத பிள்ளை. இவரது கைவண்ணம் இத்தியா முழுவதிலும், இலங்கை, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளிலும் இடம் பிடித்திருக்கின்றது. சில இடங்களில் தெய்வ சந்திதிகளையும் திருத்தேர்களுையும் அலங்கரித்ததோடு பல இடங்களில் வர வேற்பரை காட்சிப் பொருளாகவும் விளங்குகின்றது. சாமிநாத பிள்ளையின் குடும்பம் தான்கு தலைமுறைகளாக இத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஐந்தாவது தலைமுறை எனப் பணிவைத் தொடர் இவரது மகன்கள் தயாராகியுள்ளனர்.

தும்புகோணம், நாகேசுவரர் வடக்கு வீதியில் 'சகரபாணி பிள்ளை சன்ஸ்' திரு வணத்தில் சாமிநாத பிள்ளையார் எந்தித் தொம்.

● தொம்பைகளை என்ன துணியில், எப்படித் தயாரிக்கிறீர்கள்?

சாயம் போகாத பருத்தித்துணிதான் உபயோகிக்கிறோம். இதில் பூக்கள், யானை, அன்னம், பிறவுகளை எல்லாம் வெட்டிக் கொண்டுவிடுவோம். பிறகு பசை தடவி வேறு நிறத் துணியில் ஐட்டிவிடுகிறோம். இடைமீக் வண்ணத் துணியில் பாலும் மாநீர் சேர்த்து இணைக்கிறோம். பிறகு பூர்த்தி செய்கிறோம். போம்பினால் வண்ணம் தயாரி செய்கிறோம். தலைப் பகுதியில் உள்நுக்குப் பொருத்திவிடுவோம். உள்நே விளக்கு எரிவாட்டால் பிரகாசமாகத் தெரியும்.

● பருத்தித் துணியில் மட்டும்தான் செய்கிறீர்களா?

கவாடா புறப்பாட்டுக்கான குடைகள் எல்லாம் வெல்வெட்டு, ஈரட்டைத் துணியில் கூடச் செய்கிறோம். அந்தகால ஃப்ரேம், ஸைம் எல்லாம் கூட நாம் உபயோகிக்கிறோம். இதற்கு தங்க உயர்த்த ஜாதிப் பிரம்பு உபயோகிக்கிறோம். அதாவது வாகரில் ஈடிக்குக்கு உபயோகிக்கும் பிரம்பு. இந்தக் குடை மைய்கூட சாதாரணக் குடை போல, மீர்த்து மடக்கக் கூடிய குடை மாநீரில் செய்கிறோம்.

● இந்தப் புராதன ஆலய அலங்காரக் கலையில், எதுவும் மெஷின்களைக் கூட உபயோகிக்கிறீர்களா?

இப்போது கைவினால் எதப்பது இல்லை. கருவத்தில் உள்ள, மற்றும் சில அலகல் வளைப் பிரித்துக் காட்ட மட்டுமே கைவினால் எதக்கிறோம்.

● யோகாட்டிக் கூட உபயோகிக்கிறீர்களா என்று?

அந்தக் காலத்தில் வெள்ளி ஐரிகை உபயோகித்து வந்தோம். இப்போது யோகாட்டிக் தரமானதாக, கறுத்துப் போகாமல் இருக்கிறது. அதனால் தேவையான இடங்களில் உபயோகிக்கிறோம்.

● இதற்கு வேண்டிய யுகைகள் எல்லாம் உபயோகிப்பவர்கள் போட்டுத் தருகிறார்கள்?

தானே போட்டுக்கொள்கிறேன். பாரம்பரியமாகக் கற்றுக்கொண்ட முராரித் அறிவுதான். (மகவிரிசுந்த காசித்தத்தில், கந்தரீககோவால் தாமரை போன்ற வடிவத்தை தொழிலில் கத்தரித்துக் காண்பித்தார்.)

● இதற்கெல்லாம் நீங்கள் வங்கி உதவியை நாடுவது உண்டா?

இல்லை. பெரும்பாலான கோயில்களில் துணி வாகடிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்.

● என்ன தொம்பை - இப்போது விழாவில் வாகை மாலைக்கூடத் தொங்க விடுகிறார்கள்.

வினாக்காரக் கணை!

கோயில்கள் தம் சொந்த வடிவமானதில் கொடுக்க முடியாதபட்சத்தில், டிரைன்டுகள் வகுல் மூலம் இம் மாநிலி வேலைகளைச் செய்வ உதவிதாரர்கள். கோயில்கள் தொன்றிய காலத்திலேயே தொம்மைப் போன்ற அலங்கார அமைப்புக்கள் தொன்றி விடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் கோயில்களுக்கான வருவாய் சரியாக வராத்தால், கோயில் பணிகள் சரியாகச் செய்வ முடியவில்லை. உற்சவங்களைச் செய்வ இயலாமை நிலை. நித்திய பூசாக்குக் கூடப் பல கோயில்களில் வழி இருப்ப நிலை. வெளிநாட்டு வேலைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவையதாம் எங்களைக் காப்பாற்றுகின்றன என்று கூடச் சொல்லலாம்!

“சித்திரைத் திருவிழா கில் சரங்கப்பாணி கோயில் முதல் மண்டகப்பாணி என்னுடையது!” என்று கூறும் சாமிநாத பிள்ளை. ஆரம்ப நாட்களில் தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையில் ஈடுபட்டு, ஆர்வத்துடன் செவ்லாற்றியவர். பிறகு காமராஜர் கருத்துகளில் ஈடுபட்டபின் ஒரு பக்கா காவிரைக்காரராக ஆகிவிட்டார்.

“உங்களுக்கு மாஸ்டர் கிராஃப்ட்ஸ்மேன் விருது எதுவும் இதுவரை வழங்கப் படவில்லையா?”

“சாஸ்திரி புகளியுள்ள ஆல் இவ்வுயா ஹாண்டி கிராஃப்ட்ஸ் போர்ட்டுக்கு விண்ணப்பிக்கணும். இதுவரை செய்வதில்லை. அதனால் இதுவரை எனக்கு எந்த அவார்டும் வரவில்லை!” என்ற சாமிநாத பிள்ளை. ஒரு கணம் முகத்தை உயர்த்தும்மைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

“எனக்குப் பெரிய யாராட்டு. பரிக எல்லாமே தூதூசிப் பெரியவர் சங்கராச் சுவரீயார் அருளும் ஆசீர்வாதம் தான்!”

136
பெட்டி, உட்டுரை:

137
சாருகேசி

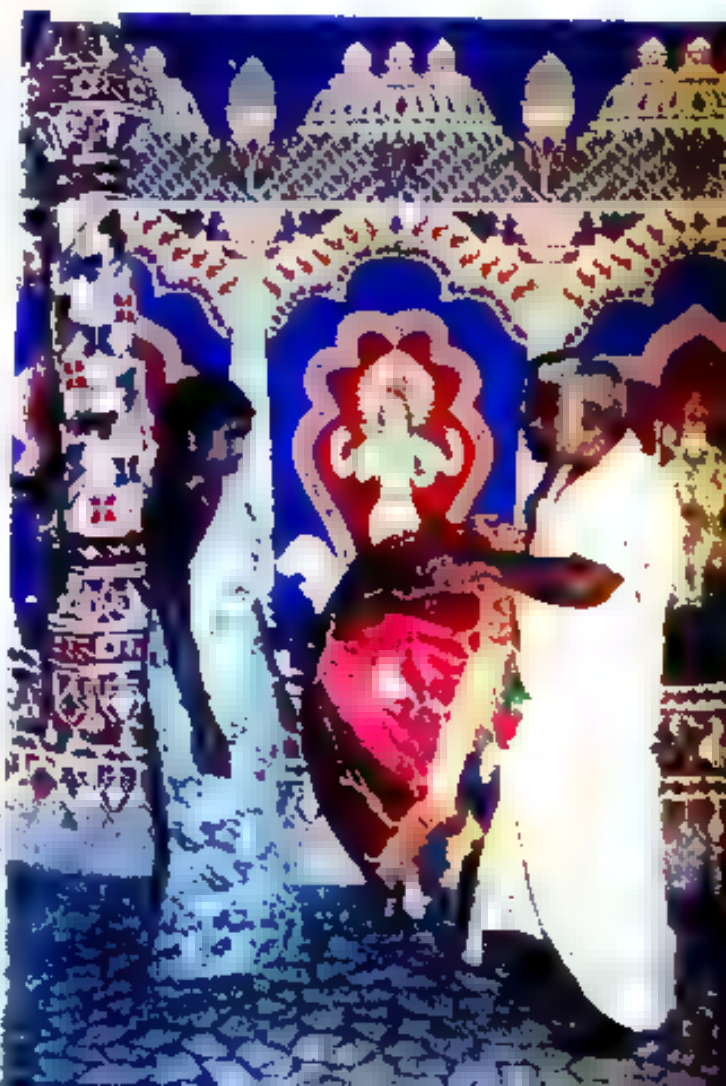
138
வண்ணப்பட்டம் புகைப்

139
பட்டிகள்: கோகா

* பாதி வேலை விழிவிட.....

* தாது கைவண்ணக்கார வினாக்குத் சாமிநாத பிள்ளை.

அன்புள்ள ஆச்சர்...

மனோரமா வழங்கும் தொலைக்காட்சித் தொடர் ஒன்று தயாரிக்கப்படவிருக்கிறது. பெயர்: அன்புள்ள ஆச்சர். அபேதேபாளம், நகைச்சுவை நடிகை சார்னி வடிவமைக்கும் தொடரின் பெயர் 'மிஸ்டர் சார்னி'.

நிழல்கள் ரவி, தம்பையனார் Ramesh என்போர் எழுதுகிறார்.

தென்காசு: செய்திகள்:

மாம்பலம் ரவிக் நிலையம் அருகே உள்ள கரும்புச் சாறு கடைவில், காணப்படும் அறிவிப்பு: 'நாங்கள் கழுவிய நம்மளர்களில், இரவில் கிறிபவன செப்திமோம்' (அக் கிண்டியா சார்ஜ் கேட்காமல் தாய் சரி!)

விவாதியை வைத்து, விவாதம் வீடு கத்தரம் இரு படம் வட்டத்தில் செல்விறார். இதில் விவாதிக்கு ஊமைமேடம், பிறாடி ராஜிவர்.

ஒவியும், ஒவியும் நிகழ்ச்சியில், புதுப் படங்களின் பாடல் காட்சிகளைக் காட்டுவதற்கான கட்டணத்தை, தீர்நிஷன் திருவிருத்தியிலிருந்து எட்டா விரிமக்கி, இப்போது பதினான்காவிரமாய் உயர்த்தி விட்டது. ஆனால், க.வி. நிலையத்தாரோடு முன்பு படம் பாடல் காட்சிகளுக்குத் தரப்படும் சன்மான் பை ஆண்டுசொல் உயர்த்தப்படவேண்டியவை! குறுப்பு - வெண்ண என்மால் ரூ. 500. கலாசாஸ் ரூ. 600!

வடபழனி, விஜயா ஆக்டிவிட்டி உலகத்தில் உள்ள பிண்ணியாருக்கு 'விஜய கவுத்திய விதாயகர்' என்று பெயர்.

நுங்கம்பாக்கத்தில், ஒரு கட்டடத்தில் முத்து மாடியில் அமைந்துள்ள ஒரு உலக வானில் 'கலையாசன உலக ஆக்டு - பதினெட்டே படிசை' என்று அறிவித்துள்ளார்கள்.

பல்கலை பள்ளிக் ஏக நெடுசல், கண்டாரோ, முன்னாள் தஞ்சாவூர் தொல்விக் கொள்கை இருந்தார், எரிச்சலடைந்த ஒரு பயணி, தீங்கு பாடும் சலியா முன்னாள் போகக் கொல்கிறார்! முன்னாள் நகர எங்கே இடம் இருக்கிறது? என்று கேட்டார்.

அபேதேபாளம் பிண்ணியாருக்கு செல், அங்கே பண்ணிக் பட்ட திருக்குறில்;

தொக்குதல் உயர்க்கும் வளிய; அறிவாராம் தொல்லிய வண்ணம் செயல்.

கலாப்பேட்டையில், ஒரு கடைவில், இடையோர் பேசக் கட்டணம் இரண்டு ரூபாய்! ஒன்று நிறிடங்கள் மீதுமே பேச அனுமதி உண்டு. பெருகொண்டு முத்து நிறிடங்கள் பேசினால் அதிகப்படி கட்டணம் ஒன்று ரூபாய்! எக்டோரில் ஒரு நெட்டில் அவசரத்துக்கு போன் செல்வப் போனார், ஒன்று ரூபாய் திட்டமிட்டார்சை!

தொக்குப் பூஜை.

பாதுகாப்பு. நீண்டகால உழைப்பு. அதுவே வீலன்.

பாதுகாப்பு : வீலன் என்ட்ரெஸ்
வகை ஓட்டின் மூன்று பாதுகாப்பு
அமைப்புகள் உடனடி அபிவிருத்தி
கூடியவை. உடனடி திட்டம் ஒரு
தொழில்நுட்ப உட்கட்டிடம்
வகை ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி
உட்கட்டிடம் ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி
அல்லது ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி

தீவிர கால உழைப்பு : தீவிர
விவகாரம் உட்கட்டிடம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்
பாதுகாப்பு விவகாரம்

வீலன் என்ட்ரெஸ் வகை
ஓட்டின் மூன்று பாதுகாப்பு
அமைப்புகள் உடனடி அபிவிருத்தி
கூடியவை. உடனடி திட்டம் ஒரு
தொழில்நுட்ப உட்கட்டிடம்
வகை ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி
உட்கட்டிடம் ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி
அல்லது ஒரு கட்டுமான அபிவிருத்தி

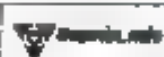
வீலன்
என்ட்ரெஸ் வகை ஓட்டின்

044-26111111 / 044-26111111

விருதுகளை வழங்கும்
தமிழக அரசு
1999-2000 ஆம் ஆண்டு
பரிசு வழங்கியது
பக்கம் 400-528

வீலன்

தமிழக அரசு விருதுகளை வழங்கும்

நடக்கிறார்கள்

உடனே,

"ஒரே சப்ஜெக்ட்டுக்கான கம்மா விட்டுட முடியுமாம்மா? இன்றைக்கு ஒரு சப்ஜெக்ட்டும்தான், அடுத்த செமஸ்டர்வ ரெண்டும்தான், அப்புறம் நாலும்தான்.. இதைச் சாதாரணமாக இப்படியே விட்டோம்ன்னா அப்புறம் எல்லாமே சாதாரணமாக போயிடும்தான்" என்று மாணாசர் மகனுக்கும் பரிந்து கொண்டு வந்தார்.

"அதுக்காக இப்படியா...? வயசும் பொண்ணுன்னு கூடப் பார்க்காம..."

"ஆமாம்... தங்க வயசும் பொண்ணு...! கூடலி. அதுவும் ஒரே பொண்ணாச் சென்னு மழையையும், தோள்மேலும் தாங்கி இன்னமும் செல்லம் கொடுத்து வளர்த்து வரறோம் பாரு.. இவளுக்கு அந்தத் நிமிசு, இன்னாக்குப் பரீட்சையில் போட்டை விட்டா, நானாகவி யாழ்க்கையிலேயே கோட்டை விட்டுட்டு வந்து நித்பா..."

— மாமிவாசின் குரலும் தன் மகனைக் கடித்து கொள்ளும் விதத்தில் ஒலித்ததே தவிர, மகனின் செயலை ஒரு துளியும் கண்டிப்பதாகக் காணோம்.

உண்மையிலேயே இவர்கள் தங்கள் மகனைத்தான் கண்டிக்கிறார்களா...? இவ்வளவு மகனின் செயலுக்குத் துதி பாடுவது போல நடக்கிறார்களா...? இப்படி நடக்க வேண்டிய அவசியம்தான் ஏன்? 'விட்டியு என் மகன் ரகு ராஜ்யம்தான் எல்லாம்...' — என்று பெண் பார்க்க வந்த பேரது மாமிவாசர் பீற்றிக் கொண்டதை நிரூபிக்கத்தான் இந்த நாடகமோ...?

"ஆமாம்... இனிவும் இவனைக் காவேஜு அனுப்பினா கடுப்பட்டா போவத்தான். யோசனை விட்ட பத்துப் பாதிரியை தேய்க்க வைச்சாத்தான் புத்தி வரும்..." — கணவனின் குரல் தொடர்ந்தது.

பாது ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக நிமித்தான், இவர்களின் தடிப்பைத் தகர்த்து விடும் வேகம் அவன் கண்களில் மின்னிவது.

"கம்மா ஒரேயடியா பேசிட்டு போய்டு கடு, மனசை நீக்க என்னதான் நினைச்சுட்டிருக்கீர்? எதைவும் கண்டிப்பதற்கும் ஒரு தகுதி வேணும்...! இவனை ஒரு சப்ஜெக்ட்டை அரீயரால் விழுத்துடுக்கன்னு கடிஞ்சு போறதுக்கு சீயு.சி. தாண்டாத சங்களுக்கு முதல்வ அருகைதிரிடுக்கா...?"

— அவன் கேட்டதுதான் தாமதம் அடைவெய்க்கும் மயான அமைதி.

ரகு இவனையே சிறிது நேரம் வெறித்துப் பார்த்தான். கோபத்தால் சிவந்திருந்த அவனின் முகம் சட்டென்று அவமானத் தாய் கண்டிப் போனது. புது மண்ணின் சொல்வையு தாக்கின வேகம் சொல்வையே வேண்டாம்... ஒரே பக்க பலம் அண்ணிதான்

...இந்த விட்டியு எல்பொருடே நடக்கிறார்கள்...! மிகைப்படுத்தப்பட்ட நடப்பு! பட்டுப்புல வை சாசாக்க, பூவினும் மெய் விவ தனது வயது பாதத்தை எடுத்து வைத்து இந்தக் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாக வந்து வாய்த்த கடத்த ஒரு மாத காலத்தில் பாது தெளித்து, தெரிந்த உண்மை இது. இந்த நடப்புக்கு அச்சாரம் வைத்தது போல் அன்று ரகு தங்கையால் புரியாமல் குதித்தான். ஆம், மனத்தில் கோபக் கணைகள் சிவப்பாகத் தாங்கி நின்றது அவனின் துளி மூக்கு.

"பொட்டைக் கருணை! பணத்தைத் தன் விவா செலவு செஞ்சு காவேஜு அனுப்பினா கண்ட கண்! சினிமாக்கதைகளைப் பேசிட்டு, படிப்புல கோட்டை விட்டுட்டு வந்து நிதிநியே... சச்சு, கணக்கு வெட்டிமொடில்லையா...? உனக்குப் படிப்பும் ஒரு கேடுன்னு 'காவேஜு அனுப்பினோம் பாரு.. முதல்வ எங்களைப் போட்டனும்...!'"

தான் படித்த காலத்தில் இரண்டு முறை 'அட்டம்...' செல்லும் நாலு சப்ஜெக்ட்டுகள் அரீயரால் வாய்க்கி, விதி சீதும் சீயு.சி. வைத் தாண்ட முடியாமற் போன இவன், தன் தங்கையி, எம்.வி.யில் ஒரு செமஸ்டரில் ஒரேயொரு பேப்பரில் 'அரீயரால்' வாய்க்கின காரணத்திற்காகக் 'தாம், தாம்' என்று குதிக் கிறான்!

தன் மடியில் முகம் புதைத்து, தென்கெல் விம்மித் தனிவ, கடுசொல் தாங்காத வேதனை பீறிட, குமுறி அடியும் கால்களான விண் கடத்தவை ஆதரவுடன் கருடி விட்ட பாது, கணைகள் ராணுவ ஏறிட்டன.

"இப்ப என்ன ஆகிடுக்கன்னு ஒரே வடியா எரிஞ்சு விழறீங்க...? எல்லாப் பாடத் துவையும் பேர்லு! கிளாஸ்கு பாஸ் செய்திருக்கா. ஆனா, வேலாம் ஒரு பாடத் துவ மட்டும் 'அரீயரால்' விழுத்துடுக்க. இந்தச் சாதாரண விஷயத்துக்குப் போய்க் குடியே முழுவிடப் போவிட்டாப்புல சத்தம் போ! நலு உங்களுக்கு நல்லவாரிருக்கா...?"

— மெல்லிய குரலில்தான் கேட்டான்.

என்ற தைரியத்தில் மயில் மூகம் புதைத்து
அதுவரை அழுது கொண்டிருந்த காதலனா
யும் இவளின் லார்த்தைகளைக் கேட்டு,
தேன் கொட்டினாற் போல் திரிந்தான்.
ரகு, மனைவியையும் தங்கையையும் சிறிது
நேரம் வெறித்துப் பார்த்து விட்டு ஏதும்
பேசாமல் விடுவிடுவென வாகனம் நோக்கி
தடந்தான்.

பின்னர் தான் மட்டும் தன் அளந்தான்
தனித்து விடப்பட்டதைப் போன்று உணர்ந்
தான். இவர்களுடையவாழ்வு ரகுவிடம் அடங்கிப்
போகாமல் அப்படியேவெள்ளைப் பெண்ணா
விட்டாள்...

பள்ளி ஆசிரியையாக இருந்த தன்
அம்மாவைக் கூட, 'குடும்பத்திற்காக, உழவு
மாடாக' வேண்டாம் என்று தடுத்து விட்
டிருந்தான் ரகு. அவன் அப்பா அந்தக் காலத்
திலேயே பி.காம், இன்னமும் பாங்கு ஆபீஸ
ராக இருந்து கொண்டிருக்கையில் இரண்டா
விரத்துச் சொந்தம் கம்பளம் வாங்கினாலும்
இன்னும் மகன் ரகுவின் அபிப்பிராயம்
கேட்டுத்தான் ஏதற்கு காரியமும் செயலா?
அடுத்து செவில் என்னிவிவரான
அண்ணா அசோக், இரண்டாவிரத்துக்கும்
மேற்பட்ட சம்பவத்தையும் கணவராகத் தன்
தம்பிவிடமே கொடுத்து விட்டும் போகும்
அதிரவம்! அண்ணி மாவதி பி.எஸ்.சி.,

● தீவிர காவல் வாழ எப்போதும் ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் விடுவாரா, விடுவியா? மட்டும் வாழ வாருக்கும் ஆணை கிடையாது!

— ஜெகதீசுவரன்டாண்டு.

— இடையகோட்டை ஆசாதி.

பி.எட். அவரும் பச்சி ஆரீரீவையாகப் பணிபுரிந்து வரக்கும் சம்பளத்தொதுக்கித் தான் தருகிறார்!

இத்தகைக்கும் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் செலுத்த ஆரீரீரீ இன்னும் சம்பளம் வாங்கும் துமாந்தா!

‘இப்படி வாழ்க்கைக்கு முரண்பட்டு, குடும்பமே இவருக்குக் கட்டுப்பட்டது. பிதர்க்கும் போது தான் ஏன் இவர்களைத் தடிப்பை உடைப்பதற்காகக் கணவனை ஒரு பிள்ளி கேட்கக் கூடாது?’ - அவன் உன் மனம் புழுங்கிவது. ‘எல்லாம் இந்த அப்பாவைச் சொல்ல வேண்டும்! அவர்தான் பிதர்க்காத மாப்பிள்ளைக்குக் கழுத்தை நீட்டச் செய்விக்க வைத்தார்...? அம்மாவும் அதற்குத் துன்பியானா...!’

“தேர் போனட்...!”

— தபாக்காரனின் ஒய்விய குரல் கேட்டுத் தன்னினைக்கு வந்த பாது, காசனுக்குப் போனான். தன் பெயருக்கு வந்திருந்த தபால் உறையை வாங்கிப் பிரித்து, அசை தான்.

அவன் மனத்துக்குக் கட்டென்று ஒரு பட்டாம்பூச்சி சிறை விசைத்தது. அது வாணுக்கும் பூமிக்குமாக இறக்கக் கட்டிக் கொண்டு பறக்காத குறைதான். இந்தச் சந்தோஷ விஷயத்தை உடனே வாருவா வது பகிர்த்து கொள்ள வேண்டுமே!

“வெட்டர்... எங்கிருந்து...?”

“எனக்கு... அப்பாவிண்டமென்ட் ஆர்டர் மாமா...” - நிறுவனத்தில் பெயரைச் சொன்னான். “செந்திராபாதினில் ஒரு வருஷம் ப்ரெஸிஸ்காரம்... சம்பளம் மாறும் வேண்டுகாரிடுத்து இருக்கிறாருய்யம்...”

“உன்னோட சந்தோஷத்தைப் பார்த்தா... இப்பவே ஒடிப் போய் இந்த வேலைவிலை ஜாதிப் பண்ணிடுவே போகிறுக்கே...! விட்டுக்கு வந்தபுது மருமகனிடே எப்படிச் சொல்றதுன்னு யோசிக்கட்டு இருக்கேன்... இந்தக் குடும்ப நலனை உத்தேசித்தாவது நமக்குமே இருக்கிற நினைவை உடைக்க வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகிடுக்க...”

— என்று பிடிக்கவடல் எதையோ ஆரம்பித்தவர் அவனை ஏறிட்டார்.

“ம்... சொல்லுக்க...” - என்னுடன் அமைதியாக.

“தாங்க முதன் முதலா உன்னைப் பார்த்து வந்தப்ப, பி.என்.ஆர். படிச்ச பொண்ணைக் கல்யாணம் செய்துக்க மாட்டேன்னு பிடிவாதம் பிடிச்சான் ஒரு ஆணா தான் உன்னை அலுத்து மணவியாக்கணும்னு தடிச்சேன். ஏன்...? இந்தக் குடும்பத்தோட குழந்தையாவும், அதுவோட மனநிலையை ஏன் புரிக்ஞ்சுவிட்டுக் குடும்பம் தடத்து வேண்டு. உன்னைப் பார்த்தவுடனே ஒரு நம்பிக்கை என் மனசை துளிர விட்டுருச்ச...”

“அந்த ஒரு பிடிச்சேயே நான் உங்கினைக் கொம்பம் துறைய. என்னை ஒரு விஷயம் அவன் மனசைப் பிடிவாது. மந்தையாக அளவுக்கு இல்லாத படிப்பும் பறவை, பிடி, பி, அவனே தடுக்கி விடுத்தது. எட்டிப் பிடிக்க முடிந்த இளைதிட்டான். எந்தக் காரணத்தாலும் தான் ‘அதைச் செய்ய முடியுமா...’ என்று சதா யோசிப்பானேயொழிய, நீடிக்கான மாட்டான். அதனால சரியான வேலைவாடி அமைவதாய்.

“இருந்தாலும் அவன் மனசை வளர்த்துட்டு வந்த தாழ்வு மனப்பான்மைவை முதலாக ஒழிக்கணும்னு தாங்க எப்போதுமே சேர்த்து ஒரு முயற்சியெடுத்தோம். அதன் படி விட்டுப் போறப்படி, அதிகாரம் அதிகமானவையும் அவனிடே படிப்படியா ஒதுக்கினோம். அவன் பேச்சுக்கு முழு மதிப்பு தந்தோம். இதன் மூலமா அலுவலரட தாழ்வு மனப்பான்மை படிப்படியா விவகாரத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டோம்.. இதெல்லாம் சமைந்த இப்ப ஏன் கொங்க வந்தேன்...! நன்னன் விட அதிகமாப் படிச்சவனை மணவியா ஏற்றிக்க மாற்ற மனசு, இப்ப மனசைக்கு வந்திருக்கிற அப்பாவிண்டமென்ட் ஆர்டரைப் பார்த்து என்ன நினைக்கும்...? அவனோட தாழ்வு மனப்பான்மை விவகாரத்தோடு வந்த இந்தச் சம்பந்தமெனக்குக் கொஞ்சிருக்கிற இந்தப் பதவி என்ன பாதிப்பு ஏற்படுத்தும்...? கொஞ்சம் தயமா யோசிக்கப் பாரு...! இந்த வேலைக்கான ஆர்டரை நீ ஏற்காதது நல்லதுன்னு தான் நினைக்கிறேன்...!” - எங்கோ ஒரு நகையிலிருந்து ஒலிப்பது போல் கேட்டது மாமாசாரின் குரல். அதற்கு மேல், அங்கு நினைப் பிடிக்கவில்லை அவளுக்கு. தனது அளவிற்குக் கொண்டு படுக்கையைத் தஞ்சமடைந்தான்.

நீரு, விட்டிருந்த வரும் போது இறவு மணி பத்துக்கும் மேலாகி விட்டது. பாருடனும் ஏதும் யோசனம் படுக்கையில் வந்து விழுந்தான். பாது அலுணைக் கண்டு கொள்ளாது நிரும்பிப் படுத்தான்.

சிறிது நேரம் மெனதம், பிறகு அவன் மனக்குக் எதுயோ நினைவு ஆரம்பித்தது. காலவிலிருந்து பாடுபட்ட கணவன், எட்டைமைக் கூடக் கழற்றாது அசை யெனிட, படுக்கையில் விழுந்து விடக்கிறான். தூக்கோ; ஐம்பதோ... அதைச் சம்பாதிக்க அமைதி

தீபாவளி

உள்ளும் மகிழ வருவது,
பாம்பே டைபிரிங்
யாவதும் உவந்து அணிவது.

பட்டாக்கள், மத்தாப்புக்கள்,
கேடும்சைக்கள்-வாணமேற்கும்
அள்ளி இறைத்திரும் புதுப்புது
தொச்சைகள். அகையுள், உங்கள்
ஆடைகளிலும் பிறழ்பலிக்கட்டும்
பாம்பே டைபிரிங் துணி
தாங்குங்கள்.

ஷர்ட்டுகளுக்கள்,
ஜூட்டிகளுக்கள், டிரெஸ்
மெட்டிகள்க்குள், சரளிகள்,
துங்குகள், கேயுத்கள்,
டாங்குகள், டேபிகள்
லினன்கள், படுக்கை
லிப்டுகள்,
பெர்னிஷ்குகள்
மேதும

விவரிப்பு
அ. ப. ப.

- மிக நினைவிற்கு விரை
- தாத்தித்த உத்தரவாதம்

தமிழ்தாடு, கேரளா, மற்றும்
பாண்டிச்சேரியில் உள்ள
எங்களுடைய 115க்கும் மேற்பட்ட
ஷோரூம்களிலும், 750க்கும்
மேற்பட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற
வங்காளிடமும் விகடக்கும்.

Marketed by
சின்னாசம்ஸ் அசோசியேட்டஸ்
சின்னாசம்ஸ்
கோரம்புத்தூர் - 17 சென்னை - 17
Barkers, The Federal Bank Ltd.

பாம்பே டைபிரிங்

MAVACORP

அவ்வச்சொற்கு முன் இந்தப் பணம் எம் மாதிரி...?

ஏழத்து சட்டகார்த்து கணவனை உகப்பி னான்.

"ம்... என்ன...?" - மெல்லமுனவனான்.

"சாப்பிடவைவா...?"

"பகிக்கலை... வேண்டாம்...?"

"என் மேல கோபமா...?"

— அவன் பேசவில்லை. பதிலுக்குத் திரும்பினான். அவனையே கூர்ந்து பார்த்தான். விடிவெங்கில் வெளிச்சத்தில் அவன் கண்கள் மின்னின.

"உன் மேல எனக்கென்ன கோபம் பாணு... நீதான் உன்மையில் என் மேல கோபப்படணும்..."

— பாணு எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாகக் கவிவான் வார்த்தைகள் அவன் நானிலி ருந்து உதிர், அதிசயித்தான்.

"பாணு... குடும்பத்துவ யாரிட்ட வேணுமானாலும் நடிக்கலாம். ஆனா தாலி கட்டின பெண்டாட்டிபிடமே நடிக்கிறது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்? பாணு, நான் உன்னைக் கைப்பிடித்தப்பவே மணக்கு மணக் முடிச்சப் போடத் தவறிட்டேன். மணக்குன்னேயே ரகசியத்தைப் பூட்டி வச்சுக்கிறது பேடித்தனம்.. இத்தத் தப்பை செய்வதுக்காக நீதான் என்னை மன்னிக் கணும்...!" - பாணு விழித்தான்.

"என்ன யோசிக்கிறே...? என்னடா திமிர்னு இப்படிப் பேசறேன்னுதானே...? பாணு இந்த விட்டை வெளியிலிருந்து பாரக் கிறவங்களுக்கு என் நடவடிக்கை வேடிக்கை யாத்தான் இருக்கும். ஆனா உன்னை நினைவைய நீ தெரிஞ்சுக்க வேண்டாமா...? கேட்டா உனக்கு ஆச்சரியமாத்தான் இருக் கும். உன்மையில் நான் இந்த விட்டை அதிகாரம்செய்வது, பொறுப்பு வகிக்கிறது. எல்லாமே வெளும் வேஷம்தான் பாணு...!"

"வாழ் பதினாஞ்சாம்பதெதி எவ்க சபா விலே நீங்க நாதன்வரம் வாசிக்க ணும்!"

"அபேடே! அந்தத் தேதி எனக்கு ஓந்து வராதுக்கோ!"

"...ஒத்து வராட்டியும் பரவாயில் ணைக்க, நாதன்வரம் ஊடுமாவது வாசிச் சாப் போதும்!"

— மேன்மக்கலம் பத்ரா.

"வேஷமா... என்ன சொல்றீங்க...?"

"ஆமாம்... வேஷம்தான்! இங்கே இருப்ப வங்கள் உபயோக, பதவி, சம்பளம், எவ்வா லித்ததையும் தாழ்த்துவன் நான்.. பதவி, படிப்பு இரண்டையும் ஒரு பக்கமா ஒதுக்கி வச்சுட்டாலும் பொருளாதார ரீதியில் கணக் கிட்டா என்னோட சம்பளம் என் அண்ணா யும், அண்ணியும் சம்பாதிக்கிற சம்பளத்துவ றுண்பது ஒரு பங்கு கூட இல்லை. அவங்க அளவு என்னால சம்பாதிக்க முடியலை. அதுக்கு ஒருகட்டத்தான் வலுக்கட்டாயமா அவங்க எங்கிட்டே கொடுத்த குடும்பப் பொறுப்பை, விரும்பி ஏற்றுக்கிட்டேன். அதுக்குக் காரணம் இவங்க பணத்துவகுளிர் கையோ; எவ்வோர்கிட்டேயும் அதிகாரம் செலுத்தலோ அவ்வ. அவங்க பணத்துக்குப் பதிலா என் உழைப்பால நடுக்கட்டத்தான் நான் இத்த விட்டுக் கண்ணையும் கூடுதலா ஏற்றுக்கிட்டேன்...!"

— அவன் சொல்லச் சொல்ல பாணு வுக்கு நினைக்கொள்ளவில்லை.

...இவருக்கா தாழ்வு மனப்பான்மை...? இவருக்கா தன்னம்பிக்கை இல்லை? பாணு வுக்குக் கணவன் மனம் விட்டுப் பேசியது மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. மனத்துக்குள் ஒருவித தெனியு பிறந்தது. இனிப்பு அப்பாவி என்ட் மென்ப ஆட்டா விஷயத்தை அவனிடம் மறைப்பது தவறு என்று உணர்ந்தான். படுக் கைக்கு அடிவிடிகுறித் தீனக் கவனா உருவி யெடுத்தவன், அவன் முன் நீட்டினான். விளக்கப் போட்டு விட்டு கவனப் பிரித்த வனின் கண்கள் விழப்பால் விரிந்தன.

"அடிச்சுக்க...! அப்பாவின்ட்மெண்டா...? அம்மாயு... பெரிய வேணவான்...!" - உற்சாகமாகக் கூவியவன் சட்டென்று அவனை இடித்துத் தன் மடியில் கிடத்தினான்.

"நான் வேணவாக்குப் பொறுவ உங்களுக்குச் சமீபமா...?"

— அவனின் சத்தோஷத்தைப் புரிந்து கொண்டும் அவன் தானிலிருந்து உதிரும் வார்த்தைகளுக்காகக் காதத் தீட்டினான். "சமீபமாவா...? சத்தோஷத்துவ ஒரு விழாவை ஏடுத்தினும் போல இருக்கு. ஏன் இப்படிக் கேட்கிறே... உனக்கு இஷ்ட மில்லையா...?"

"இஷ்டம்தான்... ஆனா... உங்க அப்பா...!"

"ஏன் ஏதாவது சொன்னாரா...? அவர் கிடக்கிறார். அவருக்கென்ன.. போக வேண்டாமன்னுதான் சொல்லுவார். இதென்ன அவர் காலமா...? ரெண்டு பேர் சம்பாதிச்சாலே அடிச்சுக்கோ; டீடிச்சுக் கோன்னு இருக்கிற உஷத்துவ அல்லப்பட்டப் பொறுத நாமதானே...? அவரைச் சமாளிக்க நாளாக்க... விடு பிரச்சனைய...!"

— என்று பிரச்சனைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்த ரகு ஏழுத்தான், சாப்பிடுவதற்கு.

திருநெல்வேலி கய்தி, மங்களையர் மவர், கோகுலம் ஏடுதெண்டு
ஸ்ரீ கோபாலசுருஷ்ணன் ஆவர்களின் குமாரத்தி செளபாக்கியவதி
பகவதிலகஷ்மிக்கும் பம்பாய் ஸ்ரீ உமா மதேஸ்வரன் ஆவர்களின்
குமாரன் சிரஞ்சீவி நீலகண்டனுக்கும் விவாஹம் திருநெல்வேலி
யில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. வாழ்க, மணமக்கள்.

ஜலதோஷம் பறந்து போச்சு!

புதிய
15 கிராம்

தங்கனிட்டல்
அடங்குமே!
அதிநாந்து
கோல்ட் ரப்
குழந்தைகளிடம்
நெருங்கியதான்
சுறுத்திற்றுமேயு.
இதான்...
அன்வஸில்
அன்பான
அருவண்ணம்மா!
T1200...

கோல்ட் ரப்

ஜலதோஷத்திலிருந்து துரித நிவாரணம்

பொன்னியின் சஸ்வன்

அத்தியாயம் 32
இறுதிக் கட்டம்

நதினீர் நிரும்பிச் சென்று தனது அரைக்குள் வருவதற்காக ஏற்பட்டிருந்த மரத்தின் மரத்தின் கதையைச் சொல்லித் தாவிட்டு வந்தான். பின்னர், கையில் தீபத் துடன் போய், மண்டபத்தின் இரக்கியக் கதையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே பிடுங்கித்தான்.

மத்தியவாதி ரவிதாஸன் முன்னமே போர் மான முடிவடைந்தான். மத்தியத்தின் தனது மீதும் புதிதாக ஏற்பட்டிருந்த காயங்கள் மூலம் அதுமேல் தோற்றம் மேலும் போர் மடைந்திருந்தது.

“நதினீர் அகத்தப் பார்த்துவிட்டு, “மத்தியவாதி” இது என்று, உன் உடம்பெல்லாம் புதுக் காயங்கள்!” என்றான்.

“ரானி! இதிலே தங்களுக்கு விவரம் என்ன? தங்களுக்குப் போல் தங்கள் அது கைய உண்டி அருத்திப் பஞ்சணை செய்ததில் சொகுசாகப் படுத்துக் காலச் சிறிப்பதாக என்னளிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நானும் பரமேசுவரனும் இன்று சிவகுத்து வந்திருப்பதே பெரிய காரியம். இறந்து போன பாண்டியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆவி தான் எங்களை இன்று உயிரோடிருக்கும் படி காப்பாற்றியது.....”

“இல்லை, ரவிதாஸா! இல்லை! அவருடைய ஆவி என்னுடையே சதா சர்வ காலமும் இருக்கிறது. ஒரு நாழிகைக்கு முந்திக்கூட என் முன்னால் தோன்றிச் “சபதத்தை திறைபெற்றுப் போகிறாயா! இல்லையா?” என்று கேட்டது.”

“ரானி! அதற்குத் தங்கள் என்ன பதில்

சொன்னார்கள்?”

“சபதத்தை இன்று திறைபெற்றுபோய்; இல்லாவிடில் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன் என்று சொன்னேன்.”

“அப்படியானால் தங்கள் ஓடோடிவரும் வந்ததே தவிரதாய் போகிறது. இத்தனை காலக் கழித்து தங்கள் சிலை மாய்த்துக் கொள்வதில் யாருக்கு என்ன லாபம்? எடுத்த காரியம் அப்படியோ முடிவு பெற வேண்டும்? தங்களைப் முடிவாக என் தாம்...”

“முடிவாக என்று யா? சொன்னார்கள்? சபதத்தை திறைபெற்றுபோய்; அதற்குப் பிறகு என்னுடைய உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுமேன்...”

“வேண்டாம், வேண்டாம், சபதத்தை திறைபெற்றிய பிறகு தங்கள் செயல் கடைய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. மதுரையில் வீரபாண்டியனுடைய பிடுக்கம் குமாரனுக்கு உலகமறியப் பட்டிருந்தேனும் செய்தாக வேண்டும்...”

“அதைவெல்லாம் தங்களை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இன்று இரவு என் வேலை முடிந்து விடும்; என் வாழ்வும் முடிந்து விடும்.....”

“ரானி! பழுவேட்டையருடைய பொக்கிஷத்தில் என்ன நிரலியங்கள் எல்லாம் மனவதாட்டுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். அதற்குத் தங்கள் உதவி வேண்டியவாளுக்கு திறை!”

“சபதம் முடிந்த பின்னாலும் என் உணவரை ஏமாற்றிக் கொண்டு உயிர் வாழச் சொல்கிறாயா, மத்தியவாதி!”

“அம்மணி! தங்கன் கணவர் யார்?”

“உலகநிய என்னுள் மனத்து. நாடு தூதர் களில் உள்ளவர்களில் பரிசுரங்களைவெல் ளாம் பொருட்படுத்தாமல், என் ஒய்வொரு பைலன்மையும் திறநேற்றிற்கு கொண்டு வரு கிற உத்தமனாத்தான் சொல்கிறேன்.....”

“ராணி! பழுவேட்டகரையர் தங்கன் கணவர் அல்ல. ஒய்வொரு தான் இரவும் வீர பாண்டியர் என் கணவிய வந்து தங்களை அலகுடைப பட்டமெவ்வியாக நடத்தும்படி கட்டினார்களிறார்.....”

“மந்திரவாதி! அவர் பிப்சு வேண்டாம். இந்தக் காயங்கொண்டவரம் உனக்கு எப்படி ஏற்பட்டன என்று சொல்லுகிறாயே?”

“நெற்றியை கொள்ளிடக்கரைக் காட்டில் எங்களை ஒரு மெழ்ப்புகி தாக்கியது. மெழ் புலியானாலும் பற்களும் நகங்களும் மிக்க கரையிருந்தன.....”

“எப்படித் தப்பி வந்தீர்கள்?”

“பாண்டியகுமாரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்தினோமே! அந்தப் பன்னிப்படைக் கொபுரத்தில் இடித்திருந்த பகுதியை அந்தப் புலியின் பேரில் தள்ளிவிட்டுத் தப்பித்து வந்தோம்.....”

“சூயோ! பாவம்! மெழ் புலியைக் கூ- தீங்கன் நேர் தின்று உண்டாவிட்டு ஜடிக் க முடியவில்லை.....”

“ஆம், ராணி! ஒப்புக் கொள்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது இளம் புலியான ஆதித்த கரிகாலனை நேருக்கு நேர் எதிர்ப் பது எப்படி? அதனாலேதான் தந்திர மந்திரங்களைக் கைபாள் வேண்டியிருக்கிறது. நேமி! இன்றிரவு தப்பினாய் அப்பறம் நங்குச் சத்தர்ப்பம் விட்டப் போவதில்லை. கந்தரோழவனையும் அருள்மொழி வர்மனை யும் பற்றிச் செவித் வந்துவிட்டால், பிறகு ஆதித்த கரிகாலன் வந்திடம் அகப்படப் போவதில்லை.....” என்றான் ரவிதாஸன்.

“மந்திரவாதி! அவர்களைப்பற்றி என்ன? எதிர்ப்பு திச்சையாகத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான் நத்தினி.

“இதனை நேரம் அலர் கருடைப ஆயன் முடித்திருக்கும். சந்தேகமில்லை...”

“தீயம் தேவதானமும் சமத்துக்குப் போன போது இப்படிச் சொன்னி விட்டுத் தான் போனீர்கள்.”

“அங்கே அந்த கைமேல் கைத்தியம் ஓயாமல் எங்களைப் பிங் தொடர்ந்து வந்து தொல்லை கொடுத்தது. அதனாக்தான் முடியவில்லை.....”

“யானர் குலத்து வீரன் கூடவில் மூழ்கி இறந்து விட்டதாகச் சொன்னீர்கள். அவனும் தப்பிப் பிழைத்து வந்து விட் டான்.....”

“பன்னிப்படைக் காட்டில் அவனை

வேண்ட நிச்சித் சத்தர்ப்பம் விடைத்தது. தாங்கள் கடுத்து விட்டீர்கள்.”

“அதற்கு முகவிய காரணம் இருப்பதா க் கொன்னேன்.....”

“அது என்ன முகவிய காரணமோ தெரி யாது. அவன் இங்கே வந்து ஆதித்த கரி காலனை இரும்புக் கவசம் போல் பாது காத்து வருகிறான்.”

“அதைப் பற்றித் தீ விறிதும் கவலைப்பட வேண்டாம்.”

“கவலைப்பட்டே தீர வேண்டியிருக்கிறது. இன்று இல்லாவிட்டால் என்வதற்கும் இல்லை. நேமி! என்ன ஏற்பாடு செய்திருக் கிறீர்கள்? தாங்கள் என்ன செய்ய வேண் டும்?”

“இந்தச் சமயத்தில் தீங்கன் ஒருவரும் இந்த அராதிருந்தாலே எனக்குப் பெரிய உதவியாகிவிடும்...”

“அது ஒருதாளும் முடியாத காரியம்,”

“என்னிடம் உங்களுக்கு அகவனவு நம் பிக்கை இல்லை.....”

“தம்பிக்கை இருப்பதிலாக்தான் வந்திருக் கிறோம். சபதம் முடித்த பிறகு தங்களைப் பத்திரமாக அழைத்துக் கொண்டு போவ தற்காக வந்திருக்கிறோம். எதிர்பாராத நடங்கல் ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கும் தயாராகிருப்போம். எந்த நிமிஷமும் தாங்கள் எங்களை உதவிக்கு அழைக் கலாம்.”

“தான் போட்டிருக்கும் திட்டத்தில் நடங் கல் எதுவும் ஏற்படாது. சபதம் முடித்த பிறகு தான் உதிரோடிருக்கவும் விரும்ப வில்லை.”

“கடலை கடந்து! தாங்கள் எங்களுடன் வந்தே தீர வேண்டும். இல்லாவென்றால்...”

“மந்திரவாதி! சபதம் முடித்த பிறகு ஒரு நிமிஷமும் தான் பெரிய பழுவேட்டகரையர் விட்டில் இருக்க மாட்டேன்...”

“அப்படியானால் தீங்கன் எங்களுடன் வந்து விடுவான்!”

“என்னை எப்படி அழைத்துக் கொண்டு போனீர்கள்?”

“இந்தக் கரக்கப் பாசனயின் முடியில் ஓயனார் கோவில் இருக்கிறது. அதன் அருகில் உள்ள காட்டில் பழுதுர் ராணியின் பல்வக்கைத் தயாராக வைத்திருக்கிறோம். இடும்பக்காரி பல்வக்கைச் செப்பணிடு வந்தனென்று முன்னமே வெளியிலே கொண்டு வந்து விட்டான். வீர பாண்டி யனின் தலைகைப் கொவ்வலனைப் பறி

அமரர் கல்கி

வாழ்விய தேவியை தாக்களை பயல்க்கிய
வைத்துத் தூக்கிச் செல்லோம். பொழுது
விடிவதற்குள் கொல்லி மணவக்குப் போய்
விடுவோம்."

"தீங்கை எத்தனை பேர் இந்த இடத்தில்
இடுக்கிறார்கள்?"

"இங்கே தாது பேர் இடுக்கிறோம்!"
என்று உரி விட்டு ரவிதாஸன் மெதுவாகக்
கையைத் தட்டினான்.

த்த மண்டபத்தில் இருந்த
பயல்க்கரமான செத்த மிரு
கங்களுக்குப் பி ள் ள ா க்
ஒளித்திருந்தவர்கள் சிறிது
வெளிப்பட்டு முகத்தைக்
காட்டினார்கள்.

"பரமேசுவரன் எங்கே?" என்று நத்தினி
கேட்டான்.

"அவனை வெளியில் நிறுத்திவிடுக்
கிறேன். ஐயனார் கோவிலில் காணாமுகன்
ஒருவர் நிஷ்டை செய்து கொண்டிருத்
தான். அவனை அங்கிருந்து போகச் சொல்
வது பெரிய தொல்லைவாய்ப்பு போய் விட்
டது. மறுபடியும் அவன் அங்கு வ த் து
விட்டாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி தேவ
ரானனைக் கோவில் வாசலில் நிறுத்தி
விட்டு வந்திருக்கிறேன்...."

"காணாமுகனைப் பற்றி தமக்கு என்ன
கவலை? மந்திரவாதி! பெரிய பழுவேட்
டனையரைப் பற்றிய செய்தி தெரியுமா?"
என்று நத்தினி கேட்டான்.

ரவிதாஸன் சிறிது இடுக்கிட்டு, "என்ன
செய்தி?" என்றான்.

"அவர் தஞ்சாவூருக்குப் பிரயாணம்
பட்டுப் போனார் அய்யவர? வழியில்
கொள்ளிடத்தைப் படிகல் கடக்கும் போது
புயல் அடித்துப் படகு வலித்து விட்டதாம்.
பழுவேட்டனையர் கைரேவரையில்லை
யென்றும், தன்னிசில் முழுவிப் போய் விட்
டதாகவும் சம்பவஸரையனுக்கு இன்று சாயல்
காலம் செய்தி வந்திருக்கிறதாம்!"

தெய்வமே! அவர் கதி அப்படியா
ஆயிற்று? இத்தனை நேரம் தாங்கள் இந்த
முகவிய விவரத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்
ளையே?"

"அதை நான் தம்பலியினைய, மந்திர
வாதி! பழுவேட்டனையர் கொள்ளிடத்தில்
முழுவி இறந்திருப்பார் என்று எனக்குத்
தோன்றுகின்றனவ."

"எனக்கும் அந்தச் செய்தியில் தங்கிக்கை
இல்லை, ராணி!"

"அவர் கொள்ளிடத்தில் இக்கரைக்கு
நீதி வந்திருந்தால் என்ன செய்தி? ஒரு
வேளை இன்றிரவு இங்கு வந்து விட்டால்?...
இதையும் பற்றித் தான் சிறிது கவலைப்படு

கிறேன்....."

"ராணி! அதைப் பற்றித் தங்களுக்குக்
கவலை வேண்டாம். இப்போது தான் எனக்
கும் திகைப்பு வருகிறது. கொள்ளிடத்துக்கு
அக்கரைநிலை தஞ்சாவூர்ச் ச ா ம வ ி ல்
ஆணாளுபாதுவான மனிதர் ஒருவரை நேற்
திரவுபார்த்தேன். ஆனால் அபரணம் ஒன்றும்
அவர் அணித்திருக்கவில்லை. இருட்டா
கவும் இருந்த படியால் அடையாளம் தெரிய
வில்லை. இப்போது யோசித்தால், அந்த
வழிப்போக்கர் ஒரு வேளை பெரிய பழு
வேட்டனையராகத் தான் இருக்க வேண்டும்
என்று தோன்றுகிறது!"

"அப்படியானால், திச்சையமாக இங்
திரவு அவர் இங்கே வந்து விட மாட்டார்
அய்யவர?"

"மாட்டவே மாட்டார்! அதைப் பற்றித்
தாங்கள் கதிரியமாக இருக்கலாம். இப்
பொழுது எங்களுக்கு என்ன கட்டளைவிடு
கிறீர்கள்?"

"மந்திரவாதி! தீங்கை இங்கேயே பொது
கையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். என்னு
டைய அகலில் என்ன நடப்பதாகத்
தோன்றினாலும், எத்தனை பேருடைய
பேச்சுக் குரல் கேட்டாலும் அவரைப்பட்டு
உன்னை வரவேண்டாம். வந்தால் காரியம்
கெட்டுப் போகும். நான் குரல் கொடுத்த
பிறகு தீங்கை வந்து செருக்கல்!"

"ராணி! தாங்கள் எப்படிக் குரல் கொடுப்
பீர்கள்?"

"மந்திரவாதி! நான் கவலைவென்று சிரித்
தும் பல வருஷம் ஆயிற்று என்று தெரியும்
அல்லவா? நான் சிரித்து நீ கேட்டேயிருக்க
மாட்டாய்!"

"தேவி! ஒரே ஒரு சமயம் அந்தத் துஷ்ட
வாஸியை வந்திவந்தேவனுடன் பேசிக்
கொண்டிருந்த போது தீங்கை சிரிக்கக்
கேட்டேன்...."

"ஆகா! அதைக்கூட ஐரபகம் வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறாயா? தயவு! இன்றைக்கு
நான் கை கைவென்று உரத்துச் சிரிக்கும்
எத்தம் கேட்டால் தீங்கை இவ்விடக் கதையைத்
திறந்து கொண்டு உன்னை வாரும்பன்,
காசியை முடித்து விட்டதற்கு அது அடையாளம்.
இப்போதும் வந்திவந்தேவனைப்
பார்த்தே தான் சிரித்துக் கொண்டிருந்
தாலும் இருப்பேன். அதைப் பற்றி தீங்கை
ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்...."

"தேவி! தங்களுடைய உத்தேசம் என்ன
வெக்பது ஒருவாறு இப்போது எனக்குத்
தலங்குகிறது....."

"கொஞ்சம் பொறுத்திருந்தால், எல்லாம்
துணைப்பரமாவிலும், எதிர்பாராத நடக்கக்
ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டால், அப்போது
என் அழுதைக் குரல் கேட்கும், உடனே

வந்து செருக்கை....."

"அப்படியே செல்வோம், ராணி! ஆனால் தங்கள் அழுக்கை குரையைக் கேட்க தான்

விரும்பவில்லை. கிரிப்புக் குரையைக் கேட்கத் தான் விரும்புகிறேன்" என்றான் மந்திர வாதி ரவிதாசன்.

அத்தியாயம் 33

"ஐயோ! பிசாசு!"

தே சமயத்தில் வந்தியத் தேவன் மிக்க மனச் சேரக் கடம்பூர் மானிகைகள் சேர்த்த தந்தையனத்தில் உவாவித் கொண்டிருந்தான். அந்த தந்தையன் மானிகைகள் வெளி மதில் கவர் ஓரமாக அமைந்திருந்தது. இரவில் மவரும் புஷ்பங்கள் அப்போதுதான் மடலவிழ்த்து கொண்டிருந்தன. பன்னீர், பாதிஜாதம், மல்லிகை, முல்லை முதலிய மலர்களின் துறுமணத்தை ஸ்ப்பரி மாதத்தில் வாடைக் காற்று அவன் பக்கமாகக் கொண்டு வந்து விடுவது. "ஆகா! இந்த நேரத்தில் பழையாறை அரண்மனை தந்தையனத்தில் நாம் இருக்கக் கூடாதா? அப்படியிருக்கும் போது திடீரென்று குத்தவை தேவியின் பாதச் சிலம்பு ஒலிக்கக் கூடாதா?" என்று அவன் மனம் எண்ணமிட்டது. "இங்கே வந்து இந்தக் கடம்பூர் அரண்மனையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறோமே? வெறுபிடித்த இவ்வரசரிடம் அகப்படிக் கொண்டு விழிக் கிறோமே?" என்று நினைத்தான். ஆதித்த கரிகாலர் என்றுமில்லாதவண்ணம் அன்று மாலை அவன் மீது சிறி எரிந்து விழுந்ததும் "இனி இன்னதற்கு என் முகத்திய விழிக் காடு! தாளைப் பொழுது விடிந்தபிறகு உன்னைப் பற்றி என் முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்" என்று கூறிவதும் அவன் மனதைப் புண்படுத்தியிருந்தன. ஒரு தானியில் லாத விதமாக அவர் இன்று கோபித்துக் கொண்டு விட்டார்! பாவம்! அவர் மீது குறைப்பட்டு என்ன பயன்? அவர் உன்னம் அகலிதமாகக் குறம்பிவிட்டிருக்கிறது. அவர் நினைவை நினைத்துப் பார்க்கும் போது வந்தியத்தேவனுக்கு அவர் மீது பரிதாபமே உண்டாகிற்று.

விருத்தவர்களை அம்மாதிரி ஆட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அடுத்த தினமும் அவருடைய போக்கு எப்படியிருக்குமோ, என்ன செய்வாரோ என்று அஞ்சிவிருத்தவர்கள் விதிகைக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றைக்குச் சூரியன் உதயமானதி லிருந்து வந்து கொண்டிருந்த செவ்விடிகள் அவருடைய உன்மத்தத்தை அதிகமாக்க உதவி செய்து கொண்டிருந்தன.

சம்புகவரையர் முதன் முதலாக அவரிடம் வந்து, திருக்கோவலூர் மனையமான் படை திரட்டிக் கொண்டு வகுகிற செய்தியைத் தெரிவித்தார். அதைப் பற்றித் தமது ஆட்சேபத்தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

"மனையமான் தொண்டு சிறுவர்; வயது என்பதுக்கு மேலாகிறது. அவர் வருவதைத் குறித்து உங்களுக்கு என்ன பயம்?" என்றார் இளவரசர்.

"ஐயா! கொல்லிமலைத் தலைவர் வலியில் ஒரீயின் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் தங்கள், பயம் என்றால் இன்னதென்றே அறியாதவர்கள். தங்கள் இங்கு விஜயம் செய்திருப்பதை முன்னிட்டே தயங்குகிறேன். தங்கள் மட்டும் அதுமதி கொடுத்தால்..."

"சிறுவரோடு போர் புரிவதற்கு உடனே புறப்பட ஆவத்தமாயிருக்கிறீர்கள், அவ்வளவுதான்! சம்பு வரையரே! என் பாட்டனைப் படைவுடன் புறப்பட்டு வருவபடி தானதான் செய்தி அனுப்பினேன்!"

"எதற்காக, இளவரசே?"

"நான் இங்கே உங்கனிடம் தனியாக அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் அவ்வளவு! இங்கே இருக்கும்போது எனக்கு ஏதாவது நேர்ந்தால்..."

"கொள்கோ! அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் அனுபவமும் தங்கள் மனத்தில் இருந்தால், இந்தக் களமே....."

"இங்கிருந்து என்னைக் கிளம்பிவிடச் செல்வீரீர்களாக்கும்!"

"ஐயா! இது தங்களுடைய இராஜ்யம்; இது தங்களுடைய அரண்மனை. இதன் உச்சியில் புலிக் கொடி பறக்கிறது. இங்கிருந்து தங்களைப் போகச் சொல்வதற்கு நான் யார்? தங்கள் அதுமதி கொடுத்தால் நானும் என் குடும்பத்தாரும் இங்கிருந்து போகவிடுகிறோம். மிலாடுகடையர் மனைய

ன்றெல்லாம் ஆதித்த கரிகாலரின் உன்மத்தம் உச்சி மனையை அடைந்திருந்தன. உற்சாகமும் சோர்வும் கோபமும் குதூகலமும் சிதேகப் பாண்டமையும் கொடுத்த படைகளையும் மாறி மாறி அவரைப் பிடித்து ஆட்டி வைத்தன. அவரும் தன்னைக் கற்றி

மாணவ காரணமற்றது என்பதற்கு கொண்டு
தாங்கள் திரிப்பினமாக இங்கே இருக்க
வாயம்.....

"ஓகோ! கங்கையில் ஓரிலின் வயதத்தில்
பிறந்த நீங்கள் பழமறிவாதவர்கள் என்றும்
விஜயநகர சோழரின் குலத்தில் பிறந்த
நான் பங்குகொள்கின்றேன் என்றும் கொல்லிக்
காட்டுகிறீரா?"

"இளவரசரின் சகோதரரும் வீர
நீரளும் உலகம் அறிந்தவை. பன்னிரண்
டாம் பிரபலத்தில் தாங்கள் செஞ்சுப் போர்க்
களத்தில் புகுந்து படைவாடிகளைச் சிவ்வா
பின்னம் செவ்வா வீரநி வீரன் என்று
பெயர் பெற்றீர்கள். பதினெட்டாம் பிரபலத்
தில் மறுபடியும் போருக்கு வந்த வீர பாண்டி
யனைத் தொடர்ந்து தரத்திச் சென்று ஒளித்
திருந்த இடத்தில் அழகைக் கண்டு பிடித்து,
அவன் கிரத்ததைக் கவனித்துக் கொண்டு
வந்தீர்கள்...."

இதைக் கேட்டு ஆதித்த கரிகாலன் "தெரி
யும், ஐயம்! தெரியும்! ஓடிவயத்தைத் தரத்
தீய வீரப்புகழ் தான் என்றும், செத்துப்
போன வீர பாண்டியனுடைய தலையை
வெட்டிக் கொண்டு வந்தவனென்றும்
நீங்கள் எல்லாரும் என்னைப் பரிசுசித்துப்
பேசுவது எனக்குத் தெரியும்; அந்தப்
பழைய மோசனப் பேய் அத்தகைய வந்தி
கையைக் கிளம்பி விட்டிருக்கிறான் என்பதும்
எனக்குத் தெரியும்!" என்று கூறிவிட்டுப்
பங்குகரைத் தொனியில் கிரித்தார்.

சம்பவங்களுக்கு ஏன் இந்த வெறி
கொண்ட இளவரசரிடம், பேச்சுக் கொடுத்த
தோன் என்று ஆதிவிட்டது.

"கோமகேன! நான் எது சொன்னாலும்
தவறாகப் போய் விடுகிறது. தங்கள் உசிதம்
எப்படியோ அப்படிச் செய்யுங்கள், நான்
போய் வருகிறேன்."

"போய் வருவது சரிதான்; ஆனால்
இந்தக் கோட்டையை விட்டுப் போகும்
என்னத்தை மட்டும் விட்டு விடுங்கள்.
இந்த அரண்மனையில் தான்கு மாதங்களுக்கு
முன்னால் நடந்த சதியையோசனையைப்
பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்ளும்
வகையில் நானும் இந்த இடத்தை விட்டுப்
போகும் போவதில்லை; நீங்கள் போவதற்
கும் விட்டுப் போவதில்லை!" என்றார்
ஆதித்த கரிகாலன்.

சம்பவங்கரையின் உதடுகள் துடித்தன.
உடம்பு தடுக்கியது. அவருடைய கண்ணில்
கண்ணீர் கழும்பியது.

தீத நிலையைப் பக்கத்தில்
இருந்த பார்த்தியேந்திரன்
பார்த்தான்.

"கோமகேன! சோழருக்குத்
தயர் வீரத்திற்குப் புது
பெற்றது போய்விட நிதிக்கும்

பெயர் பெற்றவர்கள். இந்தப் பெரியவருக்குத்
தாங்கள் தீத செயல் விசுவை. தங்கள்
கார்த்திகைவிளக்கு அங்கு, பழமறிவாதப்
புண்படுத்துகிறீர்கள். இங்கு நடந்த சித்
தரசர் உட்பத்தையப் பற்றிச் சம்பவங்கரையர்
முன்னமே தக்க சமாதானம் சொல்லித்
தாங்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.
தாங்கள் இராத்யம் வேண்டாம் என்று
சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகும். தந்தை
வருக்குப் போகவே மறுபாத்தாயும், சித்தர
சர்கள் சோழ ராஜ்யத்தின் உண்மையைக்
கருதி அடுத்த பட்டத்துக்கு வர எப்போதும்
பற்றி யோசித்தார்கள். தாங்கள் இராத்ய
பாரத்தை வயிக்க இளைத்தால், அவர்கள்
ஏன் வேறு வேரான செயல் வேண்டும்?
உலகமெல்லாம் வீரப் புகழ் பாய்ப்பிய
ஆதித்த கரிகாலன் இருக்கும்போது, போர்க்
களத்தையே பார்த்தியாக மறுபாத்தகத்
தேவனைப் பற்றி இவர்கள் கண்ணியம் கருது
வார்களா?...."

ஆதித்த கரிகாலன் குறிக்கிட்டு, "ஆமாம்,
ஆமாம்! நான் உயிரோடியுக்கும் போது
இன்னொருவன் சோழ சிங்காலன் என்று
வது இவ்வாறு காரியத்தான். அந்தவர்களைத்
தான் என்னை வேண்டித் தீர்த்து விட்ட பார்த்த
கிறீர்கள்?" என்று கூறி விட்டு மறுபடியும்
நான் நான் வென்று வந்தது கிரித்தார்.

"பார்த்தியேந்திரா! நீயும் இவர்களுடன்
கொத்து கொண்டதை நான் அறியவில்லை
வென்றா நினைத்தாய்? கத்திரையும் நீயும்
அன்று நாம் வேட்டை துருப் போன போது
என் சின்னாலேயே வேலையைக் குறி பார்த்துக்
கொண்டு வந்தது எனக்குத் தெரியாது
என்றா நினைத்தாய்? என் உண்மை தன்ப
காரிய இந்த வந்தியத் தேவன் மட்டும் தெய்
வநீனமாக இங்கு வந்து சேர்த்திராவிட்
டால், இதற்குள் என்னை வந்துவந்ததுக்கு
அனுப்பியிருக்க மாட்டீர்களா?" என்று
சொன்னார்.

பார்த்தியேந்திரன் வந்தியத்தேவனைக்
கண்ணாலேயே கொண்டு விடுகிறவனைப்
போல் பார்த்துவிட்டு, "ஐயா! இந்தப் பாத
கன் எத்தேனோ சொல்லித் தங்கள்
மனத்தைக் கொடுத்து விட்டான். தங்களுக்கு
நான் மனத்தினாலும் துரோகம் என்னிய
நாக இடம் திருபித்து விட்டால், இந்தக்
கைமே....." என்றான்.

"அப்போ! உன் மனத்தில் என்னிய
துரோகத்தை வர எப்படி நினைக்க
முடியும்? நான் கேட்கும் கேள்விக்குப் பதில்

பிரதம பெரிய கோபுரங்கள், பிரதம
ரங்கமூடம் வெள்ளைக்காரர்களும் பார்க்க
துப் பிரமித்துக் கொண்டாடுமாபடியான
ஆலமய பிராந்திகே ஏற்பட்டிருக்கிறது
அங்கே இருக்கிற சிற்பச் செல்வங்களுக்குக்
கனக்கு வரத்தக்கவை. மற்ற கோபுரங்களில்
சகலவரும் பாடுகொடுக்க வேண்டியவை
கொங்கி. அங்கு இன்ன அம்பாள் சாத்திரி
இருக்கிறது என்பார்கள். ரோம்பவும் சத்தி
கொடு நீங்குகனவொரு பாலாம்பாள்.
தற்பதாய்பாள், மங்கனாம்பாள் முதலிய
மேலி லுத்தங்கள் இருக்கிற கோயில்களைக்
கூட வைத்துவந்தவையி் மேலில் (அல்லது
முத்துக்குமாரசுவாமி கோயில்) கயாலைச்
சார் கோயில், சும்பேச்சுவர கயாமி கோயில்
என்றுதான் சொல்லுகிறோம்.
அங்கம் மறுவாயில் மட்டுமே சாத்தி
ரேச்சுந் கோயில் என்று சொல்ல
பிடுகலாம். சிவாந்தியம்மன் கோயில் என்று
தான் சொல்லுகிறோம். அங்கே உதாச
சாத்திரேகதையர் அதுபாத்தி தாங்கள் இரு
வினைகாடகங்கள் பண்டிதரிருக்கிறார்.

சொல். "தமிழ் மதவாழ்வாறு பழங்குறி இலைய
தாளத்தில் பித்தலாகச் செய்து மையங்கித்
தரவே என்ன என இப்பே அழைத்து வா
இலவையு சேர்த்துமாம் சொந்திகுமர் இலை
இலவையென்று நீ மறக்க முடியுமா?"

[illegible]

ஆகா! என் கீழ் கண்பா! காண்க உதற
நீயே போட்டுகலா! தல்கு சமயம் கரும்
போது சொல்கிறேன். அப்போது வெளிநில
வருக்கலாம் கத்திவந் தேவன் பழுது
காணியைப் பற்றி ஒன்றும் குறைவு உத
நிலைகலா. அப்போது கருக்கலைப் போல
தல்கு கருக்கலைத் திறந்துகலா. உண்கலைத்
பழுது இணையகலா! என் உ. க. பீர்த்த

சுபாத்தொடர்வதா ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, விழுநி மகிமைகாடுகிய குள ஸ்தம்பத்தர் பரமபுராணாஸ்திரம் செய்பு நோணை நீர்ந்து, அதுவரை கண்ணகாடு இருந்த அமைச்சர் கையாண்டுகிறார். இப்படி நம் ஸ்தோத்திரம் மறுபடி கையாடு கதம் நன்றாக ஸ்தாபிதமாகாததே. ஸுபாத்தொடர்வதா ஸ்தோத்திரம் காரணமாகிடுக்கிடுக்கிறார். ஆகையால் அவர் பெருமைகளை எல்லாம் ஒன்றுதான் என்று பண்ணிச் சொன்னது அப்பாள் கிணாகுறியே அங்கே முக்கியமாகிடுக்கிறான். கிணாகுறியிலும் கோயில் என்னு சொக்கிறோம் கையாடாமல்வதில் படி சர்வதரின் ஆலயமாகவே உள்வந்துகையில் கிணாகுறியிலும் கோயில் என்று பெயர் ஏற்பட்டிருப்பது கிணாகுறியே.

— இவற்றுக்கு காரணம் காரணமாக
ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவசயிகம்.

சேகாதி என்று சத்தியம் செய்து கொண்டு இருக்கிறான். அதைச் சொல்வதற்காகவே ஓடோடிப் பந்தாள். உன் பேரில் அவன் வேறு குற்றம் காட்டுகிறான். என் சேகாநாதன்? சமுதாட்டினிருந்து உன் கப்பலில் அழைத்துக் கொண்டு வந்து வழியில் கடலில் தள்ளி மூழ்க அடித்து விட்டான் என்று அவன் சொல்கிறானே? அதற்கு உன் பதில் என்ன?" என்றார் ஆதிதா சேகாபாசர். அந்தச் சமயத்தில், "நான் அந்தரூப் பதில் சொல்கிறேன்." என்று கூறிக் கொண்டு கத்தமாரை அங்கு வந்தான்.

“கோமகமே! மிகச் சத்தொலுமான செல்தி செல்லுரு யத்திடுக்கிறேன். சின்ன இளவரசர் கடலில் முழுநிச் சாக்கிவை. பொன்னினிச் செல்வர் தாக்கப்பட்டினம் குடாமணி விளாந்தில் இத்தகை தாலும் மனதும் இத்தம் வந்தாராய். புலக அடித் துக் கடல் பொத்தி தாக்கப்பட்டினம் தனிக் புருத்தபொது அவர் வெளிப்படி நேத்த தாம. கடலச் சைக்காய் ஐயக்கல் புட குற இப்போது தஞாநூரை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறாராம்.” என்று கத்தியாரை வந்தவர்க்குக் கூறினான்.

 தமிழ் மொழிநிலையம் உ. ப. காந்தி உத்காசமையகம்
என். பி. என். இராஜாஜித்ரம்
அமைப்பு: பெரும்புலி உத்காசம்
மையகம்: கி. காந்தி உத்காசம்
குரோவம்: இப்பேரகம் மையகம்
தொலைபேசி: 044-2333333

“என்ன ? என்ன ? அருள்மொழி தந்தா
தனது நோக்கிப் போகிறானா ? ஸ... சக்கிரவர்த்தி”

விசேஷ பരിமாணச் சலுகை!

விசேஷ பரிமாணச் சலுகை!

விசேஷ பரிமாணச் சலுகை!

PONDS
Sandal Tak

ரூ. 3
தள்ளுபடி

RS. 3
OFF

ரூ. 2
தள்ளுபடி

PONDS
Sandal Tak

RS. 2
OFF

PONDS Sandal Tak

PONDS Sandal Tak

சந்திரா எ. வினாயகமணி
இச்சாறுகள்
| இச்சாறுகள் இலாபமற்ற
இந்தியப் போட்டி ஆகும் |

பிளேக்ஸ்
ஸாண்டல் டாக்
சந்திரா எ. வினாயகமணி
இச்சாறுகள் இலாபமற்ற
இந்தியப் போட்டி ஆகும் |

"பிற தங்கைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்களோ என்று நினைக்கத் தொடக்கிவிட்டாரா என் அங்கை உங்களைப் பற்றி நினைக்காததையெல்லாம் நினைப்பதாக நீங்கள் நினைத்துக் கொள்ளிடுங்கள்!" — ஐயோ! யாழ்ப்பாணம்

காண தங்கைகள் புடைசூழப் போகிறார்களா? எதற்காக? வயல்வளையா? நீ என்ன சொன்னாய்? இப்போது நடப்பதென்ன? என்னுடைய கருத்தை அறித்து கொள்ளும் வகையில் அருள்மொழி தாளைப்படுத்தித் தேயி இருப்பாய் என்று சொன்னாய் அல்லவா? இப்போது ஏன் உத்தராதூரை நோக்கிப் போகிறாய்?...."

வந்தியத்தேவன் குறுக்கிட்டுப் பேசினான்: — "ஐயா! இன்னயிராட்டி அல்லாதாக உறுதியாகக் கூறினார். அதற்குப் பின்னர் என்ன காரணம் நேர்த்திறை தெரியவில்லை, நான் வேணுமானாகப் போய்..."

"ஆகா! நீயும் போய் விடுகிறேன் என் கிறாயே? தங்கையு, தங்கையு! எல்லாருமே என் கிறோதிகள ஆகிவிட்டார்கள், உங்கள் குழ்ச்சியெல்லாம் என் கருத் தெளிந்தது, அருள்மொழி என் தஞ்சையூரை நோக்கிப் போகிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். அது அந்தக்கொடும்பாளூர்ச் செவியவேளானில் சூழ்ச்சி. அவனுடைய தம்பி மகனான என் சகோதரன் கருத்தில் கட்டி அவர்களைச் சோழ, சிங்காதனத்தில் ஏற்றி வைக்க வேண்டுமென்பது அக் கிழவனுடைய விருப்பம். கொடும்பாளூர் வேளாளம் தென் திசைப் படைபுடன் தஞ்சையை நோக்கி வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். என் சகோதரர் இன்னய பிராட்டியும் இந்தச் சூழ்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறாள். ஆகையே நீயும் கூடத் தான்...."

வந்தியத்தேவன் "இளவரசே! மன்னியுங்கள்! பொன்னியில் செல்வருக்காவது இன்னய பிராட்டிக்காவது அத்தகைய எண்ணம் சிறிதும் விடையாது. இது சத்தியம். நான் வேணுமானாகப் போய் உன் மனமைய அறித்து வருகிறேன்!" என்றான்.

"ஆகையே நீயும் போய் அவர்களுடைய சூழ்ச்சியில் ஈடுபட்டு கொள்விறேன் என் கிறாய்? உத்தமாரா! இவனை உடனே பிடித்து..... இந்த அரண்மனையில் காவல்காரை ஏதாவது இருந்தாய் அதில் அடைத்து விடு!" என்றதும் உத்தமாரன் வெகு சூது கலத்துடன் வந்தியத்தேவனை அணுகினான்.

உடனே கரிகாலன் தமது கட்டணையை மாற்றிக் கொண்டு, "வேண்டாம், வேண்டாம்! சோழர் குலத்தவர்கள் நீ தவறாதவர்கள், குற்றம் நிச்சயமாகி வளரவில் தண்டிக்கமாட்டார்கள். வயல்வளையா!

இளியேல் இன்று முழுவதும் என் முகத்தில் விழிக்காதே! அது நான் உனக்குத் தண்டனை! உன்னைத் தடுத்துக் கு அனுப்புகிறேனா, கிறைக்கு அனுப்புகிறேனா என்பதைப் பற்றி தானைக்கக் கொல்லுகிறேன்! போ! போ! இனி ஒரு காலமும் இங்கே நில்லாதே! போய்விடு" என்றான்.

கரிகாலனுடைய முகத்தை அப்போது வந்தியத் தேவன் பார்த்தான். அவனுடைய கைடக் கண்ணின் சமிக்ஞை "இதெல்லாம் விளைவாட்டு!" என்று குறிப்பிடுவதுபோல் தோன்றியது. ஆகிலும் உன்மத்தம் கொண்டிருந்த இளவரசர் பக்கத்தில் இல்லாம விருப்பமித தங்கையு என்று ஒரு தொடியில் நீர்மானித்துக் கொண்டு வந்தியத் தேவன், "ஐயா! தங்கள் சித்தம் என் பாக்கியம்!" என்று சொல்லிவிட்டு வெளியேறினான்.

கனகர் அன்று பிற்பகலில் இளவரசரின் கட்டணையின் மேல் சில சம்பவங்களையும் பார்த்திடுபெற்றதும் திருக் கோவலூரில் விழா தாள் எதிர் கொண்டு அழகுத்து விரகு வந்தகாவப் போனார்கள் என்று வயல்வளையன் வந்தியத் தேவன் தெரிந்து கொண்டான்.

இளவரசரும் கத்தமாரனும் நெடு நெரம் அத்தரங்கமாக வார்த்தையாடிக் கொண்டிருந்ததையும் அறிந்தான்.

இந்தச் சம்பவங்கொண்டவாய் வந்தியத் தேவனுக்கு மிக மனச் சோர்வை உண்டாக்கிவிடுத்தன. மறு தான் காணலில் இளவரசர் தனக்கு என்ன கட்டணை பிறப்பிப்பார்? தஞ்சையூருக்குப் போகும்படி பணிப்பாரா? வழியில் பழையபாதைக்குப் போகும்படியும் சொல்லாரா? சொன்னாக என் வளவு தந்தாதிருக்கும்?... இந்தக் கடம்பூர் மானிகை வாழ்வு அவனுக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. இங்கே யாரும் உத்தராகமராக இருப்பதில்லை. இங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாரும் எப்போதும் எதையோ பறி கொடுத்தவர்களைப்போலிருக்கிறார்கள். அங்குமித்து விட்டால் இந்த மானிகை மனிதர்கள் வாரும் மானிகையானே தோன்றவில்லை. போய் சோகனை நுகுகொண்டிருக்கும் பழகடத்த மானிகையாகத் தோன்றுகிறது. இங்கேவிருந்து எப்போது எப்படித் திரும்பப் போகிறோம்?.....

இப்படி வந்தியத்தேவன் எண்ணமிட்ட போது ஒரு பெண்ணின் குரல், "ஐயோ! சோக!" என்று அவறிவது அவன் காதில் விழுந்தது.

(தொடரும்)

தன்னம்பிக்கை

□ ஒவ்வொரு மனிதனும் முநீலில் தன்னிடம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். என்னால் முடியாது என்று ஒரு போதும் சொல்லாதீர்கள். நீங்கள் வரம்பில்லா வலிமை பெற்றவர்கள் எனையும், எல்லாவற்றையும் சாதிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் நீங்கள்.

□ மனித வரலாற்றை முழுவதும் பாரிக்கும்போது ஆனே, பெண்ணே வரலாற்றில் சிறப்புடன் விளங்கினார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியக் காரணம் அவர்களது தன்மையினைதான் என்று கவாமி விவேகானந்தர் வீர முழக்கமிடுகிறார்.

ஆனால், நம்மில் பலர் ஓரளவு கல்வித்தகுதியிருந்தும் மற்றவர்களிடம் ஆங்கிலத்தில் பேசத்தயங்குகிறோம்.

தலாஷப் டெலிவிடுயோயோ என்ற பயமும், ஆங்கில மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மையுமே இந்த யக்கத்திற்கான மூல காரணமாகும்.

தமிழகத்தின் தலைசிறந்த கல்வி நிலையம் என்ற தனிப்புக் பெற்ற விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தினர் அளிக்கும் ஓர் எளிய பயிற்சி முறையை மேற்கொண்டால், தயக்கமின்றி ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாடவும், இலக்கணப் பிழையின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுதவும் உங்களால் முடியும்.

வீட்டிலிருந்த படியே ஓய்வு நேரத்தில் தபால் மூலம் இப் பயிற்சியை மேற் கொள்ளலாம். தேர்வு முகப் பயிற்சியும் உண்டு. இன்றே கீழ்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொண்டு பயன் பெறுங்கள்.

விவேகா அந்தா கல்வி நிலையம்

தபால் பெட்டி எண் 1986.

9, மேட்டி ரோடு, திருச்சி.

சென்னை-600 017.

NAGA

கீல்கி தீபாவளி மலர் '89

துன்னிய சிற்ப வேலைப்பாட்டின்
பிரமிப்பூட்டும் கலையழகுடன் உரு
வாசி வருகிறது...

வண்ண மடல்களின் வரிசை:

- விசேஷம் தீர்க்கும் விதாயகர்:
காஞ்சி முனிவரின் அருள்வாக்குகளுக்கு ஒலியங்கள்:
விஜய.
- ஆப்பிரிக்கக் காவசுத்தின் அதிகவயங்கள்:
கட்டுரை: வண்ணப்பலகைகள்: கோபுஜா.
- ஸ்ரீசைலம்:
நிகழ்ச்சித்தின் அற்புதமான காட்சிகள்; மல்குகள்:
ஜான் பிரமரம்பர ஒலியங்கள்: தனுசு.
- இலகிமயத்தில் ஊடல்:
கட்டுரை: பி. பி. சேனா: சித்திரங்கள்: ம. செ.
மாருதி.
- கலை வளர்க்கும் கருவிகள்:
நந்தம், மரம், கல், சந்தை மரம் ஆகியவற்றின் அசிய
அழகிய சிற்பங்களும் அந்நாடு உருவாக்கும் சிற்பி
களும், கட்டுரை: கற்பகமணி; படங்கள்: யோகா.
- இந்திய நடனக் கலைகள்:
கட்டுரை: டி. எம். பார்த்தசாரதி. பல்வேறு வகை
இந்திய நடனங்களின் கலை கலை நோற்றங்கள்.
- உலக வரும் இவற்றின்
பந்தர்கள் இவற்றைத் தேடிச் செல்வது மட்டுமல்ல
இவற்றைத் தான் அமை தாடி வகுவிதாதி பாவசத்தில்
ஆழ்த்தும் வண்ணப்பலகைகள்: தனுசு.

● விண்வெளியில் வானவீரர்:

பிரமிக்க வைக்கும் வண்ண ஒலியம்: விஞ்ஞானத்
தகவல்கள்.

● தூக்கப்பொய்கை:

ராஜாஜியின் மலையாடல் கதைத் தகவல் ஒலியம்:
சேனா.

● கவிதை மடல்:

காசுமுகம்: இலக்கணம்: தா. சி. வரதராஜன்,
தீர்மானம் கட்டுரை - கண்ணைப் பதிக்வும் வண்ண
ஒலியங்களுடன்.

● கங்கா ஸ்நானம் ஆச்சா?

என்னும் செடி, பூயின் தொடக்கி தீபாவளிவந்து
என்னெனப் பதென்று குறித்துவிட்டு விளக்கென்று
வருவது: "சேவிரா கட்டுரை: ஸ்ரீமதி.

● செங்கமலச் செத்திரு:

திருமணின் பல்வேறு நோற்றங்களை வண்ண மட
லாக்கித் தருவார் ஒலியக் கல். ராஜன்.

● குஞ் பரம்பரை:

காஞ்சி முனிவர், பிராதிபதி. இவ்வய் தவிர,
ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ ஆண்டவன் கவாவினின் திருவரு
வங்கள்.

● மற்றம்:

கோகுலம் பக்கங்கள்: மக்கையர் மலர்: ஏராளமான
நிறுக்கங்கள், கட்டுரைகள், புகைப்படங்கள், தகவல்
கலை அம்சங்கள், குறுநகல்கள்.

உங்கள் பிரதிக்கு உடனே உங்கள் ஏடுகளையும்
பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். அங்கு கல்வி
காரியவயத்துக்கு எழுதுங்கள்.

விவலை ரூ. 30/-

பதிவுத் தபாலில் பெற ரூ. 1/- சேர்த்து
அனுப்ப வேண்டும்.

மாணேஜர், கல்வி, சென்னை - 600 032.

இந்நுமை நீங்கிடில்...

கூசீசி வீட்டு மாடிப்படியில் ஏறும் போது மூர்த்திக்கு மனசு முழுக்க அப்பிக் கொண்ட மேகமாய்க் குழம்பும்... காசியிடம் பணம் இருக்குமா? ஒருவேளை இல்லை என்றால்... அம்மா கத்துவாள். பத்து நாடாய் ஏறக்குறைய பட்டினிதான். காலையில் மொத்தமாய் வீட்டின் ஐந்து உருப்படி களுக்கும்கூட ஒரு துமளர் ம. மத்தியானம் மட்டும் துவையலோடு ரசம் சாதம். ராத் திரிக்குத் திரும்பவும் ம. இனிமேல் இது கூட கிடைக்காமல் போகலாம். கம் பெனியில் யாரிடமும் பணமில்லை. ஸ்டீரைக்! கூடுதல் போனஸ் கேட்டுப் போராடினதுக்குப் பலனில்லை. கம்பெனி தன் நஷ்டத்தைக் காட்டி நழுவிற்று. பேச்சு வார்த்தைக்கு வரச் சொல்லித் தினமும் ஆன் அணுப்பியது. மூர்த்தி தலைமையில் யூனியன் உறுப்பினர்கள் கூடினார்கள். போனஸ் தா. பேச்சு வார்த்தை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்று அறிக்கை விட்டுக் காலவரையிலாவத வேண்டி நிறுத்தம்.

தேற்று காலையில் பத்து ரூபாயாவது இருந்தது. விநாயகம் வந்து மகளுக்குக் கசு மில்லல். எக்ஸ்ட்ரே எடுக்கப் பணம் வேண்டும் என்று கேட்ட போது கொடுக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

எக்ஸ்ட்ரே எடுக்கவென்னா என்ன நோய்னு கண்டுபிடிக்கிறது கஷ்டம்தான் டாக்டர் சொல்லிட்டார் மூர்த்தி. பதீர். கையிலிருந்து பதினைஞ்சு ரூபாய் அப்படியே எடுத்துக் கொடுத்தான். மிதிக்கு உன் ஞாபகம்தான் வந்துச்சு மூர்த்தி.

"எக்ஸ்ட்ரே ரொம்பப் பணமில்லை விநாயகம் ஸார்."

"பரவாயில்லப்பா. இருக்கறதைக் கொடு. உங்க கஷ்டம் புரியது. வேலை இல்லாம நாம திண்டாடுறது கடவுளுக்குப் புரியும் மூர்த்தி. தயவு செஞ்சி கொடுப்பா..."

விநாயகம் கைகூப்பி, கண்ணீர் மல்கக் கேட்டது கஷ்டப்படுத்தியது.

"இத்தாய்க் ஸார். இதான் இருக்குது. உங்க பொண்ணுக்கு ஒண்ணுமிருக்காது. நீட்டின இரண்டு ஐந்து ரூபாய்த் தான்களில் ஒன்றில் பச்சை திறமும் வெள்ளை திறமும் சேர்ந்த இடத்தில் எண்ணெய்ப் பசை வாரை கெரேனக தடவத்துடனோ இருந்தது.

கூசீசி வீட்டுக் கதையைத் தட்ட வந்தது யாப் இருந்தது. இதுவரை யாரிடமும் கடன் கேட்டதில்லை. என்ன சொல்லி காசியிடம் கேட்க? பணமில்லை காசி. தா. கம்பெனி திறந்ததும் தருகிறேன் என்றா? இப்படி கேட்டால் தருவானா? எனக்கும் இல்லை மூர்த்தி. என்று கையை விரிக்கலாம்.

வேறென்ன சொன்னால் கட்டாவம் தருவான்? சைக்கிள் ஓடர்-ஆல் பண்ண வேண்டும் என்றால்...? மறுஷர் சரப்பிடுவதற்கே பணமில்லை. நானும் குடும்பம்

தன் மூர்த்தி. என் மனைவி. அம்மா, குழந்தைக்குச் சோறு போடணும் என்று காசி சொல்லலாம்.

வேறென்ன சொல்ல? அம்மாவைக் கசுமில்லல் காசி. அவசரம் என்று சொன்னால் இவளிடம் போவான். நிச்சயம் தருவான். பிறகு எப்போதாவது வீட்டுக்கு வரும் போது அம்மாவிடம். "தயவுசெய்துக் கொடுமா?" என்று கேட்பான். அம்மா முழிப்பான். "என்னாக்கப்பா காசி எனக்கு?" என்பான். இல்லை, இது வேண்டாம். பெரியப்பா சீரிலலாம் காசி. அம்மா பேர்களும்து துடிக்கிறா. ரூபா... என்று இழுக்கலாம். திரும்பவும் அதே கதிதான் தேரும். வீட்டுக்கு வரும் போது "உங்க அக்கா மாப் பிள்ளை தல்வகசமா?" என்று காசி அம்மாவிடம் கேட்பான். "என்னாக்க அவருக்கு?" என்று பதில் கேள்வி வரும்.

என்ன செய்வ... அம்மாவிடம் "ம்மா... காசியிடம் பொம் சொல்லி வாங்கியிருக்கேன். அவன் வந்து கேட்டா உளறாதே" என்று சொல்லி வைத்து விடலாம். இதற்கும் திட்டுவான். ஆனால் காசே இல்லாமல் போனால் திட்டுவதை விட இது கொஞ்சம் குறைச்சலாகத்தான் இருக்கும்.

மூர்த்தி செருப்பை வாசல் தடையில் வழற்றினான். திறந்திருந்த கதவை வேராகத் தட்டினான்.

"யாரு?"

"காசி இல்லியா?"

கதவைத் திறக்கக் கொண்டு அவன் மனைவி தல்தூசி வந்தாள். மூர்த்தியைப் பார்த்ததும் பரிச்சயமாய்ச் சிரித்தாள்.

"வாங்க. அவர் மாண்போ பார்த்துட்டு வந்தேன்னு போனார். வந்த நேரத்தான்.

உளறாதே

உக்கராதே."

யுறக்கமான சந்தோஷம் நூலில் இல்லை. ஒரு சுற்று மெலித்திருந்தான். கழுத்து எழும்பு துருத்திக் கொண்டு தின்றது. முர்த்தி வாசல் ஓரமாய் இருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டான். உன்னத நிகழ்ச்சியை விவகரி, காலியின் அம்மா வந்தாள்.

"வாடாப்பா... ஏதாச்சும் முடிவு தெரிந்திருக்கிறதா?"

"ஒன்னும் தெரியலையம்மா. மேலேஜ் மெண்டல் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டேன் கிறான். கம்பெனி லாஸல் ஒடுதுன்னு காரணம் காட்டுறான். ரெண்டு மாத போனல் வருஷா வருஷம் கொடுக்கிறதற்கு கம்பெனி நஷ்டத்துல ஒடுறதா கணக்கு?"

முர்த்தியின் நூலில் ஆவேசம் ஏறியது. காலியின் அம்மா தீவிரமாய் பெருமூச்சு விட்டு, "என்னமோப்பா... அந்த லாஸலுக்கு விட்ட யூரி" என்று சொல்லிக் கீழே இறங்கிப் போனான்.

"பாவம். அந்தைக்கு சொல்பக் கவலை. நான் இவர்கிட்டே கம்பெனி நிறத்தாச் சான்று ஆவிரம் தடவை கேக்கறாங்க" என்றான் காலியின் மனைவி.

"போயிடலாங்க. ஆனா மனுஷனுக்குக் கவமரியாதைன்னு ஒன்னு இருக்குது பாருங்க."

கஸ்தூரி மோசாய் உதடு விரியாமல் சிந்தித்தான். கவாமி விளக்கை ஏற்றி முன்னறை விட்டதைத் தட்டி விட்டு முர்த்திக்கு முன்னால் வந்து உட்கார்ந்தான்.

"பேச்சு வார்த்தைக்கு வர மாட்டோமனு சொல்லிட்டையக் போலிருக்கு?"

"ம்.."

"பேசிப் பார்த்தா என்ன?"

"அவனும் போனல் தந்தா என்ன? பேச்சு வார்த்தைக்கு ஒப்புக்கொடுக்க ஏன்டா? ஆகிற மாதிரிதான். எங்க பூனியன் இதுக் கெல்லாம் ஒத்துக்காதுங்க. கம்பெனி நஷ்டத்துல ஒடுதாம். ஒட்டும். வேலை பார்த்திருவதுக்கு போனல் தராதவன் கம்பெனி எப்படி காபத்துல ஒடும்? பூனியன்னா இவ்விச்சவாய்னு தினைச்சிக்கிட்டாங்க."

"பூனியன்னா என்னங்க?"

முர்த்தி சட்டென்று திரிந்து அவனைப் பார்த்தான். என்ன கேட்கிறான் இவன்? எதற்காக? வினையாட்டாகக் கேட்கிறானா? சூட்சுமம் மறைத்தா?

"எதுக்குக் கேக்கறீங்க?"

"சொல்லுங்கவேன். பூனியன்னா என்ன அர்த்தம்?"

"ஒற்றுமை."

"சொல்றேன்னு தப்பா எடுத்துக்காண்க. பூனியன்னா தொழிலாளர்களிட்ட மட்டும் தலைமுறி ஒற்றுமை இல்லைங்க. தொழிலாளி, முதலாளி ரெண்டு பேர் தடுவிலேயும் தலைமுறி ஒற்றுமையும்தான். கம்பெனி நஷ்டத்

துல ஒடுதுங்கிறதை நீக்கவே ஒத்துக்கறீங்க. அப்ப ஏன் நீங்க எல்லாரும் ஒத்துமைவா வேலை செஞ்சு அடிட்ட கெலினை ஜாஸ் இலாக்கக் கூடாது?"

"நீங்க சொல்றது புரியலையம்மா..."

"பேச்சு வார்த்தைக்குச் சம்பந்திங்க. இந்த மாதிரி தாங்க வேலை பார்த்து கம்பெனிக்கு காபத்து ஏற்படுத்தித் தந்தா போனல் தருவிக்கனான்னு நிபாயமா கேளுங்க. அக்ரீ மெண்ட் போட்டுக்கோங்க. லாபம் வர உணுங்க. போனல் வரட்டும்."

முர்த்தி கொஞ்ச நேரம் கண் சிமிட்டாமல் அவனையே பார்த்தான். அவன் தப்பாக எடுத்துக் கொள்வாரெனா என்டிர பவத்திங் கஸ்தூரி தலைவைக் குவித்து கொண்டான்.

"நஷ்டமனு தெரிஞ்சும் போனல் கேக் கறது நிபாயமாப்படலையன்னு தோணிந்து வரல சொன்னேன். இப்படி தன்னி கூட இய்யாம தவிக்கிற பூனியன் ஆளுங்க எப் போதும் போவ மனு வேலை சாப்பிட வரவது செய்வலாம். கம்பெனி கஷ்டமில்லாம ஒடின்தும் போனல் கேளுங்க. அப்படியும் கொடுக்கலையன்னா பிரத இந்த ஒத்துமையாம இலக்கம் பத்தி போலிக்கலாம்."

முர்த்தி மலவத்துப் போய் உட்கார்த்திருக்க வரதல் படியில் வாரோ ஏறுகிற சப்தம் கேட்டது. காரி சோர்வாய் உள்ளே வந்தான்.

"வாடா முர்த்தி. எப்ப வந்தே?"

"இப்பத்தான்."

"என்ன விஷயம் ஸார்ஜி? ஏதாச்சும் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து நியூஸ் வந்துச்சா?"

"பேச்சு வார்த்தைக்குப் போகலாம்ன்னு தோணுது காசி."

"என்ன நினைச்சு... அநெல்வாங்க உடாதுன்னு தீதான் பயங்கரமா எதிர்த்தே. அக்ரவியலா இருந்தே!"

"ம்... மாறிட்டேன் காசி. ஆனியன்லா என்னன்னு புரிஞ்சு போச்சு. நாய்க்கு குயிலாது. கஸ்தூரி காசி."

காசி ஆச்சரியமாய்க் கண் விரிவ கஸ்தூரியைப் பார்த்தான். "நிஜமா... உன்னாலேயா?"

அவன் பதில் சொல்லாமல் நிரிந்து விட்டு உட்கார் போனான். ஸார்ஜி முகத்தில் தேக்கினை வெளிக்குறியோடு காசி பக்கமாய் உட்கார்ந்தான்.

"எங்கே போயிருந்த காசி?"

காசி முகம் இறுகியது. மெல்லிசையப் பருவம் தடுமாறியது. "இங்கேதான்... பக்கத்துல...."

"ஏதாச்சும் பணம் இருக்குமா காசி... பெரிவப்பாவுக்கு சரியல்லு கத்தி வந்திருக்கு. அம்மா போகணும்ங்கிறா..."

"எவ்வளோ வேணும் ஸார்ஜி?"

"விட்டத்தான் ஊர் காசி. ஒரு பத்து ரூபா..."

"பத்து ரூபாதான் இருக்கு ஸார்ஜி. அரிசி வாங்கணும். அஞ்சு ரூபா தரவா?"

"ம்..."

ஐந்து ரூபாய் போதும் இன்னறவ பொழுதைச் சமாளித்து விடலாம். நான்கு ரூபாய் பேச்சு வார்த்தைக்குப் போக வேண்டும். நிச்சயம் புது வுட் ஏற்படும். ஸார்ஜிக்குள் புது நம்பிக்கை உடர் விட்டு எழுந்தது.

காசி பக்கெட்டுக்குள்ளை விட்டு ஐந்து ரூபாய்க் தானை எடுத்து தீட்டினான். தீட்டின ரூபாய்த்தாளில் பச்சை நிறமும் வெள்ளை நிறமும் சேர்க்கிற இடத்தில் என்னென்னப் பச்சை பார் கைநோக்க நடத்துடனோ இருந்தது!

பிரண்டாவது கூரியன்

பரிணாமி அபிசம் மறைத்துப்
போனது மறுநாள் பள்ளிக்குப் போவது
பற்றித்தான். உடனே காலடி எடுத்து வைத்
ததுப் துக்கம் விளரப்பெறு போய்க் கேட்பார்.
கள். சகவழிப் கேட்டுக் கொண்டு மச்சரங்
குமில் சாக்க விவாதிப்பார்கள். வாய்
விட்டுச் சிரிப்பார்கள். சிரித்து விட்டுப்
போகட்டும். ஆனால் அதிலும் கைத்து
கொண்டு விட்டுத் தன்னிடம் வந்து கண்
னைப் பதிவு என்னவெல்லாம் சொன்னா
தெரியுமா... சொல்வதுகே கஷ்டமா
இருக்கு' என்று வெறுப்பேற்றுவார்கள்.

என்ன சொன்னாலோ என்று வேதனை
யில் முகம் மாறும். முகம் மாறுவது உடனே
தயிர்ந்துக் கொள்வார்கள். சனக்குக் கஷ
டமா இருந்தா சொல்வதை. உடனே மடக்
கிக் கைபிடித்துக் கேட்கத் தோன்றும். நீ
வற்புறுத்திக் கேட்கிறேன்னு சொல்
றேமமா. கூடா சிரிக்கும் கணவரடவை ஒப்
பிப் பாள்.

விட்டு தேடி வந்து ஒருத்தி பேசினதுகே
சொந்தது போய் விட்டேன். மொத்தப்
பள்ளிக்கூடமும் கத்தி நித்தும் போது என்ன
செய்யோம்.

ஆனால் அவமானம் என்பது சில நாட்
கள்தான். பழரும் வளரக்கும்தான். வளர்க்
கையில் இருதான் முதல் அவமானமா?

இரண்டாவது குழந்தையைக்
'கிரெயிஸ்' விட்டு விட்டுப் பள்ளிக்கு ஒருநாள்
காலம் அது. குழந்தை காவலரின் கைக்குத்
தோர்வாக இருந்தான்.

பிற்பகல் உடம்பெல்லாம் சிவந்து போய்.
காதுக்குக் கீழும். முதுகிலும் மணல் பொய்
யாய் விபரக்கு முதுகி தோன்றி விட்ட.
இவன் பள்ளிக்குத் தொன்மைபெயரில்
தொடர்பு கொள்ள முயன்றிருக்கிறார்கள்.
விடைக்காமல். உடனே அப்பிசுக்கைப்
பார்த்து. அவனுக்கு சிப்போன் போட்டுப்

பேசியிருக்கிறார்கள். உடனே வந்து குழந்
தையை எடுத்துப் போதும்படி உட்டணை
விட்டிருக்கிறார்கள்.

கண்ணரில் இவனுக்கு அப்படி என்ன
போய்தது என்று புரியவில்லை. நோய்ப்
பட்ட குழந்தையைத் தாங்கிக் கொள்ள
முடியாத அமைதிக்கு என்ன வேலை என்று
தெரியவில்லை. தேரே குழந்தையை வாரிக்
காரின் பின் சீட்டில் போட்டுக் கொண்டு
பள்ளிக் கூடத்துக்கு வந்தான். 'இந்த எழவு
வெல்லாம் நான் கவனிக்கணுமா. அப்படி
வைத்த இங்கு விழக்கா...' நாலு மச்சர்
கள் முன்னால் கத்தினான்.

அவன் சொந்திரம் கண்டு பள்ளிக்கூடம்
அடிப் போயிற்று. 'அடிப்பாரா... அடிப்
பாரா...' கல்லாணமே சென்று கொண்டாத
மச்சர் கேள்வி கேட்டுத் துளைத்தெடுத்த
தான். பிறிதோருக்கு அடி கொடுத்திட்டு
தேரோடாக். பிட்டு போக. மணல்வாரி என்று
சொல்லி விட்டார்கள். ஐரம் தலித்தது.
பதறின மச்சர் நாலும் கைக்குத் துணை
யாய் வருகிறேன் என்று கீறாப்பாய்க் கிளம்
போனான். விட்டுக்கு வந்து குழந்தைக்குப்
புடைமைய தட்டிப் போட்டுப் பிடிக்கை
தயாரித்தான்.

ஆறு மணிக்கு அவன் வந்த போது
கொஞ்சம் கூட விவரணையில்லாமல்
அவனைக் குற்றம்சாட்டினான். பெண்கள்
கிரைம் பற்றி மேலும் கிஸ் மட்டும் பேசுகிறீ
கள் என்று கேட்டான். அங்கிலியம் அடிக்
சாது வாதாடினான். நாலு கேள்விகளுக்குப்
பதில் சொன்னவன். உட்டென்று எழுந்தது
பாணுமதி பிட்டு பிடித்து வெளியே தள்ளி
னான். புடை மையுடன் வாரி. குழந்தையை
அவனிடம் விளித்தான்.

"போ... அந்த மச்சர் விட்டுக்கே போ...
எத்தினி நான் சொறு போடுவா பாரக்கவாய்
போடி..." அவன் கரணனை நாலு விட்டுக்குக்
கேட்டது.

அந்த மச்சர் கைப்பையை இடுக்கிக்
கொண்டு. கல்லாணம் உடம்பு குறுக்க
ஒடின போனான். பாணுமதி ஐந்து திரிடம்
வரை வானில் தின்று நித்தான். பக்கத்து
வீட்டில் சந்தை வரக் கொள்வார்கள்.
மறுத்து விட்டுத் தைக்கின் சிக்கா பிடித்து
அம்மா விட்டுக்குப் போய்க் குழந்தைக்குத்
தெரியாமல் புறக்கணடில் சட்டகாரித்து வாய்
விட்டு அடித்தான்.

ஒரு வாரம் வீடு போட்டு இரண்டு தடவை
தண்ணீர் விட்டவான் பள்ளிக்கூடம்
போனான். அந்த மச்சர் முகம் கொடுத்தே
பேசுகிளையா. ஆனால் புதுகைக் கொடுமை
எல்லா மச்சர்க்கும் கண். காது. முக்கு
வைத்துச் சொல்லப்பட்டு இருந்தது. வாரி
கூடவாய் எதுவும் பேச முடியவில்லை. சகத்
திமைக் கவர் ஒரு மாதமாகிற்று.

பாஸ்குமாரன்

இப்போது எத்தனை மாதமாகுமோ

இந்த அவமானம் சகஜமாக எத்தனை வருட
மாநாடுமா, உணவு முடிந்து விட்டு நேரம்
விட்டும் பார்த்துப் படுத்துக் கொண்டிருந்
தான். எழுந்து பிரார்த்தனை அடுக்கினான்.
கைப்பைப்பைத் தயார் செய்தான். சின்னக்
கன் ரிக்கோவில் விட்டுக்குள் எத்தனை
ரொட்டி புரட்டிக் கொடுத்ததும் தின்று
விட்டுப் பக்கத்து அடுக்கை யாடி விட்டுக்கு
ஒடின. நாகம்மா தோட்டம் முழுக்கக் கொத்
தில் போட்டான். தக்கரி வைத்து விட்டு,
கொஞ்ச நேரம் பாடங்கள் சொல்லிக்
கொடுத்து விட்டு, கவிதை எழுத
உட்கார்ந்தார்கள்.

அப்போதும் ஏடுதா புத்தகக் கொஞ்சை
பற்றி நாகம், அழகையும், புலம்பலும்,
காசலுக்கு வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

பின்னா அருகே வந்து அமர்ந்து எழுதிக்
கவித்து கொண்டான். இந்து நிமிடத்தில்,

அண்ணாவைக் காணோம் என்று பென்
னும் ஓடி வந்து இடதுபுறம் உட்கார்ந்து
கொண்டது.

"எம்மா ஒரு பாதி இடுக்கே" பின்னா
கேட்டது.

"ஒண்ணுமில்லையே."

"அப்பா, காரன் பண்ணிட்டாரேன்னு
கவனமாய் இருக்கா?"

"சீசேசீசே... எனக்குத்தான் தங்க இடுக்
கேக்கே..."

"பன்னீக்கடம் தோறா மத்த மச்சர்லாம்
சின்னாக் கேட்டாங்க இப்போ...?"

"கேட்ட கேட்டுட்டுப் போறாங்க."

"என்னையும் கேட்டாங்கம்மா..."

திக்கெனற்று. "வாரு கேட்டாங்கம்மா..."

"உச்சி."

"என்ன?"

"பேப்பர்ல பார்த்தாங்களாம், ஏண்டா

டாக்டர்: ஐயோ! உங்களுக்குக் கடுமை யான தூரம் உடம்பு நெருப்பாக் கொடுக்குது!

தோவாவி: நல்லாப் பாலுங்க டாக்டர்! நீங்க பிடிச்சுக்கிட்டிருக்கிறது என் கையிலுமல, உ லோகம்!

— மெய்யுங்கலம் பத்தர்.

எங்கிட்டி: 'சொல்லுகெடுக்கலையெண்ணாங்க.' 'மம்...'

"நான் பேசாத திண்ணை, மச்சரி ஐயோ பாலுமன்னாங்க. இனிமேலாச்சும் ஒழுங்கா பழன்னாங்க. கிளால் முடிஞ்சு போற போது இன்னொரு மச்சரைக் கூப்பிட்டு என்னைக் காட்டி என்னமோ சொன்னாங்க கம்மா..."

"அப்படித்தான் ஏதாவது சொல்வாங்க, ராஜேந்திரா, உதறிடு."

"அப்ப நீ ஏன் என்னமோ போலுக்கு?"

"ஈராமா போரடிச்சது, லெனியே காத்து நல்லா வகுது."

"அப்பா ஓராகம் வந்திருச்சா?"

"எது?"

"உன்னைப் போட்டு அடிச்சது-நாங்கலாம் அழுதுது."

"இல்ல ராஜா, மறந்துட்டேன் அதெல்லாம்."

"எனக்கு அடிக்கடி ஓராகம் வகுதுமமா, கைல கூட வகுது. உன்னை அப்பா தனா முடி பிடிச்சு இருக்கிறமாதிரி நான் அப்பா லைக் கைல குத்தி இழுக்கிறமாதிரி, ஆனா கைலு கூட அப்பாலை என்னால குத்த முடியலாமா..."

"ராஜா... பாணுமதி பிள்ளையை இறுக்கி கொண்டாள், மறந்து ராஜா, இவியாகும் சின்னதெட்டு, மட்டாங்க."

"நானும் இப்படி இப்படி உட்கார்ந்துக்கு வேறமா உத்தியானம் சாப்பிட்டுத் தனியா படுத்துங்க..."

"யன்"

"கம்மா மறந்து போச்சுக்கேட்டேயி போம்..."

"என்ன யோசனா?"

"எனக்கு ஒரு நல்ல அப்பா கிடைச்ச மாதிரி. அது உங்கிட்டே நிரியமா, உங்கட சொல்வ அப்பா இரத்தமாநீர், தனா எல்லாறையும் ஆசையா இவளிட கூட்டிட்டுப் போற மாதிரி, அவரு முத்துக் தாய்குதிரை விட்டற மாதிரி, நாமெல்லாம் இங்கிலிஷை பேசற மாதிரி..."

"அட போடா... இதுக்கு அப்பா வேணுமா? நாம பேசுவோம், நாம ஆடுவோம், இப்ப என்ன விளையாடலாம்?"

"எங்கிட்டே ஸ்பென்ட்ரெக் இருக்கும்மா. போன பந்தேக்கு நீ வாய்க்கிளந்து, அது விளையாடலாமா."

"நான் ரெடி..."

"இவ்வளவு கூச்சலுடன் ஆட உட்காரத் தாடுகன்."

"கன் செருகிக் களைத்துப் போன வரைக்கும் ஆடினாரீகள்."

"நாகம்மா குழந்தைகளுக்குப் படுக்கை தட்டிப் போட, அவர்கள் தூங்கிப் போயினர்."

"இவனைப் பற்றிக் கவனவாயா இருக்கு நாகம்மா..."

"இது உங்க டிட்டேடே வேற பிடிக்க இன்னும் ஒரு அருமை ஆடும், அதுக்குள்ளே நீ என்னைச் சரி பண்ணிக்க லாம்..."

"என்ன சரி பண்ணிக்கிறதுன்னுதான் தெரியலாம்..."

"கம்மா நாட்டூட்டுன்னு இருக்கறதும், நீ எல்லாத்துக்கும் சோத்து போலிட்டே, நகம் கடிச்சு யோசனை பண்ணே, தானைய பாடு தானைக்கு இன்னிக்கே உட்கார்த்து எட்டு நான் விகியம் யோசிக்க முடியுமா. உன் சிரிப்புலதான் நீல்லாமே இருக்கு. கிவெசமே காட்டாதிட எட்டுக்குறையு போய் வராமல் உட்கார்த்தியே... இத்தப் புள்ளை உன்னையே பாரக்குது, ஐயோன்னு ஒடி வகுது."

"தப்பத்தான்..."

"அட சார்தான் போம்மென்னு தூக்கி வெறிஞ்சுட்டதும், தானையைச் சிலுப்பிக்கிட்டு திக்கறதும்."

"இத்தனை பட்டும் எங்கிலய் பாரேன்னு வாங்க."

"ஆமா பாங்கிலதான் போடிச்சு இருப்பல எனக் வச்ச திண்ணு ஆமாங்கயென்னு நிமிரா சொல்லிப் பாரேன்..." நாகம்மா திண்ணு காண்டித்தான், பரணுமதிக்கு அவன் தொற்றம் சிரிப்பு வந்தது, உளியே விடிந்தது போல் திரைந்து

விடிவுப் போது இன்னும் சந்தோஷமாய் இருந்தது. இன்னிக்குப் பள்ளிக்கூடம், எட்டி, கான் பஸ், பெரிய எமதானும், கிறித்துவர்ப்பு அடர்ந்துமாய் பெண் குழந்தைகள், விட்டுப் போன கெரிசில் சீர்பாடும், கசைவன் பிளின் எங்கிர அட்டைல், கரும்புக்கை... சாத்தின், கெரிசு வரவண வரும் காயமெட்டி, திராகும் கடலுக்குத் திவம்ப தனதா, பாட்டு.

தாது பகை சிர், சர் தானடியுதும் பள்ளிக் கூடம் இரங்கித் திவனை திவனையாங்க குழந்தைகள் போதும் கூட்டித்தொகு தட்டிப் பள்ளி காப்படியுண்டுக்குள், குழைத்தான். படியேர் ஸெட்டிசில்'கள் அறைக்குள்

துணை...

"ஹயோ! பாணுமதி."

"ஹயோ! மோம்."

தன்னைச் சூழ்ந்த கூட்டம் விவக்ஷி
வாதான அந்தப் பெண்மணி பாணுமதிக்குத்
கை நீட்டி மூன்மேறி மெய்லப் பற்றினாள்.

"எப்படி இருக்கிறாய்?"

"மிகக் நலமுடன்."

"குழந்தைகள்?"

"அவர்களும்."

"இன்னும் பிரச்சனைகள் ஏதாவது
உண்டா?"

"ஒன்றுமில்லை."

"குட். வெளிரூட். ஐ விஷ்யூ ஆல் த்
பெஸ்ட்."

"நாக்கியூ."

"பாணுமதி, உன் வேலையில் சில மாறு
தல்கள்."

"என்ன மெடம்?"

"கிட்டத்தட்ட உன் பிரச்சனைதான் வேறு
ஒரு மச்சுக்கு. ஏமாற்றிக் திருமணம் செய்து
கொண்டிருக்கிறான். எந்தெனவே திருமண
மான்யம்."

"யார்...?"

"எந்தக் மச்சர் சாவீத்திரி."

"ஹயோ! சின்னப் பெண்!"

"அதில் இன்னொரு பிரச்சனை என்ன
வெளில் அவனுக்கு முதல் திருமணம்
ஏமாற்றிக் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப்
பெண் மனைவரைத்தி இல்லாதவள்."

"ஹயோ..."

அவள் இங்கே வந்து எதறி விட்டுப்
போய் விட்டாள். நாம் என்ன செய்ய
முடியும். சாவீத்திரி ரொஸ்திராமாய் இருக்
கிறான். இரண்டு மாதங்கூடேயிருக்கிறான்.
வோர், அவன் வறுப்புக்கு நீ போக வேண்
டும். அதேகமாய் எல்லா முதல் திருமணமும்
உனக்கு ஆயிப் அதனாய்..."

"நேர பரப்புகம்."

"வெகு நான்குருப் பிறகு உன் முகத்
தில் சந்தோஷம் பார்த்திறன் பாணுமதி.
இன்றையன் இதை மேலும் மேலும் உனக்கு
வழங்கட்டும். பாணுமதி, இன்று ப்ரேயரில்
நீ பேசுகிறாயா?"

"நானா?"

"பேசு பாணுமதி."

"நம் பன்னிக்கூடக் குழந்தைகளுக்கு
ஏதாவது சொல்."

குழந்தைகள் வரிசையாகி ஹாஜாக்குள்
றுழைந்தனர். மேடைக்குப் பத்துப் பெண்
கள், கோயர் பெண்கள் வந்தனர்.

தீராரும் கடலுடுத்த நிலமடைந்ததைச்

செழில் நழுதும்

பாணுமதி பிரம்மாண்டமாய்த் தன்னை
உணர்ந்தான்.

தீராரும் வதனமெனத் திகழ்
பரத கண்டமில்

உள்ளே சிறிய புன்னையையும் உறுதியுமாய்
ஒரு பெண் முகம் வந்தது.

மேடையிலிருந்தபடி எல்லா பெண்
குழந்தைகளையும் பார்க்கிறாள். இதில்
யாரெல்லாம் புருஷனிடம் அடிபட்டுக்
கதரப் போகிறபெண்கள்...? போகித்தான்.
இங்ளவ இங்ளவ ஒரு பெண் கூடக் கதறக்
கூடாது. ஒரு குழந்தை கூட இம்சார்ப்படக்
கூடாது. எவரும் எதற்கும் பவந்து அவறக்
கூடாது.

மென்மையும், மிரட்சியும், சந்தர்ப்பச்
சூழ்நிலையில் சிக்கித் தவிக்கிற வேதனை
யும் எந்தப் பெண் குழந்தைக்கும் வரக்
கூடாது.

அத்திலக வானை போல்

அனைத்துலகமும் இன்பமும

எத்தினையும் புகழ்மணக்க

இருத்த பெரும் தவிழ்ணங்கே

வான் சூரனே சேனை பறக்க யாரோ
ஒரு பெண் குதிரையில் தானியேறினாள்.
கடிவானம் கொடுக்கி மிருகத்தை உணர்த்துக்
கொப்பினாள்.

உன் சிரிசனமத் திறம் சீயத்து

செயல் மறந்து யாழ்த்துதுமே

போர் செய். போர் செய்யும் திறம்
கொள். நீ அடிமையில்கலை. எதிர்த்த நிலம்
எதிர்ப்பை இன்றே பழந்.

பாட்டு முடிய, முன்னேறினாள்.

'குழந்தைகள்' என்று விளித்தான். சூரம்
கம்மிற்று...

(தொடரும்)

சமையல் என்னென்ன விவை எக்கச்
சக்கமரசு ஏறிவிட்டதற்கு எதிர்ப்புத்
தெரிவிக்கும் வகையில் சமீபத்தில் அமை
யதாபாத்தில் டாக்டர்கள் ஒரு துணைமான
போராளட்டம் நடத்தினார்கள்.

பஸ் போக்குவரத்து நிறைந்த பருதி
வில் அடுப்பு மூட்டிக் கொடுக்கும் வெத்
தில் பூரியைப் பொரித்து எடுத்தார்கள்.

ஆதாரம்: டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா.
தகவல்: வி. த. பூதையன்.

கிதம் பாவநாகில், கிதம் ஊடு கிழையில், கிதம் நெசவுநயத்தில்...

ஆம் நீங்கள் குறிப்பிடுகிறபட்சம் கிதம் போன்ற கிதங்களை வரும் கண்களில்
புதுவாழ்வுகளைத் தோற்றுவிக்க விளங்கியது. அதனுதாரம் இப்போது உம்
தீவனநயம் மீட்கியிருக்கிறது. கிதம், கைத்தறித் துணிகளின் மாயாஜாலம் போன்ற
கிதவகனம் எழுவாக, அழகம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்போது கைத்தறித்
துணிகள் எழுவாக, திடமாக தோன்றக்கூடிய, முயற்சியாக, முயற்சியாக, கைத்தறித்
துணிகள் எழுவாக, திடமாக தோன்றக்கூடிய, முயற்சியாக, முயற்சியாக, கைத்தறித்

**—கித்தியாவில் சிவம்
கிதம்வாடுகிறது.**

கிதம்வாடுகிறது.

கிதம்வாடுகிறது.

கிதம்வாடுகிறது.

**handloom
house**

Sarees • Dress Materials • Readymades • Furnishings • Carpets • Bed, Bath & Table Linen

THE ORIGINAL ONE STOP SHOP

Ahmedabad • Bangalore • Baroda
Bombay • Calcutta • Chandigarh • Coimbatore • Delhi • Ernakulam • Gorakhpur • Hyderabad • Imphal • Jaipur
Madras • Madurai • Patna • Ranchi • Secunderabad • Surat • Vijayawada • Visakhapatnam

Interact AIN:177 TAM

அறிவுக்கு அப்பால்...

சுடசடவென ஏதோ முறிவது போல் சப்தம் கேட்டது.

"வெங்கடேஷ் அநென்ன சப்தம்?"

"ஜோசப் சென்ட்ரில் அடிச்சுக்கிட்டு இருக்கான், பண்ணையாறு இழுத்துப் போட்டிருப்பான் ஸார்..."

"போய் என்னென்று பார்த்து" இத்தான் வாயென்..."

பார்த்துப் போனவன் பதற்றத்தோடு ஓடி வந்தான். என்னவாயிற்று? சென்ட்ரில் அடிப்பவன் எவனாவது விழுந்து விட்டானா?

"ஸார்... நாம் போன வாரம் 'கான்டிரீட்' போட்ட 'பீரூம்' 'ஸன் ஷேடும்' விற்றது சூக்க..."

ஓடிப் போய்ப் பார்த்தேன். செங்கல்பூம் இறுகிய கலவைத் துணுக்குகளும் சிதறிக் கிடக்க, கான்டிரீட் காலத்திலிருந்து (column) பீரூம் ஸன் ஷேடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. பக்கத்திலுள்ள 'காலம்' - அரை ஒட்டிய செங்கற்கவர் உடைத்து கிடக்க - தான் பாதிக்கப்ப, விஸ்வா என்று ஹாயாகத் தன் கம்பிகளை வெளியே பரப்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

எனக்குள் பயம் பரவியது. நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? இதற்குள் 'ஸாட்டிஸ்' மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கப்பறம் ஒய்வாய் உட்காந்தி ருந்த வேளையாகக் கல் எய்யலோ ரும் வந்து கூடியிட்ட ரீசன். எய்யலோரு னை பழக்கத்துடன் பாலும் கலையாடும் தெரிந் தது.

"கெட். நேரத்திலெயும் ஒரு நல்ல நேரத் தான்; உலிச் சேதம் ஏதாவது ஆகலியே..." கூட, ததில் ஒருவன் திருப்தியாய்ச் சொல் லிக் கொண்டிருந்தான்.

மெய்க்கல் ஊர்ந்திருந்த ஓடிப் போய், ஒரு போய் என்னக்காடுமா? என்று கேட் கவும், 'சென்ட்ரில் சிலுவை இருக்கா?' என்று சொய்யவும் ஊராகப் பேசினார். பின்பு போய் பண்ணுவதற்கு அனுமதி கிடைத்தது. கம்பரைச் சுழற்றினேன்.

கான்டிரீட்டின் குவியல் அர்த்தி யான தூக்கம் இருந்தது; இந்த நேரத்தில் பிடிவாதமாய்ச் சொந்தராய் செங்கலின் மேல் தோயம் இருந்தது. விஷயம் சொன் னது தூக்கம் பற்றிய போய் அறிந்தாள். "யாருக்கும் முன்னுயர் ஆகலியே..." என்று கேட்டுக் கொண்டு எட்டின் வந்துவதாய்ச் சொல்லி, போனான் வைத்து விட்டார்.

எனக்குத் துடிக்க வந்து சொந்த உட்கார்த்து கொண்டுவிடும். இங்கு வேலவக்கு வந்து நுன்று மாதங்களுடன் ஆகின்றன. அதற் குள் இப்படியோர் அசம்பாவிதம்!

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் காண்ட் ராக்டர் 'ஸார்' விசிட் வந்து கத்திவிட்டுப் போனது ஞாபகம் வந்தது. "என்னய்யா... எல்லாரும் பிடிவாதமாகக் கத்திக் கத்தி வந்து குயிர் அடிக்கிறீர்களா? என்டா வேலை ஆன மாதிரியே தெரியுமேயோ! இங்கே பாருப்பா, நீ என்ன பண்ணுலியோ, ஏது பண்ணுலியோ எனக்குத் தெரியாது; வந்த வெள்ளிக்கிழமை ஒரு பகுதியாவது எனக்கு ரூபிப் காங்கிரி. போய் ரகனும்..." காநில ஏறிப் போய்விட்டார்.

"ரூபிப் சென்ட்ரில் அடிக்குறதுக்குக் கொய்ய எப்படி ஸார் பத்தம்? நீங்க ஒரு பக்கம், நான் ஒரு பக்கம் அல்ல! ஒடி பக்கமா திண்ணு என்கைய விச்சு எத் தாங்கிடக் குடி யும்? அவர் பாட்டுக்கு வந்து ஏதோ நாமெல் லாம் கம்மா இருக்கிறது மாதிரி கத்திட்டுப் போறாகு..." கோய்பாட்ட ஜோசப் பிடம் நான்தான் இன்றைக்கு விழுந்துவிட்டே யீம் ஸன் ஷேடா சப்போர்ட்டிவிருந்து ஒன் றிரண்டு ரூபி அட்டாஸ்ட் பண்ணிக் கொள் ளக் சொன்னேன்.

பீரூக்குக் கம்பி பத்தாநதாய்தான் விழுந்து விட்டுநென்று ஒருவன் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"தண்ணி ஊத்துறவ சரிசில்ல; எப்பப் பாகு சூப்பள்ளவசரிக்கிட்டே கொண்டிருக் கொண்டிருப் பெட்டிக்குக்கா, கான்டிரீட் டுக்குத் தண்ணிதான் இரத்தம் மாதிரி. முழுசா முழுசு நடவகல் அவ(ன்) இந்த பீரூக்குத் தண்ணி ஊத்தலியே; அதான் பொல பொலவந்து உதிர்ந்திருக்க..." தண் னீர் ஊற்றுபவளும் இன்னொரு சித்தாளும் அழிக்கமான வார்த்தைகளால் என்னை. போய்டுக் கொள்ளத் தொடங்கினார்.

செங்கற்கவர் கட்டிய மேஸ்திரியை ஒருவன் குற்றத்துடன் டிண்டான். "ஏதோ க ணுக்குக் கவனமவைத் தாவிச் கல்லை அடுக் கிக்கிட்டுப் போனா எப்படி? கத்தித்திருக் கிற கவனவல எதிலயாச்சும் உலிடு இருக் கானு பாரு..."

"வாரத்துக்கு ஒன்னு, இதை மாதிரி ஏதாவது நடத்துக்கிட்டுந்தான் இருக்கு; போன வாரம் கம்பி கட்டறவன் விழுந்தான்; நுணு வாரத்துக்கு முந்தி கட்டின காரம் அப்படியேசரிஞ்சிடுக்க; என்றாதுநானைக்கு முன்னால வெங்கடேஷ் ஸாருக்குக் காலவ

சுப்புராஜ்

விருந்தா என்னவா பண்ணுவீங்க? எல்
லோருமில்ல "உன்" போலி உட்கார்த்
திருக்கணும்... கோப்பபடாம வேலையை
விட்டு நின்றுக்கிடுவதென்கிறீயே? போயேன்!
கடுமைபட்சம் மூன்று தான்ல வேற என்ஜினி
யரைக் கொண்டாந்துடுவேன். ஆனா,
அதுவா முக்கியம்? உனக்குப் பொறுப்பு
வேண்டாம்? அம்மனைக்கு கைட்டுவ
இல்லாட்டா என்ன? அடுத்த தான் வரற
போது மொதல்தான் வேலையை ஒரு மண்
னோட்டம் பார்த்திருந்தேன்னா தப்புகண்ட
பட்டிருக்கும். விபத்தைத் தவிர்த்திருக்க
லாம் இல்லையா?"

என் தவறு எனக்குப் புரிந்தது. நெரம்ப
நெரந்திக்கு அவர் பேசவில்லை. எங்கள்
டைவே நீண்ட அமைதி வியாபித்திருந்தது.
கோபமெல்லாம் கரைந்துபோய் நொம்பவும்
சாதாரணமாகப் பேசினார்.

"அந்த பீடும் ஸன் ஷேடும் விழுந்ததற்கு
கெட்களிலை நீ சொல்றது கெட்டா இருக்க
லாம்; ஆனா, இவ்வொரு காரணமும்
இருக்கது..."

"இந்த கைட்டுக்கு வந்ததுபோத்து எந்த
விதமான பூனையும் பொருதில்லையாம்;
அதுதான் கைட்டுவ அடிக்கடி அசம்பாவிதம்
தடக்குறதுக்குக் காரணம்தான் போலாம்" எல்
லோரும் அபிப்பிராயப்படுறாங்க...

"அதெல்லாம் அவசியமில்லையென்று..."
தான் பேசி முடிப்பதற்கும் இடைமறித்துப்
பேசினார். "அனாவசியச் செய்யுறது கூட
தீ தெனைச்சிருக்கலாம்; அந்த மாதிரிவெல்
லாம் சிக்கலாம் இருந்து தீ எனக்குச்
சொத்துக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை...
இனிமேல் வேலை ஒருங்கே நடக்குதான்னு

பார்க்கிறதோட, ஒவ்வொரு வெள்ளி, செல்
லாங்க்கும் தவறாம பூனையு போடணும். அனா
வாஸக்துப் பூனையிலா உடைக்க
ணும்..."

மறுபடியும் கைட்டுக்குப் போனார்.
வேலையைக்கூடப் பேசினார். விழுந்து
கிடத்த வேலையும் ஸன் ஷேடையும் எல்லளவு
சீக்கிரம் மூடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம்
உடைத்து, உம்பினை அறுத்தெடுத்து, உடனே
புதிதாகக் கம்பி கட்டிக் காங்கிரீட் போடச்
சொன்னார்.

காரில் ஏறிப் புறப்படுவதற்குமுன் மறு
படியும் என்னை அழைத்தார். "இந்தப் பூனையு
புனைய்காரங்கள், காலி கம்பிரதாயங்கள்
எதுவையும் எனக்கும் நம்பிக்கை கிடையாது.
ஆனா நம்ம நம்பிக்கையை விட இங்கே
வேலை செய்பவ தூறு பேரோட நம்பிக்கை
முக்கியமில்லையா? காலி குத்தித்தான் இந்த
ஆக்ஸிடென்டுக்குக் காரணம்தான் எல்லோ
ரும் பிடிவாதமா நம்பறாங்க. அவங்க
கிட்டப் போலி காலத்துவ பேசுங் ஏதஸ்;
ஸெப் சாடுக்கு ஸெப் வெஸ்த்தும் ஸெண்
டும் போதனை; அதனால்தான் பீடும்
ஸன் ஷேடும் விழுந்துடுச்சின்னு சொன்னா
அவங்களுக்குப் புரியாது. வேலை செய்ப
பொறுவங்க அவங்கதான். அவங்க சமாதான
மாகி மனசை பவாடில்லாம வேலை செய்
வணும்னா அவங்க நம்பிக்கையை நாம
நினைவூற்றியே ஆகணும்... மறக்காம செய்
திடு..." - சொல்லிவிட்டுக் காணரக் கொப்
பிப் புறப்பட்டார்.

சென்னை இளைஞர் இளைஞன்

அத்தியாயம் 28
தேர்தல் ஜூரம்

தேர்தலுக்குச் சரியாகப் பதினைத்தே ராட்கள் சீரமைக்கப்பட்டன. சென்னை மாநகரைத் தேர்தல் ஜூரம் பிடித்து ஆட்டிக் கொண் டிருந்தது. கலெராட்டிகளும், கரித் துண்டு களால் எழுதப்பட்ட வாசகங்களும், பல வண்ணங்களில் வரைவப்பட்டிருந்த பல்புவறு அரசியல் கட்சிகளின் அடை வாள்கள் சின்னங்களும் தகரில் கவர்க்களை நான் தீ என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு நாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. இது போதாது என்று இரவில் எங்கே தங்களைக் கட்சிச் சின்னங்களை மக்கள் மறந்து விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தில் அவைத் துக் கட்சிகளும் தங்களின் சின்னங்களை சரியில் பல்புகள் கொண்டு சீராக ஜோடித் திருந்தன. ஒளிபெருக்கிகள் பொது மக்களின் காதுகளை தூர் தாராகக் கிழித் துக் கொண்டிருந்தன. கட்சிக் கொடிவளைத் தங்கள் கொண்டைகளில் கொருடிக் கொண்டு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் மிகுந்த சத்துகளிலெல்லாம் சர் சர் என்று சறுக்கிக் கொண்டிருந்தன. அலவறில் அமர்த்திருந்த வர்கள் பொது மக்களை இரு கை கப்பி வணங்கி, அவர்களின் பொன்னான வாக் கு களைத் தங்கள் கட்சி சார்பில் திற்கும் வேட் பாளுக்குக் அளிக் குமாறு பணிவன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எங்கே எப்படி இருந்தாலும் நம் குடில் குப்பத்திலும் அதன் கற்று வட்டாரங் களிலும் தருமன் சார்த்திருந்த கட்சியின் சின்னமும், அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த கொடியும், அவர்களுக்கெப்பட்ட அக் கட்சி யின் வண்ண சிவியல் பல்புகளும் ஏதோ அக் கட்சி எந்த எதிர்ப்புமேயின்றி தனித்துத் தேர்தலில் போட்டிவிடுவது போன்ற மாயையே ஏற்படுத்திவது. அந்த அளவுக்கு வேற்று கட்சிகளின் அடைவாளங்கள் மருத்துக்கும் அந்த வட்டாரத்தில் எங்கும் தென்படவில்லை. அந்தருக் காரணம் தமது 'உயிர்த் தோழன்' தருமன் இரவுபகலென்று பாராது அயராது உடைந்த உழைப்பே.

தேர்தல் தேதி அறிவிக்கப்பட்ட தாம்

முதலே தருமன் தேவியால் மாறியிருந்தான். வேற்றுக் கட்சியினர் எவரும் முந்திக் கொள்ளுமன் நம் சகாக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, தேர்தல் பணியில் தீவிரமாய் இறங்கி விட்டிருந்தான். கண்ணில் படும் அனைத்து இடங்களிலும் தனது கட்சியின் சின்னத்தைப் பொறித்திருந்தான். மின் சாரத் கம்பம் தவிர்ந்து மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளும், கம்பங்களும் தருமனின் கட்சிக் கொடியையே தளவரில் கமத்தன. அவற்றுள் இம்முறை எப்படியும் நான் சார்த்திருந்த கட்சியை ஆட்சி பீடத்தில் அமரச் செய்து விட வேண்டுமென்ற வெறி ஆழவேருக் கிறி திருந்தது.

புரட்சி ராஜா

கடந்த இரண்டு தேர்தல்களில் தருமனின் கட்சி ஆட்சி அமைக்கும் அளவுக்குப் பெரும் பான்மையான தொகுதிகளில் வெற்றி பெறாவிட்டாலும் 'குடில் குப்பம்' சார்ந்த தொகுதியில் தின்று தரும் தருமனின் கட்சி வேட்பாளர் மட்டும் சென்னை நகரிலேயே அதிகபட்ச வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றிக் கொடி நாட்டியிருந்தார்.

இம்முறை அயலிடத்தில் எப்படியும் வென்று விடுவது என்று முடிவெடுத்த தாலோ என்னவோ ஆளுங்கட்சியில் தலைவரே 'குடில் குப்பம்' சார்ந்த தொகுதியில் போட்டியிட்டார். வழக்கமாக அந்தத் தொகுதியில்தான் போட்டியிடும் தருமனின் கட்சித் தலைவர், ஆளுங்கட்சித் தலைவரை எதிர்த்து நின்று தாம் வெற்றி பெற முடியுமா... என்று ஐயப்பட்டார். இம்முறை தமது கொந்த ஈரான வாஞ்சேரிமேல் போட்டியிட்டால் நிச்சயம் வெற்றி என்ற நிலையில் அங்கேயே போட்டியிட முடிவெடுத்தார். 'குடில் குப்பம்' தொகுதியில்

நிற்க வைப்பதற்கு ஒரு சிறப்பான வேட்பாளரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கையில், வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்திருந்த தமது தென்னவனாடிய 'அக்னி' ஆதவனின் பெயர் அவர் கண்ணில் பட, அந்தத் தொகுதியில் தலைவர் அவனையே நிறுத்தினார்.

தென்னவன் இரட்டிப்பு மதிச்சிவிட்டுத்தான், அவனுக்குத் தேர்தலில் போட்டியிட 'சிட' இடைத்த மகிழ்ச்சி இருபுறம்; தனது அரசியல் வாழ்க்கையில் தான் எதிர்க்கும் முதல்நபரே ஆளுங்கட்சியின் தலைவர் எனும் பெருமை மறுபுறம்! ஆளுங்கட்சித் தலைவரை எதிர்த்து நிற்பது யாரோ புதுமுக இளைஞனான 'அக்னி' ஆதவனாம் என்று எல்லோரும் பேசிப் பேசியே அவன் சிறிது பிரபலமடைந்திருந்தான்.

தென்னவனுக்குத் தன் அநிரஷ்டத்தின் மீது நம்பிக்கை இருந்தது. தன் பேச்சு சாதுவத்தில் அளக்க முடியாத நம்பிக்கை

விருத்தது, அவனிடம் இல்லாதிருத்தது மக்களிடையே, ஆயுதம் அவன் போட்டியிடும் தொகுதி மக்களிடையே, தேர்தலான பரிச்சயமும், மிகவும் மூக்கியமாக - தேர்தல் செயலுக்கான சமாளிக்க திதி வசதியுமே.

மக்களுடன் பரிச்சயம் ஏற்பட அவன் பெரிதாக எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை. மக்களை விடு விடாகச் சென்று ஒரே திமிடங்கள் அவர்களைடத்தில் தனிமையில் பேசினாலே அவர்களைத் தன் வயப்படுத்தி விட முடியும் என்ற அசைக்க முடியாத தம்பிக்கை தென்னவனிடத்தில் இருந்தது. என்ன இருந்தாலும் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு இந்தத் தகுதிகள் மட்டும் போதாது என்பதைத் தென்னவன் மிகத் தெளிவாய் உணர்ந்திருந்தான். தேர்தல் நேரத்தில் 'காசோதான் கடவுள்', ஆயுதம் தென்னவனை எதிர்த்து நிற்பவரோ மாற்றிக் கட்சித் தலைவர், அவர் தினவரிலிருந்து கண்ணுறும் போது, அவரைப் போன்ற அரசியல் அனுபவமும், அந்தஸ்தும் வாய்ந்த ஒருவர், தென்னவன் போன்ற ஒரு புதுமுகத்தில் தோற்பதை ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டார். அதற்காகவேனும் அவர் எவ்வளவு செயலு செய்தாலுமே வெற்றி பெற்று விட வேண்டும் என்பதில் குறியை விரும்பார் என்பதையும் தென்னவன் மனத்தில் கொள்ள மறந்து விடவில்லை.

தற்போது தென்னவனின் தேவையென்னம் பணம். அது அவனிடத்தில் இல்லை. அதை தேவைக்கிடமாகத் தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் ஒருவன் அவனது பெற்றிக்கு

அவசியம் தேவை. தென்னவன் தேடினான்.

புதிதாக ஒரு கட்சி ஆரம்பித்துத் தேர்தலில் நின்ற, ஆட்சியைப் பிடித்து, அதன் மூலம் தன்னை உதாரணப்படுத்திய அரசுக்குத் தக்க பாடம் புகட்ட வேண்டும், என்று அமைந்து கொண்டிருந்த டி.வி. பாபுவுக்கு. அதற்கெல்லாம் அலகாசம் கொடாமல் அடுத்த தேர்தல் வந்து விட்டது. டி.வி. தன் பணத்திற்கு மதிப்பளித்து தன் உத்தரவுக்குக் கட்டுப்பாடும் ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதே தனக்கு ஆதாயமானது என்று அசைக்க முடியாத தம்பிக்கை வைத்திருந்தான். ஆட்சி அமைக்கும் கட்சியில், அவனது கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளிருக்கும் அமைச்சர்கள் ஒன்றிரண்டு பேராவது இருப்பது உசிதம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு, அனீனி ஆதவன் எனும் அரசியல்வாதியின் புதிய வருடபுத்துணர்ச்சி அளித்தது.

டி.வி. அவரைத்துடன் தென்னவனின் பூர்வாங்கத்தை அவர் ஆட்களை அமர்த்தினான். அவர்கள் அவனிடத்தில் தெரிவித்தவை அனைத்தும் அவனுக்கு ஒத்துப் போயின.

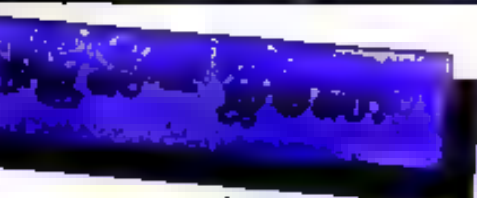
'தென்னவன் தேடியது பணம் இருந்தும் பதவி கிடைக்க வழியில்லாத ஒருவன். டி.வி. தேடியது பதவி கிடைக்க வழியிருந்தும் அதை அடைவதற்கான பணம் இல்லாதவன்.'

இருவரின் தேவைகளும் அழகாகப் பொருந்தி வர, இருவரும் சந்தித்துப்

தொகுதியில் சுவர் முழுக்க, கவோகன், 'அமேதிலில் பாக்கியம் பரிபூரணம் காத்தி'!

2

தெனாச் சந்திரனில் பரபரப்பான, பேட்டிக்குப் பிறகு அருண்டிஸ் இன்னும் இதை உரைய மூடிக் கொண்டு விட்டார். இருக்கிற இடமோ ஒதுக்குப்புறமாக. இரண்டை மறைப் பகுதி. அப்படியும் சில பத்திரிகையாளர்கள் அவரை விடவில்லை. மோகம் அடித்துச் சென்ற ஆக்கிரதானியின் டி.வி. திருமருகு மட்டும், என்னவெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமோ எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டாராம் அருண்டிஸ். ஆனால் பிரகரத்துக்குப் பக்கைக் கொடி காட்டவில்லைவராம்! இதற்கெட்டில் அருண்டிஸ் சிறு விபத்தில் சிக்கி, திகில் மருத்துவமனையில் இருந்த போது, 'தலைமை' அவனிடம் தனியே மனம் விட்டுப் பேசுவதாம்.

1

தேர்தல் குடு பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டது. இல்லாவிட்டால், ராஜீவ் பிரகரத்துக்கு வரும் போது கூட்டம் சேர்க்க, மகன் பரிபூரண இப்போதே அமேதி தொகுதியில் விளம்பரத்துக்குக் கிளம்பிவிருப்பாரா? கூடவே சோனியா, இந்த விவரத்தில் தொகுதி மிகுந்த பரிவுடன் கவனிக்கப்படுகிறது. மருத்துகன், உணவு டப்பாக்கள், கம்பளி கள், உடைகள் மட்டுமல்ல; விவசாயிகளுக்கு உரம்; வேலை இல்லாதவர்க்கு ஊக்கிச் சிக்கி; விதவைகளுக்குப் பென்ஷன்! இதற்கெல்லாம் ஜக்கிஷ்யூரிஸ்தான் தொழிற்சாலைமொன்று உதவுகிறதோ, அல்லது அரசின் தாராளமோ - ஏதோ ஒன்று காரணம் என்றாலும், எல்லாவற்றின் மீதும் 'மிருத்த அன்புடன்: ராஜீவ் காத்தி' என்று அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறதாம்.

பக்கைக் கொடி அப்போது

பரஸ்பரம் அறிமுகம் செய்து கொள்ள, அநிக் தடை இருக்கவிக்கல.

முதல் சந்திப்பே இருவருக்கும் இனிதான் ஒன்றாக நிகரவேறியது. ஓராய்க் ஒன்று சேர ஒரு தடையுமிக்கவாது போனது. மூன்றாவதுநாள் இருவரும் தேர்த்தெருத் தது குறுக்கு வழியைத்தாக்க. வழியின் பெயர்கள் மட்டுமே வித்தியாசப்பட்டிருக்க, மற்றபடி இருவருக்கும் பொதுவான கருத்துக்கள் ஏராளமுள்ளன. இருவருமே சந்தர்ப்பவாதிகள். தக்கனது தேவையுரித்தியாகும் பொருட்டு அடுத்தவர் வாழ்க்கையை அடியோடு அழிக்கவும் தயாராகிருந்த அவர்கள் அடிப்படையில் குணமே அவர்களிடத்தில் ஒரு ஒற்றைம உணர்வை வளர்த்தது. "அழுக்கு மணம் படைத்த அயோக்கியர்கள் தங்கனிடையே அநிகம் பேசிக் கொள்ள விக்கல. மாறாக, அனைத்தையும் செயல்படுத்த முடியு செய்தனர்.

எழுத்தில் வடிக்காது அவர்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் இருதான்.

தேர்தலில் வெற்றி பெற தென்னவனுக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் எவ்வா வகையிலும் அவனுக்கு டி.கே.சி பாபு செய்து தருவான்.

மாறாக, வெற்றி பெற்றபின் தென்னவன் டி.கே.சி பாபுவுக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் எந்த வழியிலாவது செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தன்னிடம் பண்பயம் மட்டுமே எதிர் பார்க்க முடியும் என்று அறிவித்த டி.கே.சி, மக்கள் ஆதரவு கிடைக்க அவன் பிடிக்க

வேண்டிய ஆள் தருவான் என்பதைத் தென்னவனிடத்தில் தெரிவித்தான்.

"தருவான்! பேரே விவிலக்கமா இருக்கது!" - தருமத்தைப் பற்றி அரவே அறிவாதவனுக்கு அந்தப் பெயர் விவிலக்கமாகத் தோன்றியது விவப்பிக்கல.

டி.கே.சி ஆமோதித்தான். "பேர் மட்டுமல்ல ஆளும் விவிலக்கமான பார்ட்டிதான். உதார பழாணும். படமெடுக்கிற பாய்வை விட பத்து மடங்கு ரோஷமானவன். விசேஷம் இன்று தெரிஞ்சா பத்து பதிகதாம வுடமாட்டான். பணத்துக்கு மகிவாதவன். பலானது பழாதவன். எனக்குத் தெரிஞ்சு அவன் கையே இருக்கிற ஒரே கெட்ட பழக்கம் இந்த கட்டிவிடுவதுதான். மொத்தத்துலே அவனை அழுக்கிட்டீனா அப்பாலே நீ பேரே எதுக்குமே அடிபுக்க வேணா."

தென்னவன் ஒரு முடியோடு புறப்பட்டான்.

தினம் காலமும் வரைத்து உட்கார் ஒட்டு எல்லாம் எழுதி வேட்பாளரின் பெயரை மட்டுமே எழுதின இந்த இடங்களிலெல்லாம் தருமன் ஆன் வைத்து 'அக்னி ஆதவன்' என்று அழகாகவும் அழுத்தியும் வரைவச் சொல்லி உத்தரவு போட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது கட்டி ஆபீசிலிருந்து அவனைத் தொகுதி வேட்பாளர் 'அக்னி ஆதவன்' அவர்கள் தேரில் சந்திக்கப் பிரியப்படுவதாக ஆன் வந்து கூறினான்.

(தொடரும்)

3

வதா மன்றங்களுக்கு வயக விக்கிவிடி ஆனாலும் வாய்க் விக்கிவந்தான். சமீபத்தில் 'தாய்பாணி'ய் மீனாட்சி சேஷாத்ரிக்குப் பாடியிருப்பதைக் கேட்பவர்கள் திக்கலம் இதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். எச்.எம்.வி. சிங் கோவ்டன் டி.கே.சி, தின்னல் சாதனை, பத்மபுஷன் கௌரவங்களுடன், பிறந்த தான் பரிசாக இப்போது சந்தித்த நாடக அகாடமியின் விபெரோஷிப் கிடைத்திருக்கிறது. மிகுந்த சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய குழுவை பார்த்து இளமைவிடையே கமத்து, மூன்றுக்கு வந்த ஒரு பெண்ணின் உவாரகியமான வாழ்க்கை வரலாற்றை வாரவது எழுதி வெளியிட்டால் அதன் கதாநாயகி வதாளைத்தான் இருப்பார். இனி திரைப்பட இசையைக் குறைத்துக் கொண்டு, சாத்திர இசையில் வயனம் செலுத்தப் போகிறாராம்.

4

இந்தி தடிசர் சற்றுக்க வித்தா அரவியலில் குறிக்கப் போகிறார் என்பது ரொம்ப ரொம்பப் பழைய செய்தி. பற கண்டைக் காட்சிகளில் மேலிருந்து கீழே குறித்தவர்,

* கட்டிக்கு குழப்பமும்!

அரசியலில் குறிக்க மட்டும் போகித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். எந்தக் கட்டிலில் சேருவது? இ.கா.விரசா? இளநா தனமா? இல்லை. தமது பீகார் மாநிலத்திலேயே பிராந்தியக் கட்டி குறுக்கி என். டி. ஆர். பானியில் ஆட்சிவையப் பிடிப்பதா? கட்டிம் சென்மையாகக் கூடுவதால் குழப்புகிறார் பாகம். சந்திரன்.

— சித்தார்த்.

முத்தையா அணி

ஜெயேந்திரர் முன்றாவது அணி அமைக்கிறாரா?

டாக்டர் எஸ். சிவசாமி

* எம். கந்தர், பாண்டமங்கோட்டை.

? அரிசித் தட்டுப்பாடு இருக்கும் போது இவ்வாறு அரிசி விநியோகம் சரியா?

! குழந்தைகளுக்கான சத்துணவுத் திட்டம் நீங்கலாக இவ்வாறாக எதைதும் மக்களுக்குத் தருவது சரியல்ல. நாட்டில் பெருஞ் சாதாரணத்தோடு இவ்வாறானவைப் பெறும் மக்களுக்கோ தய்வதல்ல. ஆனால் அரிசித் தட்டுப்பாட்டுக்கும் இவ்வாறு அரிசிக்கும் சம்பந்தமில்லை. வழக்கமான அரிசி கோட்டாவில் பருதி அளவு இவ்வாறும், அவ்வாறு தான்.

* ஏ. பி. வரதராஜபெருமாள், திருத்தங்கல்.

? ஜே. விருதுனாளுர்த்தியின் தத்துவம் களில் உய்க்கண மிகவும் கவர்ந்தது...

! 'யார் சொல்வதையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாதே! யோசி!' என்று கொள்ளாறே, அதுதான்!

* கே. எம். குமாரசன், கன்னியாகுமரி.

? 'தேசம் அமெரிக்காவில் வி. கு. ஏ. உணவாக!' என்று எழுந்தான்! நெயர் தயவு புத்தகத்தில் கூறியுள்ளாரே?

! "என்ன 'மோசமான பிரதமர்' என்று சொல்லுங்கள்! பொருட்படுத்த மாட்டேன். ஆனால் 'தேர்த் தரோடு' என்று கூறுவது கணர்ச்சியை விடமாட்டேன்" என்று கூறி, இந்தத் தொண்டாற்று முன்று வயதிலும் தன்மானத்துக்காகப் போராடுகிறார் மொராஜி. தீமன்றத்தில் மின்னியைச் சாட்சியம் மொராஜிக்கு நல்ல டாகித். வழக்கின் முடிவு எப்படியோ, பார்க்கப்போம்.

* எம். பிரபு, குகராட்சி.

? த.கு.மு. என்ன ஆகிறது சார்?

! சமீப காலங்களிலேயே மேஜர் கத்தாராஜம்.

'முத்தையா திரிவாகக் குழுக் கூட்டத் துக்குக் கூட என்ன அழைக்கவில்லை' என்று இவர் குறைப்பட, தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களோ, அவர்தான் விட்டுவிட்டுப் போவதாய் இருந்தாரே. அதனால்தான் கூப்பிடவில்லை' என்று தள்ளி!

* கே. முத்துசூரப்பன், எட்டையத்தம்.

? 'போது கைவர்த்துக்கு முதுவர்தான் காரணம்' என்று ஜெயேந்திரா குற்றம் சாட்டுவது சரியானா?

! 'எங்கள் விட்டுச் செட்டலிக்கு ஜல தோஷம். அதற்கு ஜெயேந்திராதான் காரணம்' என்று நான் கூறினால் உலகம் ஒப்புக் கொள்ளுமா?

* தனக்கணவ பிரியம், திருச்சி.

? 'தி. கு. க. காரர்களுக்காகத் தி. கு. க. கால் தடத்தப்படுகிறது. கு. க. ஆட்சி' என்று கார்ப்புறம் கேள்வி சொன்னாரே?

! கைவிரல் ஆளும் மாநிலங்களிலும் மத்தியிலும் என்ன காழ்ப்பிறதாம்?

* எம். சம்பத், வேலாறுதம்பாளையம்.

? அரிசி கேட்டு எம். ஜி. ஆர். நடத்திய உண்ணாவிரதப் போராட்டம், அரிசி கேட்டுக் கைவர்த் நடத்தும் மனித கைவிரல் போராட்டம் - என்ன வித்தாய்?

! ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. எல்லா ஆளும் கட்சியினர் நடத்தும் பொருள் போக்குக் கைவிரதத்திலேனோ, கட்சியோ ஆட்சியோ என்பதை இருதரப்புத் தலைவர்களும் உணர்ந்து, கட்சி வேற்றுமைகள் ஆட்சியில் மக்களுக்கு தன்மை செய்வதில் தடை ஏற்படுத்தாதவாறு நடந்து கொள்ளல் இதுபோன்ற அற்பப் பிரச்சனைகள் குருவாகாது.

* எம். கே.கே. உசேன், வடகரை.

? பிரதமர் கோமாவியாக்க நினைத்திருக்கோமாவித்தனமாக நடந்து கொண்டு கோமாவியான திகழ்ச்சி உண்டா?

! அமைத்தான் எதிர்கட்சித் தலைவரிடம் அனுபவமும் பார்க்கும் வருகிறோமே? கேள்வி!

டலுடன்: 'அரிசி பருப்பு பேரத்தில் வஞ்ச ணழல் குற்றச்சாட்டு ஆதாரமற்றது; எனவே வழக்குப் போடப்படும்' என்று முதல்வர் கூற, வழக்கைச் சந்திக்கத் தயார்; ஆனால் உணவு அமைச்சர் ராஜிவ்ராமா செய்து விட்டு வந்து வழக்குத் தொடரட்டும்' என்று நெ. கருங்குப்பது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எதிர்க்க வேண்டியதுதான்; ஆனால் பொறுப்பற்ற முறையில் அல்ல.

* புலிதலவல்லி இளங்கோ, கடவுளர்.

? பெரிய மோசடி எது?

1. போடியில் நடந்த கவயாரச்சுளுக்குத் துள்ளிக் குதிக்கும் தமிழக இ. காங்கிரஸ், ச. பி. யில் நடந்த கவயாரச்சு, துப்பாக்கி குண்டு, மரணங்களுக்கு வாய்நிறையாமல் 'கப் சிப்' ஆவது.

* கமார்த்தி, கோவை.

? தோமர்த்து குமார் பற்றி...?

1. 'நாடு' இளம்பட்டத்தை மாணவர் பட்டாவதத்துடன் பத்துமுறை பார்க்க வைத்த இள அமைச்சரவரது.

* ரகுபதி, சென்னை.

? நெய்யேந்திரர் மூன்றாவது அணி அமைக்கிறாரா?

1. அவர் இப்போது இருக்கும் நிலையே மூன்றாவது அணிதான். அதாவது அரசியல் ஆசாபாசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அரசியல் தலைவர் ஒருவரும் ஆட்சியில் உள்வொருத் தும் அறிவுரை வழங்கக் கூடிய தலைமும்.

* கலீப் கானாவாஸி

* சொத்து விவர அலுவலர்

* கார்த்திக் ப. பழனிமணி

* கலந்த கத்துவம்

10 வருட பெறுபலர்
கே. எஸ். குமாரன்.
50, அகஸ்தியர் தெரு குமேருத் தெரு.
கந்திவிடல் - 627 418.

நகுதியும், மதிப்பும், மரியாதையும், அன்பும், அறியும், திடத்தையும், தியாகமும் உள்ள நிலை. இந்த நிலையிலிருந்து இறங்கி வந்தால் இரண்டில் ஒன்றாகி விடுவார். மூன்றாவது அணி மூன்றது போதும்!

* சுதாமலதி, மேட்டூர்.

? ரொஸ்பெரோவை குமேனியர் தேசத்துக்கு அனுப்பி விட்டார்களே?

1. இங்கே பல்புலவாதினை ஒடுக்க இயன்றவரை முயன்றால், 'முழு வெற்றி பெறவில்லை; ஆனால் முயற்சியில் பழுதில்லை' என்றால், அரசியல் தீர்வு இன்றிப் படைப் பீட்டினசியினால் மட்டும் பவனிராது என்பதை உணர்ந்திருப்பார். போகிற இடத்தில் அமைதியாக இருப்பது போகிறதால் உருப்படியான அறிவுரையை அவர் இத்திய அரசுக்கு வழங்க முடியும்.

* சிவசாமன், சென்னை.

? வி. இ. சிங்கின் மகனுடைய சொத்து விவரங்கள் ஆராயப்படுகிறதே?

1. 'நன்றாக ஆராயட்டும்!' இந்த முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றி வேறு பலரது அயல்நாட்டுச் சொத்து விவரங்களையும் ஆராய அரசு முன்வரட்டும்' என்று வி. பி. சிங் பதிலடி தந்திருக்கிறாரே!

* என். சேதுராமன், குத்தாலம்.

? 'புலிகள் வன்முறையைக் கைவிட்டால் ஆட்சியைக் கைவந்துவிட்டுத் தேர்தல் நடத்தத் தயார்!' என்று வரதராஜ பெருமான் கூறிவிடுப்பது பற்றி?

1. இந்தப் புலிகளிடம் தரித்ததையும் உண்டு என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அவர்கள் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து மூன்றாவது பாதைக்குத் திரும்புவதென்றால் அதை எப்போதோ செய்திருக்கலாம்; அளவறிப் பணயும் அன்றே திரும்பி வந்திருக்கும். மஃ... புலிகளின் சொற்கள் செவ்வாகட்டும்; அப்பற்றம் பார்க்கலாம். வகுதிர செய்திகள் நம்பிக்கை அளிப்பவையாக இல்லை.

* ஆர். சரவணன், பழனி.

? கலவரங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல தூறு கார்க்கள் எதற்கு?

1. ஒரு பிரயிப்பை எற்படுத்தத்தான். வேறென்ன?

திங்கள் கேட்டவை — தராக

கம்ப்யூட்டருக்குத்

தெரியாத விஷயங்கள்....

11

தென்ற வாரக் கெவ்வியின் விஷயம் என்பது கிண்டிப் ப்ராஸஸிங் என்றும் கம்ப்யூட்டர் மொழி.

செயற்கை அறிவு என்று ஒரு துறை இருக்கிறது. ஆர்டிபீஷியல் இன்டெலிஜென்ஸ் (Artificial Intelligence) என்பார்கள். அத்தகு துறைக்கு ஏற்ற கம்ப்யூட்டர் மொழிகள் இரண்டு; கிண்டி என்பது அதில் ஒன்று. மற்றது ப்ரொலாக்.

அமைப்பு பற்றிச் சொல்வதற்கு முன் கம்ப்யூட்டர் மொழி என்பது என்ன? அது எவ்விதம் நம் நடைமுறை மொழிகளைவிட வேறுபட்டது? தமிழ் நம் மொழி. இதை உட்சக்கைக்கான வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இந்த வார்த்தைகளை வைத்துக் கொண்டு, நாம் அன்றாடம் பேசுகிறோம், பாடுகிறோம், சண்டை போடுகிறோம், கவிதை எழுதுகிறோம். இம்மாதிரி மனித தேயம் சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை காரியங்களுக்கும், செய்தித் தொடர்பு, வணிகம், உல்லாசம், காதல், கோபம் போன்ற மானிட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த மொழி பயன்படுகிறது.

கம்ப்யூட்டர் மொழிகள் பல உள்ளன. கோபாலம், பேசிக், ஸ்பார்ட்ராக், மி, ப்ரொலாக், கிண்டி, என்று பெயர் படைத்த அம்

மொழிகள் வரவும் மனிதம் கம்ப்யூட்டருடன் தொடர்பு கொள்ள ஏற்பட்டவை. இதில் கோபம், காதல் போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கெல்லாம் தேவை இல்லை. முக்கியமானது சிதறுபற்ற சத்தேகமற்ற செய்தி பரிமாற்றம். அதனால் கம்ப்யூட்டர் மொழிகளின் இயக்கணங்கள் மிகவும் எளிமையானவை. ஆனால் மிகவும் துட்பமானவை. ஒர் அளரப்புள்ளி கால்புள்ளி எல்லாவற்றிற்கும் அர்த்தம் உண்டு. கம்ப்யூட்டர் மொழியில் ஒரு மொ. ஒரு புள்ளி விட்டுப் போனாலும் புரியவில்லை என்று சொல்லிவிடும்.

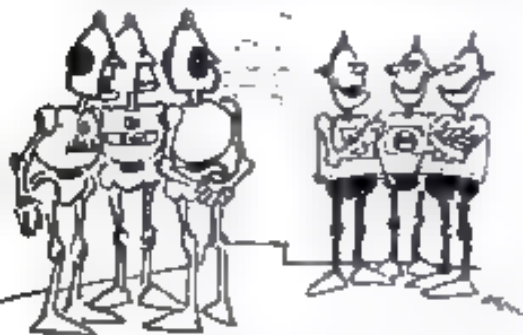
கருங்கட் சொல்வதால், கம்ப்யூட்டர் மொழிகளுக்கு உபரி வார்த்தைகள் மிகமையாது. டீட்டாட்டன்மி (Datatony) என்று இந்தச் சொல்வார்கள்.

தமிழ் போன்ற மொழிகளில் ஒரே விஷயத்தைப் பலவிதங்களில் சொல்லலாம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். 'உயிழ் தீர வெளிப்படுத்தாதே' என்றும் சொல்லலாம்; 'துப்பாதே' என்றும் சொல்வலாம். கம்ப்யூட்டர் மொழியில் துப்பாதே மட்டும் தான்!

இதனால் கம்ப்யூட்டர் மொழிகளில் வார்த்தைகள் மிகக் குறைவு. பெரும்பாலான கம்ப்யூட்டர் மொழிகள் நூறு வார்த்தைகளுக்குள் அடங்கி விடும். இந்தச் சொற்ப வார்த்தைகளைக் கொண்டு கம்ப்யூட்டருக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். அதனால் கம்ப்யூட்டருக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆணைத் தொடர்கள் மிக நீளமானவை. ஒரு சின்னக் காரியத்தைச் செய்வதற்குக் கூட நூற்றுக்கணக்கான ஆணை வார்த்தைகள் கொடுக்க வேண்டும்.

கம்ப்யூட்டர் மொழியை விஸ்தரித்து மனித மொழி அளவுக்குக் கொண்டு வர ஆராய்ச்சி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆராய்ச்சியில் உள்ள கஷ்டம் களைப் பாரிக்கலாம்.

ஒரு மொழியின் அத்தனை வார்த்தைகளையும் நாம் ஒரு கம்ப்யூட்டரில் ஓர்பத்தில் வைத்துக் கொண்டு, ஒரு மொ. அந்ராதைய அதுவந்த், ஒவ்வொரு வார்த்தையைக் கம்ப்யூட்டருக்குக் கொடுக்கும் போதும் அதன் ஓர்பத்தில் தேடி, அர்த்தம்

"இவங்க நனி ஓர்பி; முதல் தலைமுறை கம்ப்யூட்டர் இவங்க முப்பாட்டளாம்..."

கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்று யோசித்தார்கள். இதற்குக் கார்ப்புரம் ஒருது லாபகத்தோடு இருந்தது - அளவில் அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் கைத்துக் கார்ப்புரம் 4 மீட்டர் அதனை ஓரமாக அளவு இருக்க விடாமல் உள்ளது தற்போது 'சிபி' என்று சொல்லக் கூடிய சிலிக்கை கிண்டல்களின் அடித்தி அபிமானம் விட்டால் நாம் ஒரு மொழியில் அத்தனை வார்த்தைகளையும் ஒரு வேலையில் இடக்க (Lessen) விடும் ராம் (CO-ROM) போன்ற அபித்தியான திணைவாய்வுகளில் இடத்து வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய தகுதிகள் வந்துவிட்டன.

இது போதாமா? இம்மாதிரி புனைவிடும் கார்ப்புரம் தனிப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு வாரண வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஆனால் அத்தகைய...

கம்ப்யூட்டரால் ஒரு வாக்கியத்தில் இவ்வகை அமைப்பை அலச முடியுமா அதன் அரித்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. முதலில் வாக்கியம் 'அடி' என்று ஒரு தமிழ் வார்த்தையைச் சொல்வோம். அதற்கு கம்ப்யூட்டர் ஒன்று அத்தகைய கணனை. கம்ப்யூட்டர் அத்தகைய அத்தகைய கணனை அமைப்பில் முடியும். ஆனால் ஒரு வாக்கியத்தில் அமைக்கும் போது அத்த வாக்கியத்தில் உள் அரித்தத்தைக் கம்ப்யூட்டர் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம்.

நாம் ஒரு வாக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் முறையில், நாம் அத்தகைய வாரண வாழ்த்த அத்தனை அனுபவங்களும் பின்னலில் இருக்கின்றன. நாம் படித்த புத்தகங்களும் நம் நாய், தந்தையர், ஆசிரியர், நண்பர்கள், அனுபவங்கள் மூலம் பெற்ற பாடங்கள் அத்தனையும் அதன் பின்னலில் உள்ளன என்பது யோசித்துப் பார்க்க நாம் தெரியும்.

"கடைக்குப் பேரல் ஒரு கால் கிணை வெய்யம் வாங்கிட்டு வந்துருங்க" என்று உங்களுடம் கேட்டால் அதைப் புரிந்து கொண்டு எவ்வாறு செயல்படுகிறீர்கள்?

கேட்டது உங்கள் முனைவியாக இருந்தால் 'போ, போ, உனக்கு வெய்யம் வாங்கிட்டு வந்துதான் வேணவியோ! உனக்குச் சம்பாதிக்கட்டுவாந்னு போதாதோ?' என்கிறீர்கள். அதுவே, புதிதாகக் கல்யாணம் ஆன முனைவியாக இருந்தால், 'வாங்கிட்டு வந்தேன் கண்ணா. இதைவிட வேற வேணவென்ன?' என்கிறீர்கள். பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணாக இருந்தால், "இந்த, உடனே வாங்கிட்டு வந்தேன். வேற ஏதாவது வேணுமா?" என்று கேட்கிறீர்கள். மேலாகக் காசியாக இருந்தால், "உடனே வாங்கி!" என்று முகிடுகிறீர்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரராக இருந்தால், "வெக்கருங்க; அரை மணி கழிச்சு நீதான் இருந்தால் வாங்கிட்டு வந்தேன்!" என்கிறீர்கள்.

இவ்வாறு பேருக்குப் பேர் கேட்பவர் சமுதாய நிலைக்கும் நட்பு நிலைமைக்கும் ஏற்ப ஒரே வாக்கியத்துக்கு உங்கள் பதில் மாறுகிறது. அதில் எதைக் கம்ப்யூட்டருக்குச் சொல்லித் தருவது? எல்லா வாக்கியங்களிலும் ஒரு நேரான பொருளை மட்டும் கொண்டு, 'வெய்யம் கேட்டால் வெய்யம் வாங்கி வரவேண்டும்' என்றுதான் அர்த்தம் என்று கம்ப்யூட்டருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதுமா? போதாது! வெய்யம் என்பது என்ன? அது எங்கே விட, கதும்? கால் கிணையுக்கு எத்தனை ஸ்போ கொண்டு போக வேண்டும், ஸ்போக் அளவு என்ன, வெய்யக் கடை எங்கே இருக்கிறது? அதற்கு பஸ்ஸில் போக வேண்டுமா, அக்கினில் போகவேண்டுமா, போகிற போக்கில் தாலாய்ஸில் அந்தக் கடிதத்தைப் போல்டு பண்ணி விடலாமா, இவ்வாறு போல்டு ரீசில் விடலாமா? பதில் கம்ப்யூட்டர் புக பண்ணி விடலாமா, இப்படி எத்தனை விஷயங்கள் வருகின்றன...

இதெல்லாம் மாறுதல் சமுதாய அறிமுகச் சொந்தங்கள். இதைக் கம்ப்யூட்டருக்குக் கற்றுத் தருவது என்பது இந்த தூற்றாண்டில், ஏன் அடுத்த தூற்றாண்டில் ஆரம்பத்திலும் நிகழ்ந்து கஷ்டம். காரணம், நாம் ஒரு வாக்கியத்தைப் புரிதலைக்குத் தகுந்தவாறு பொருள்படுத்திக் கொள்கிறோம், அத்தகுதி நம் அனுபவத்திலும் புதுவாணர்வுகளிலும் படிப்படியாக உருவாகிறது.

மனித மூளை என்பது கோடிக்கணக்கான வருஷங்களாகப் பரிணமித்து, இன்றைக்குத் திகளான, கோடிக்கணக்கான இனங்களிலுள்ள கொண்டது. கம்ப்யூட்டருக்கு 130 வருடங்களாகத்தான் சரித்திரமே. மனித அறிவு கம்ப்யூட்டருக்கு வருவது சாத்தியமில்லை. கம்ப்யூட்டருக்குப் புலப்படப்படும் அறிவு செயற்கை அறிவு - இதைதான் 'ஏத' என்கிறார்கள்.

செயற்கை புத்திசாஸித்தனம் மூளைக்கும்

சுஜாதா

மிடி என்றால் என்ன?

24.9.85 கல்வி இடத்தில் கணினி எழுப் பிய இந்தக் கேள்விக்குத் தரீயான விடை அளித்தவர்கள் 34 பேர்கள். அவர்களில் பின்வரும் 4 பேருக்குத் தகுபக்கம் முறையில் இளைப்பாறும் இலாபத்தை ஆடினோ கேட்டுப் பரிசாக அளிக்கப்படுகிறது.

1. பி. கம்பனன்,

ஐ.ஐ.டி.,

பிளேக்ஸ் இலாகா,

ஏ.பி. ஏ. ஆடவர் கல்லூரி,

பழனி - 624 602.

2. ஜி. கந்தி,

கருக்கெழுத்தர்,

C/o. வேளாண்மை துறையமைச்சு,

பொதுவாசல் அலுவலகம்,

680, அண்ணா சாலை,

தந்தை, சென்னை - 35.

3. வி. விவருகர்,

5/0, வி. செட்டம்மாள்,

82/2, நெடுவர், பழனி - 624 602.

4. எம். சின்னசாமி,

போர்மன் பி.எச்.ஈ.

கோட்டையார் வேலவர் காம்ப்,

கோட்டையார் சீத்தாரங்கம்,

கம்பினாருமியாண்டம் - 622 102.

இதற்கும் ஒப்புபாடு இல்லை. கம்ப்யூட்டர் அறிவு என்பதைப் பற்றி மிகவும் எண்ணிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. கம்ப்யூட்டர் சில காரியங்களை அபார வேகத்தில் செயல்படுத்தக் கூடியது. இந்த வேகத்தில் மனித மூளையை அது மிகவும் மிஞ்சியிருக்கிறது. ஆனால் அதனால் உருப்படியாகத் தன்னிச்சையாக ஒரு கவிதை எழுத முடியாது. உன்னம் கலந்து ஒரு காதல் கடிதம் எழுத முடியாது. உலகத்தில் உள்ள அத்தனை காதல் கடிதங்களையும் அதனால் ஆராய்ச்சியில் அடக்கி வைக்க முடியும். ஆனால் காதல் என்றால் என்ன என்று தெரியாது!

உண1கல் என்பதே - நான், தனது என்றிர உள்ளுணர்வே அதற்கு இல்லை. ஒரு கம்ப்யூட்டரால் மிக அபாரமாக 'செல்' ஆட முடியும். ஆனால் நான் செல் ஆடுவதென்றே என்பது அதற்குத் தெரியாது!

இந்த காரைக் கேள்வி: மோடெம் (Modem) என்பது என்ன?

தரீயான விடை எழுதும் ஒருவருக்கு ரூபாய் 300 வெளியிடான 'கனஞ்செல்' என்னும் எல் தாடக தூல் பரிசு. முடிவு தேதி: 18.10.85.

(தொடரும்)

வினாக்கள்....

- என். டி. இலாகி, உம் பிது உருதுமொழி சென்றது கவாகி. தேர்தல் கவாகி - கமலாணி, கமலாணி!

- மொழிப்போர் வீரன் 'குழியிழைக்கி'

- காண்புமிரு வரதாராஜ பெருமான், முதுமையார் பொறுப்பை எப்படி விடத் துணிந்தீர்கள்? அப்பறம் க. வி. சென்றியில் - துயோ பரவம் - காணர் காட்டுவார்? - காணல் அபிமானி.

— எஸ். வி. எஸ்

விநாயகபகவதி

அநிவர்த்தனமாய்
அகத்தின வினாக்களுக்கு
அருங்கலை வரவுவாய்!
அன்புடைய பணித்தொடர்க்கு
அழகுநிறம் வளம் பெற
அம் அருள் புரிவாய்!

புதிய ஏட்டின் இனிய துவக்கம்— சிட்டி யூனியன் வங்கி.

வாழ்க்கையே ஒரு பாடம்—கற்றிட...கற்றுத்தேர்ந்திட!
சிட்டி யூனியன் வங்கி ஒவ்வொரு வாங்கியையும் உங்களுக்குப் பயனுள்ளதாகச் செய்து உதவுகிறது.

உங்கள் குழந்தையின் கற்காக உதவத் திட்டமிட சிட்டி யூனியன் வங்கி வழிகாட்டட்டும்!
எங்கள் சேமிப்புத் திட்டங்கள்—உங்கள் நேரத்தை சேரத்தில் கணித்து உதவிடும்.

தேர்ந்தெடுக்கப் பல திட்டங்கள்:

- சேமிப்புக் கணக்கு
- மாதாந்திர சேமிப்புத் திட்டங்கள்
- செலக்கப் புத்திரங்கள்
- வாமன வின்வருப கலப்புத் தொகை
- கால வகை கலப்புத் தொகை
- வெளியாட்டில் வாழ்வோர் சேமிப்புக் கணக்கு

காடுவீர் எம்மை—

பெறுவீர் கன்மை!

CUB

சிட்டி யூனியன் பங்குக் கிட்டு..

பதிவு அலுவலகம்: குமரிகோணம்-612 001.

CUB—உங்கள் கனவுக்கிணைந்த வங்கி.

எங்கள் வம்பு....!

"மெய் உண்மைத் திரும்பக் கொண்டு வந்ததைப் பற்றி உங்க
செய்ததென்ன...?"
"வேண்டாம்னு நினைக்கிறேன்..."
"ஏன்...?"
"கலாட்டா ஏதும் நடந்தா மேலேயிருந்து 30டி விழுந்து
அது வேறே கவமாகுமே..."

— காஞ்சி எம். சிப்கன்தீன்.

● குழந்தை வளர்ப்புத்தானே? அது
பொய்யும் உலகமான வேளை! குழந்தை
உன்னுடையது அல்ல, பிறருடையது
என்று பாலித்துக் கொள். அப்பவளவு
தான், பிறருடைய குழந்தையைய எப்போ
வளர்க்க வேண்டும் என்பது தெரியா
தவன் எவனுமே இந்த உலகில் இல்லை!

— பிப் காஸ்பி
— ஆர். ஆர். பூபதி

துகியில் கோபுரம் (Bell Tower) மார்க்
30 - ஆம் தேதி தாந்தாண்டைப் பூர்த்தி
செய்துள்ளது.
கட்ட ஆரம்பித்தது: 1887 - ஆம் ஆண்டு
ஜனவரி 18 - த்தேதி.
கட்டி முடிந்தது: 1888 - ஆம் ஆண்டு
மார்ச் 30 - த்தேதி.

ஆகஸ்ட் மாதம் வெயில் காரணமாக
18 சென்டியிட்டர் இதம் உயரம் அது
கரிக்கிறது! ஜனவரி மாதம் குளிர் காரண
மாக உயரம் 15 சென்டியிட்டர் குறை
கிறது!

ஏழு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை
இதற்கு வர்ணம் பூசப்படுகிறது. இதற்குத்
செலவாகும் பெயின்ட் 41,000 லிட்டர்!

தொகுப்பு: எம். எஸ். எம்.

"எதுக்காக உங்க 'மெமோ' கொடுத்திருக்காங்க?"
"மெமோஜர் சீட் பக்கத்தில் வந்து நின்ற போது மனமங்களு
கடப் அடிச்சதுக்குத்தான்!"
"அதிலே என்ன தப்பு இருக்கு?"
"கடப்பைரட்டர்லே பேப்பரே இல்லையே!"

— எம். பிரகதர்சினி.

“ராஜாஜி பவன்படுத்திய சில சொற்
கள் நமது உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி
யவியலிடுத்து பால்ராஜ்பூரி கடிதம்
மார்ச், அதற்கு ஸி. ஆரின் பதில்:
மார்ச் 2ம் தேதி கடிதம், அதில்
மபமும் கண்டனத்தை ஏற்றினேன்.
வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். அன்புடன்
நங்கள் நலனை நாடும்...”

நவம்பர் நடந்து விட்டால் அதை ஒப்புக்
கொண்டு வருத்தம் தெரிவிக்க ராஜாஜி
என்றுமே நயங்கியதில்லை. இதற்குச் சில
மாநகர்களுக்கு முன்னால் 1953 ஜூனில்
நாக்பூரைச் சேர்ந்த டாக்டர் என். பி.
கரேக்கு அவர் எழுதிய கடிதமானது
“வருத்தம் தெரிவித்து எழுதப்பட்ட உண்மை
மான கடிதங்கள்” என்ற தொகுப்பு வெளி
விடப்படுமானால் அதில் இடம்பெறத்தகுதி
பெற்றதாகும். டாக்டர் என். பி. கரே 1938ல்
மத்திய மாகாணங்களின் பிரதமராகப் பதவி
வகித்தவர். ஆனால் காங்கிரஸ் உயர்மட்டத்
தலைவர்களின் ஒரு முடிவுப்படி அவர் அப்
பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அப்போது
முதல் அவர் மிகுந்த கசப்புணர்வுடன்
காங்கிரஸ் இயக்கத்தைப் பற்றியும், காந்தி
ஸப் பற்றியும், ஸி. ஆரைக் குறித்தும் குறை
களைக் கொட்டி வந்தார். 1940களின்
தொடக்கத்தில் அவர் எவ்வளவின் தீர்வு
க் கொள்கைகளில் கூட அங்கம் வகித்தார்.
1955ல் அவர் ஸி. ஆருக்குத் தமது கவசரித
துரை அனுப்பி வைத்தார். அதில் அவர்
பின்மும் ஒருமுறை தமது பழைய கோப

* ராஜாஜிதான்: மடிக்கப்பட்டிருந்த
மொனமே பதில்.

“அன்று நடந்த அந்தச் சண்டை பற்றி
யும் அதன் பல்வேறு நிலைகள் பற்றியும்
சம்பவங்கள் குறித்தும், இன்று நாம் சிரிக்க
லாம். இவற்றுடன் இணைந்ததாக இருந்த
கர்வம், அசட்டுத்தனம், வருத்தத்துக்குரிய
ஆழ்ந்த கோபதாப உணர்வுகள், நிறைம
யின்மை முதலியவை பற்றியும் இன்று
எண்ணிப் பார்த்து தகைக்கலாம். ஆனால்
உங்களைக் கோபத்தில் ஆழ்த்தி, மன்னிக்
காத உணர்வுடன் விளங்குமாறு செய்
துள்ள உங்களுடைய கவமரியாதையுடன்
கடித நேர்மையான ஆன்மாவை என்னால்
புரிந்துகொள்ள முடிவிலிது. அந்தச் சம்பவத்
தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களில் பெரும்
பாலோர் இறந்து விட்டனர். நமது நவம்பர்
களின் பாதிப்பிலிருந்து நம் எல்லோரையும்
கடவுள் காப்பாற்றுவாராக.

மவ்ஸாடபேபட்டனிள் சினைழப்பு

நாபங்களைச் சற்றும் குறைக்காமல் விவரித்
திருந்தார். இந்த தூய விடைகளைப் பெற்றது
பற்றி ஸி. ஆர். அவருக்கு எழுதிய பதில்
இத்தகைய கடிதங்களின் கிரம் என்றே
வரலாற்றுக்காய்:

“அன்புள்ள டாக்டர் கரே, நங்கள் கவ
சரித்ததின் ஒரு பிரதிஸைத் நங்கள்
அகவெழுத்துப் போட்டு எனக்கு அனுப்பி
வைத்ததற்காக இதயபூர்வமான நன்றி.
மட்டில்லா அகம்பாவம் கொண்டிருந்த ஒரு
சக்தி வாய்ந்த கட்சி உங்களை மோசமான
விதத்தில் நடத்திய அந்தச் சரித்திர நிகழ்ச்சிக்
குப் பிறகு எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஒடிச்
சென்று விட்டன; எத்தனையோ காரியங்
கள் நடந்து விட்டன; விதோதமமான மாற்றங்
கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

“நான் டயரிபோ குறிப்புக்களோ ஏதும்
வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ரூபகத்தி
விருத்தே பல குறிப்புக்களைத் தருகிறேன்.
கடத்த காலம் என்பது ஒரு நகைச்சுவை
நாடகம் போல் தோன்றுகிற நிலையை நான்
அடைந்து விட்டேன். கடத்து போன அந்த
நாடகத்தில் நங்கள் மனம் புண்படும்படியாக
நான் நடந்து கொண்டிருந்தால் அதற்காக
என்னை மன்னிக்குமாறு இறைஞ்சுகிறேன்.
நங்கள் என்னை விட நான்கு வயதே சிறிய
வர், கடவுள் உங்களுக்கு அருளட்டும்.”

* ஹாசி மியஸர் மறக்க முடியாத சத்திப்பு.

பத்திரிகையாளர்கள் ராஜாஜியைச் சந்திக்க ஆர்வத்துடன் அடிக்கடி சென்றனர். நேற்றைய செய்திவாணாநாள் அந்நாள் ராஜாஜி ஒரு புதிய கோணத்தில் பார்த்துக் கருத்துத் தெரிவிப்பார். அவர் கறுகிற வீசுவம் ஒரு சரிச்சையைக் கிளப்பும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம். பத்திரிகையாளருக்கு அவர் என்றுமே ஏமாற்றம் அளித்த நிலையை. ஆனால் பத்திரிகையாளர்கள் அவரை நினைவு கூர்வது, பேட்டிகளின் போது அவர் அளித்த கனவயான பதில் கருக்காக மட்டும் அல்ல. இவை பத்திரிகை யாளர்கள் இந்தப் பழத்த அரவெல்லாதினார் ஒரு புரட்சியாளராக மட்டுமின்றி ஒரு நல்லாசிரியராகவும் கண்டு பிரமித்துப் போனார்கள். கனடா நாட்டிலிருந்து டொராண்டோ செல்லப் பத்திரிகையின் பிரதி நிதி வந்து ராஜாஜியைச் சந்தித்த போது ஸ்ரீ. ஆர். தமது தொண்டாறாவது வயதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார். இந்தச் சத்திப்பு பற்றி டேவிட்ஸான் பிராக் எழுதியது அவரைப் போன்ற வேறு பல பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவத்திலிருந்து மாறுபட்டதல்ல:

ஆரம்பத்தில் ஓரேரு நடவடிக்கை நான் ராஜாஜியுடன் தனித்திருந்த போது அந்த முதுபெரும் மனிதரின் முன்னால் பயபக்தி யுடன் பிரமித்து இருந்தேன். காரணம், அவர் வாழ்நாளிலேயே அவரது சாதனைகள் பேசப்படுமளவில் சரித்திரம் படைத்தவர் அல்லவா? ஆனால் ராஜாஜியின் சொற்கள் மட்டுமல்ல, அவர் அருகிலிருப்பதே சிகிரித் தில் ஓர் அமைதியை நம் உள்ளத்தில் கரு வாக்குகிறது. ராஜாஜிதான் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார் என்றாலும், ஆழ்ந்த மனிதாபிமானத்துடன் கடிய ஓர் உரையாட லில் நாம் பங்கு பெறுவது போன்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது. பொது வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கும் பல மனிதர்களிடையே அவர் ஓர் அற்புதம்! வாசுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாரோ அவருடன் ஒரு

தெருக்கிய மன இசையை, ஒப்புரவை ஏற்படுத்தக்கூடிய அபூர்வமான ஒரு சில மனிதர்களுள் அவர் ஒருவர்."

பிரிட்டனில் பிறந்து சென்னையில் வாயும் புகைப்பட திபுனர் - பத்திரிகை யாளர் ஹாசி மியஸர், ராஜாஜியைத் தாம் சந்தித்ததை என்னைக்குமிறக்க மாட்டார்! தமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த நேரத்துக்கு முன்னதாகவே வந்து விட்ட அவர், காத்திருக்க நேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஸ்ரீ.ஆரின் தீவமான மூக்கையும் தொடர்ந்து அவரது முழுமையான உருவத்தையும் கண்ட புகைப்பட திபுனரை, ராஜாஜியின் சொற் கள் தாக்கின: "மியஸர் மியஸர்! குறிப் பிட்ட நேரத்துக்குப் பதினாத்து நிமிஷம் பின்னதாக வருவது எவ்வளவு இடைநி யவே! அவ்வளவு இடைநிசல் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குப் பதினாத்து நிமிஷம் முன்ன தாக வருவது!"

ஸ்ரீ. ஆருக்கு 1967 தொடக்கத்தில் வயது 88. மவுண்ட்பேட்டனில் அழைப்பை ஏற்று யுலி ராஷ்டிரபதி பவனுக்குச் சென் னார். பிரிட்டிஷாசிடமிருந்து அதிகார மாற் றம் நடந்த அந்நாளைய நினைவுகளை ஒலி விழுவம் ஒளியிலும் பதிவு செய் வேண்டும் என்பதற்காக வீடுக்கப்பட்ட அழைப்பு. ஸண்டனிலிருந்து பயணப்பட்டு வந்திருத் தார் மவுண்ட்பேட்டன். அவரும் ஸ்ரீ. ஆரும் குடியரசுத் தலைவர் ராதா கிருஷ்ணனும் உரையாடினர். அம் நேரங்களுக்கு கீழும் ஐலாஹர்லால் பிரதம மந்திரியாகச் செயலாற்றியிருந்தார். ஆனால் ராதா கிருஷ்ணன்தான் மூன்று பிரதம மந்திரிகளு டன் குடியரசுத் தலைவர் என்ற முறையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். அவர்களில் இன்றையப் பிரதமராக விளங்கியவர் இத்திரா காந்தி. பேச்சினிடையே மவுண்ட் பேட்டன் குடியரசுத் தலைவரிடம், அந்த மாநிலையில் மூன்று பணிவாற்றிய ஓர் கையியரின் மகனுக்கு ஒரு வேலை போட்டுத் தர முடியுமா என்று கேட்டார். ராதா கிருஷ் ணன் சற்றுத் தயங்க, ராஜாஜிபோ பணிச் சென்று, "நாம் பரம்பரை பாத்தியதை என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோம், இல்லைவோ?" என்று கேட்டார்.

மவுண்ட்பேட்டனிலும் வெடித்த சிரிப்பு அடங்கு முன்னர், ஸ்ரீ. ஆர். தமது கருத்துக் களைப் பதிவு செய் காமிராவைச் சந்தித் தார்.

(தொடரும்)

பரதன் அச்சத்திடு; அச்சிடுபவர் வி. முரளி. பரதன் பப்லிகேஷன்ஸ் பிரெஸ்ட் லிமிடெட் சச்சிபாச வெளியிடுபவர்: வி. வயத்திதாநாதன். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

முலாவி: ரெல்பெரக் சாலை, கிங்க், சென்னை - 600 032. போன்: திவ்வாக் காரியாயம்: 431542, 434157; 434170. ஆசிரியர் ஒரு அறுமுகம்: 434143.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தர: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயாக ரூ. 200/-; விமானத் தயாக ரூ. 700/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தர: ரூ. 65/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயாக ரூ. 150/-; விமானத் தயாக ரூ. 350/-.

எழில்மிகு கலைபொக்கிஷங்கள் நாட்டிற்கழகு
ஏற்றமிகு குமரன் பட்டுப்புடவைகள் அணிவதற்கழகு
- இந்த தீபாவளிக்கு

12, நாகேஸ்வரன் சாலை, (பனகல் பாரக் எதிரில்)

நியாகராய நகர், சென்னை 600 017.

தொலைபேசி : 242544 142972 அலகுகள் பேசுவதற்குக் கீழ்க்கண்ட திட்டம்

“நான் அவளை மகிழ்ச்சிப் பெருக்கியே தினக்கூச் செய்ய விரும்புவேன்”.

“ஷரீயாவின் விருப்பம் நாங்கள் இருவரும் அதிக நேரத்திற்கு சேர்த்து இருக்க வேண்டும் என்பதே. நான் அவளுடைய பிரேரணை திணைத்து எங்களுக்கு தனிவே ஒரு ஆண்மகனுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். அந்த பெருமையுடைய ஒளியே. நான் அணிந்திருந்த ருவாயியின் எழியமிகு ஆணை ஜாக்கெட்டைப் பார்த்த கண்கள் பேசின அவளுடைய மனமகிழ்ச்சை”

— M. A. R. 1985, Aug

GRASIM
GWALIOR
SUITING

IN A CLASS OF ITS OWN